

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ธันวาคม 2018

เลียโฮนา

ของขวัญอันหอมหวาน
ที่สุดที่มอบให้ในช่วง
คริสต์มาส น. 14

ข่าวสารสุดท้ายของผู้สอนศาสนาคน
หนึ่ง น. 18

เติบโตไปสู่ศักยภาพอันสูงส่งของเรา
น. 20

วิธีพบพระเยซูคริสต์ในพันธสัญญา
เดิม น. 32

เรื่องใหม่ในเดือนมกราคม

ดู หมวดของเด็ก
แยกต่างหาก

ศาสนจักร
อยู่ที่นี่

เมืองลาปาซ โบลิเวีย

ภูเขาอีมีมานีที่ปกคลุมไปด้วยหิมะให้ภาพฉากหลังสวยสะดุดตาแก่ลาปาซ เมืองอริสโตเตลอสที่สูง มักจะถือกันว่าเมืองนี้เป็นศูนย์บริหารงานของโบลิเวียเพราะสำนักงานราชการหลายแห่งตั้งอยู่ที่นั่น

ผู้สอนศาสนาที่สอนในคณะเผยแผ่แอนดิสมาถึงโบลิเวียในเดือนเมษายน ปี 1964 และจัดการประชุมที่มีผู้เข้าร่วม 19 คน พวกเขาให้บรรพตสมาและยืนยันผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนแรกในอีกหนึ่งเดือนต่อมา ปัจจุบันสมาชิกภาพของศาสนจักรในโบลิเวียเกิน 203,000 คนในที่ประชุม 255 แห่ง และ 5 คณะเผยแผ่พระวิหารซึ่งอยู่ใกล้ที่สุดอยู่ในเมืองโกชาบัมบา ห่างออกไป 154 ไมล์ (233 กิโลเมตร) ขับรถเจ็ดชั่วโมงจากลาปาซ

ศาสนจักรในโบลิเวียเป็นที่รู้จักดีในเรื่องโครงการมนุษยธรรมเพื่อชุมชน ได้แก่การบริจาคเก้าอี้เข็นและอุปกรณ์การแพทย์สำหรับเด็กแรกเกิด การร่วมบริจาคโลหิต การสนับสนุนงานภาคเกษตร การทำสวนครัว การพัฒนาหมู่บ้าน และการจัดระบบงานบรรเทาทุกข์ในยามเดือดร้อน

- วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเขตเมืองหลวงลาปาซประชุมกัน 40 แห่ง
- ภาษาสเปนเป็นภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้ แต่หลายคนพูดภาษาเกชัว ไอย์มารา หรือกูอารานี
- ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนแรกจากโบลิเวียได้รับเรียกในปี 1967
- เดือนธันวาคม ปี 2014 เป็นเดือนฉลองครบรอบ 50 ปีของศาสนจักรในโบลิเวีย สมาชิกในเมืองลาปาซจัดงานฉลองชุมชนในเดือนมกราคม ปี 2015

“ท่านต้องการให้ เรา ทำอะไร!”

เมื่อทีมพัฒนาหลักสูตรของศาสนจักรขอให้สมาชิกทดสอบหลักสูตรใหม่ *จงตามเรามา* สำหรับปี 2019 เราได้อ่านคำถามนี้หลายครั้ง ด้วยความเห็นท่านองนี้: “ตอนแรกฉันคิดว่า ‘เสียสติไปแล้ว!’ ฉันไม่แน่ใจว่าจะ ‘ได้ผล’” แต่ข้อกังวลเหล่านี้ในช่วงแรกถูกแทนที่ทีละน้อยด้วยการยืนยันว่า “การศึกษาพระคัมภีร์ของเราเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง” หรือ “ได้ผล!”

เหตุใดประสบการณ์ของพวกเขาจึงสำคัญต่อท่าน เพราะหลักสูตรใหม่นี้มีไว้ให้ท่านและครอบครัวในบ้านท่านและไม่ได้มีไว้สำหรับครูของท่านที่โบสถ์เท่านั้น

ตามข้อเสนอของฝ่ายประธานสูงสุด ฉบับเดือนนี้จึงสำรวจหลักธรรมเบื้องหลังขั้นตอนใหม่ล่าสุดของการพัฒนาหลักสูตร *จงตามเรามา*—ซึ่งตามหลังหลักสูตรเยาวชนฉบับแก้ไขที่นำมาใช้ในปี 2013 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ในปี 2016 และหลักสูตรฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ที่เริ่มใช้ในปี 2018

ตั้งแต่วันที่ 20 เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ผู้ให้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรจะให้ข้อคิดที่สามารถเปลี่ยนเราได้อย่างลึกซึ้ง ชั่วณั้รันคร้ถ้านำมาใช้ ไม่เฉพาะหลักสูตรเท่านั้นแต่วิธีเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวันด้วย

ขณะผมเฝ้าดูศาศตพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยกำกับดูแลการพัฒนาหลักสูตรใหม่นี้ที่มีบ้านเป็นศูนย์กลางและศาสนจักรเป็นผู้สนับสนุน ผมประหลาดใจที่หลักสูตรสอดคล้องกับกระบวนการที่ศาสนจักรใช้วิธีขึ้นำการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณน้อยลง โดยเชื่อเชิญให้เรารับผิดชอบการเติบโตทางวิญญาณของเราเองมากขึ้น ขณะที่เราทำเช่นนั้น ผมเชื่อมั่นว่าเราจะได้รับความสว่างและความจริงมากยิ่งขึ้น ความสามารถในการคิดตามพระเยซูคริสต์และละทิ้งคนชั่วคนนั้น

จะเพิ่มขึ้น (ดู กพ. 93:29–40) อันจะนำสันติสุขมาสู่ชีวิตเราและนำความดีงามมาสู่โลก

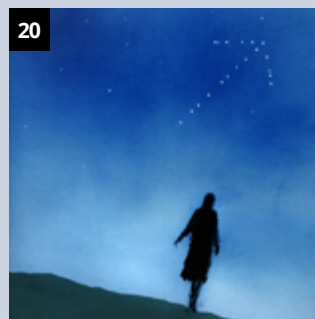
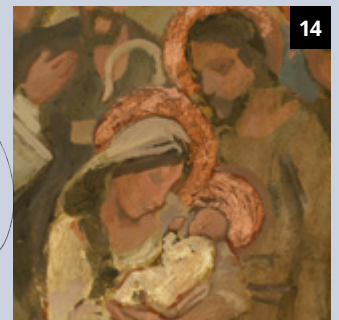
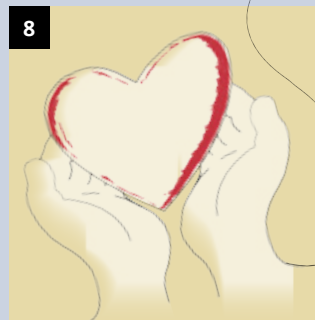
ไมเคิล เมเกลบาย

ผู้อำนวยการแผนกหลักสูตร

เรื่องเด่น

- 8 **หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ:**
สื่อให้รู้ว่าท่านห่วงใย
- 14 **ของขวัญแห่งสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอด**
โดย เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน
พระเยซูคริสต์ทรงสอนให้เราวิธีพบสันติสุขในยามยาก
- 20 **ทำให้ชีวิตท่านเป็นการเดินทางที่นำตื่นเต้นเร้าใจของการเติบโตส่วนตัว**
โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
หลักสูตรใหม่ *จงตามเรามา* จะช่วยให้เราก้าวหน้าจนบรรลุศักยภาพอันสูงส่งของเรา
- 32 **“เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”: สัญลักษณ์ของพระเยซูคริสต์ในพันธสัญญาเดิม**
โดย สตีเฟน พี. แซงค์

เยาวยชน

46 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน: เหตุให้เฉลิมฉลอง

โดย ประธานคัลลิน เอช. โอคส์

ผลสำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตปี 1978 คือคำขอร้องจากเมืองบนให้ทั้งอคติ

51 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน: สร้างสะพาน

โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

ความแตกต่างในวัฒนธรรม ภาษา เพศ เชื้อชาติ และสัญชาติหมดความหมายบนเส้นทางพันธสัญญา

52 การปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ

โดย เอริก บี. เมอร์ค็อก

พระเยซูคริสต์ทรงวางแบบฉบับที่สมบูรณ์ของวิธีรักและรับใช้แต่ละบุคคล

56 วิถีเข้าใจวิญญาณคริสต์มาสเจ็ดวิถี

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล

ไม่รู้ลึกอย่างนั้นในเทศกาลนี้หรือ ค่อยไป นี่เป็นวิธีนำปิติของคริสต์มาสให้ผู้อื่น—และตัวท่านเอง

60 รวมของประทานแห่งพระวิญญาณไว้ในรายการคริสต์มาสของท่าน

โดย เดวิด ดิกสัน

ของประทานฝ่ายวิญญาณมีพร้อมให้เรา รับถ้าเราเต็มใจพูดขอ

62 คำถามและคำตอบ

ฉันรู้สึกไม่คู่ควรให้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรัก ฉันจะเอาชนะความรู้สึกนี้และเห็นคุณค่าของตนเองได้อย่างไร

64 โปสเตอร์: ของประทานที่ทำให้เป็นไปได้

65 คำเชื้อเชิญของศาสดาพยากรณ์: หัวใจที่ท่านทำได้เพื่อช่วยเปลี่ยนโลก

โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

ภาพปก
คืนศักดิ์สิทธิ์ โดย ไมเคิล มาล์ม

เด็ก

66 ของขวัญคริสต์มาสของคาร์ล

โดย จูเลียน เทนนิย์ โคแมน

คาร์ลพบของขวัญที่สมบูรณ์แบบสำหรับครอบครัวเขาในเช้าวันคริสต์มาส

68 เล่นกับควินซี

โดย เอวาน วาเลนไทน์และมาริสสา วิดดิสัน

ควินซีรู้วิธีปลอบเพื่อนของเธอ

70 ความเคารพคือความรัก

โดย ลูอาอี/ คัมเบิลยู.

การจดจำว่าต้องมีความเคารพช่วยให้หนูไม่ประมาท

71 รอดจากโคลน

โดย เอ็ดเดอร์อะ โคลสัน เคอ เปลาปาเซยา

เมื่อน้ำโคลนท่วมบ้านของเพื่อนบ้าน เรารู้ว่าเราจะช่วยพวกเขาได้

72 อัครสาวกเป็นพยานถึงพระคริสต์

โดย เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. กุก

73 หน้าใหม่ของหนู

74 ส่องแสงของท่าน:

พื้นที่ที่ทำให้โลกสว่าง

ส่องพื้นที่จากกานาเบ่งเป็นแสงสว่างให้คนรอบข้าง

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์:

โยนาห์กับวาฬ

โดย คิม เว็บบ์รีด

79 หน้าระบายสี

ดูว่าท่านจะหาเลยโฮนา

ที่ซ่อนอยู่ในฉบับ

นี้ได้หรือไม่ คำใบ้:

“_____ หมายความว่า

มากกว่านั่งสงบ”

เรื่องสั้น

5 การเดินทางในวันคริสต์มาสแรก

โดย คริสตินา กรอสแลนด์

6 ภาพแห่งศรัทธา: บาลังกา โซลิส—

อาซุนซิออน ปรากวีย์

12 ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนหายไปไหน

โดย จิน บี. บิงแฮม

18 ดีขึ้นกว่าเมื่อวานเล็กน้อย

โดย หลุยส์ โอมาร์ การ์โดโซ

30 ที่แท้พูด: การตัดสินใจและปาฏิหาริย์: และตอนนี้ฉันมองเห็น

โดย ไอรินา วี. แครทเซอร์

36 ไตร่ตรอง: หลอดไฟสีแดงหลอดเดียว

โดย ลอรี ราชส์

37 การรับใช้ในศาสนจักร:

การเติบโตจากการรับใช้

โดย โป เนียน (เฟลิกซ์) ซูและเปตรา ซู

38 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:

รู้จักพระคริสต์ผ่านโจเซฟ สมิท

โดย เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี

คนหนุ่มสาว

42 พระสุรเสียงบนแผ่นบาทามกลางการตัดสินใจครั้งใหญ่

โดย บราเดอร์เอ็ม. โจเซฟ บร็อฟ

เอาใจใส่การกระตุ้นเตือนทางวิญญาณและวางใจพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงทำให้วิถีของท่านราบรื่น

ค้นหาเพิ่มเติม

ในแอปพลิเคชันคลังค้นคว้าและที่ liahona.lds.org
ท่านสามารถ

- หาลบบปัจจุบัน
- ค้นพบเนื้อหาดิจิทัลเหล่านั้น
- ค้นหาฉบับที่ผ่านมา
- ส่งเรื่องราวและคำติชมของท่าน
- บอกรับเป็นสมาชิกหรือบอกรับเป็นของขวัญ
- ขระระดับการศึกษาของท่านด้วยเครื่องมือดิจิทัล
- แบ่งปันบทความและวิดีโอที่ชื่นชอบ
- คาวาน์โหลดหรือพิมพ์บทความ
- ฟังบทความที่ท่านชื่นชอบ

ติดต่อเรา

✉ อีเมลคำถามและคำติชมของท่านมาที่

liahona@ldschurch.org

ส่งเรื่องราวส่งเสริมศรัทธาของท่านมาที่ liahona.lds.org
หรือส่งไปรษณียมาที่

✉ Liahona, fl. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT, 84150-0023, USA

บทความดิจิทัล เท่านั้น

สิ่งที่พึงจดจำ 3 ข้อเมื่อท่านรู้สึกเหมือนท่านทำไม่ได้ไม่พอ
โดย เลียห์ บาร์ตัน

รู้สึกว่าจะไปไหนหรือไม่ ค่อยไปเป็นวิธีที่ท่านสามารถดึงตัวเองกลับมา
และเริ่มก้าวหน้าอีกครั้ง

เหตุใดดิฉันจึงไม่ถามอีกว่า “ทำไม” หลังจากพี่ชายสิ้นชีวิต
โดย ซิเมนา การ์โคช กอร์บานัน

ซิเมนาอธิบายว่าเธอพบสันติสุขได้อย่างไรหลังจากพี่ชายสิ้นชีวิตระหว่างรับ
ใช้งานเผยแผ่ของเขา เรื่องราวของคุณพ่อเธออยู่ในหน้า 18 ของฉบับนี้

ธันวาคม 2018 ปีที่ 24 เล่มที่ 12
เดือนธันวาคม 1497 425

นิตสารนานาชาตของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธาณสูงสุด: ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน,
คัลลิส เอช. โฮลส์, เอมรี บี. อาวริงก์

คาวาน์เอกสารฉบับสอง: เอ็ม. ริชเชลล์ บัลลาร์ด,
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ดีทเธอร์ เอฟ. ลูทท์ดอร์ฟ,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, คาเรน ฟินน์, แอล. ลูคัส, ลอว์เรนซ์
คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน,
โรนัลด์ เอ. ราสเบนด์, เกรย์ บี. สตีเวนสัน, เดวิด จี.
เรนสัน, เกอริท คัมเบ็ล, ก้อง, อูเลียส สวาท

บรรณาธิการ: ไรอัน อี. มาร์ติน

ที่ปรึกษา: ไบรอัน เอ. แอสตัน, แรนดัลล์ บี. เบเนดิกต์,
เบกกี เทรเวน, ชารอน ดูปอง, คริสตินา บี. ฟรังโก,
เรเนดี ดี. ฟิงก์, โดนัลด์ แอล. ฮอลส์เตด, เอมรี
คัมเบ็ล, โคฟี, ลินน์ จี. รอมบีนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ลิน

ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร: อัดเดียน อาร์.
ลอบบอร์

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ เทนดอน

บรรณาธิการบริหาร: อัดเดียน จี. ลิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไรอัน คราร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: ฟรานซิสกา โออสัน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เคนนิส,
เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็มเมอร์สัน, เมทิว ดี. ฟลินน์,
ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลูเซียน พอร์เตอร์,
ดอน จอน, ไรอัน เจนสัน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล,

ไมเคิล อาร์. เมอร์สัน, อีริก บี. เมอร์สัน, แซลลี่
จอห์นสัน, โดมินิค, โจนาห์ เอ. เทอร์รี่, เจน
ฟีนโบว์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมบีนส์, มินดี เซจู,

เรชเมลล์ วอร์เรน, นริสา วัคคินสัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แคทเธอรีน. ฟิตเลอร์

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์, ไซบี บี. แอนดรูว์,

เมมดี เบ็นทีนีย์, จี. คิมบลิ้น บอยท์, โรนัลด์, ไรอัน

เดวิด กรีน, ลอเรนซ์ ลิงก์, เอริก บี. จอห์นสัน,
ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี

ชอโก เริ่มมิงตัน, มาร์ค คัมเบ็ล, โรนัลด์,
เบรคเกอร์, เอ. นีโกล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพยากรด้านปัญญา: โกลเดิล

แบบกราฟิก อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์

งานผลิต: โอลาเวีย ฮอว์ค, จูดี เมอร์สัน, โรนัลด์ จี.

โครบิน, ไบรอัน คัมเบ็ล, กิกิ, จินน์ เอ. นิลสัน, เดวิด

ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: โจนาห์ เคนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน บี. ลูวิส

ผู้อำนวยการจัดพิมพ์: ไรอัน อาร์. บาร์เตอร์

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์งาม

เลข ISSN (ISSN 0853-2513) นิตสารรายเดือน จัด

พิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน

ยุคสุดท้าย อัครทูตในสหรัฐอเมริกา 110 บาท

ต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทน

ไปรษณีย์หรือสั่งซื้อ 1645/6 อ.พระวิสุทธิใหม่ แขวง

มักกะฮ์ นครเมกกะฮ์ 10400 โทรศัพท์

0-2079-5303 หรือสมัครได้ที่ศูนย์เผยแพร่

ความเชื่อใจที่ DC-Thailand@ldschurch.org

หรือ Line ID: dc-thailand ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่

กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อจำกัด: ทางออนไลน์ที่ liahona.

lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.

org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA. เลียโฮนา (ศัพท์ในพระ

คัมภีร์มอรมอน หมายถึง “พิมพ์” หรือ “เครื่องมือ

ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาอังกฤ อาร์เมเนีย บิสลา-

มา บัลแกเรีย จีน ญี่ปุ่น (ตัวอักษร

เข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เซ็กเคเนมาร์ค คัมพูชา อังกฤษ

เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรี

สแกเรีย ไอซ์แลนด์ อินเดีย อิตาลี ญี่ปุ่น ลิเบีย

เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาเลเซีย มาร์แชล มอลโด

นาออร์วีก โปแลนด์ โปรตุเกส ไรมาเนีย รัสเซีย ซามัว

สโลวาเกีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ไต้หวัน

ไทย ตุรกี อุรุกวัย เวียดนาม (จำนวนฉบับ

ต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2018 โดย Intellectual Reserve, Inc. All

rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เรนและระบุเป็นผู้ออกเงิน ท่านอาจ

ทำสำเนาข้อความและภาพจากเลียโฮนาไว้ใช้ส่วน

ตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมถึงใช้ในการ

การเรียกของศาสนจักร) สิทธิในอาชญากรรมได้ถูก

เมื่อไม่นานมานี้ให้ท่านสามารถที่จะขอคืนได้ทั้ง

ข้อความภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office,

50 E. North Temple St., FL. 13, Salt Lake

City, UT 84150, USA; email:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2018 Vol. 24 No. 12. LIAHONA

(USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513)

is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E.

North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City,

Utah. Sixty days' notice required for change

of address. Include address label from a

recent issue; old and new address must

be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help

line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(American Express, Discover, MasterCard,

Visa) may be taken by phone or at

store.lds.org. (Canada Post Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see

DMMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines,

P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-

0368, USA.

การเดินทางในวันคริสต์มาสแรก

6 เราเล่าเรื่องคริสต์มาส
ทุกปี แต่เรานึกภาพการ
เดินทางของมารีย์กับโย-
เซฟบ่อยเพียงใด ศรัทธาและ
การเสียสละของท่านทั้งสอง
เป็นส่วนสำคัญของเรื่องนี้

1. ลูกา 1:26-27, 30-31

มารีย์มาจากนาซาเร็ธ
หมู่บ้านที่มีประชากร
400-500 คน¹ เธอเป็นสาว
ชาวบ้านธรรมดา ในสายตา
ชาวโลก ทว่าเธอกับโยเซฟ

ยอมรับการเรียกให้เลี้ยงดู
พระบุตรของพระเจ้า

2. ลูกา 2:4-5

การเดินทางไปเบธเลเฮม
จะต้องใช้เวลาอย่างน้อยสี่
ถึงห้าวัน² และพระคัมภีร์
ไม่ได้บอกอะไรเลยเกี่ยวกับ
ลาที่พาทั้งสองผ่านเนิน
หิน แม้ “กำลังตั้งครรภ์”
แต่มารีย์ก็ยังเดินทาง
ไปกับโยเซฟเพื่อให้คำ
พยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล
ที่ว่า พระเมสสิยาห์จะ
ประสูติในเบธเลเฮม
(ดู มีคาห์ 5:2)

3. ลูกา 2:7-11

ในเบธเลเฮม โยเซฟกับ
มารีย์ไม่มีบ้านหรือเปลให้
กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้ง
หลาย พวกเขาต้องรู้จัก
นอนนอกล้อมตนมาขณะ
เห็นเครื่องหมายชัดเจน
ท่ามกลางการประสูติอัน

ต่ำต้อยว่าทารกองค์นี้คือพระ
บุตรของพระเจ้า

4. มัทธิว 2:13-14

ครอบครัวเล็กๆ ต้องออก
จากเมืองและประเทศของตน
โดยไม่มีการเตือนล่วงหน้า พระกุมารพระ

คริสต์
ถูกขู่เอา
ชีวิตแม่
พระชนมา
ยังไม่ถึงสอง

พรรษา (ดู มัทธิว 2:16) แต่ความ
รักดีและความรักต่อพระเจ้าช่วย
ให้รอดเป็นแรงจูงใจให้มารีย์กับ
โยเซฟเดินทางไกลไปอียิปต์

5. มัทธิว 2:19-23

หลังจากอยู่แปลกถิ่นนานพอ
สมควร โยเซฟกับมารีย์ก็ต้องเดิน
ทางยาวไกลที่สุด แต่ระยะทางดู
เหมือนสั้นลง เพราะคราวนี้ พวก
ท่านกำลังกลับบ้าน เมื่อถึงที่นั่น
พวกท่านมีศรัทธาในพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าและเลี้ยง

ดูพระองค์ผู้จะ
“ได้ชื่อว่า

ชานา-
ซาเร็ธ”
(มัทธิว
2:23)

เรากำลังเดินทางไปกับพระเยซู

เหมือนมารีย์กับโยเซฟ

แม้จะเป็นการเดินทางที่ยาวนานและยากลำบาก แต่ทุก
ย่างก้าวของศรัทธาของเราเข้าสู่โลกชีวิตนิรันดร์มากขึ้น—ของ
ขวัญที่พระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงรักเราทรงจัดเตรียม การเดิน
ทางที่ทำให้ความรอดเกิดขึ้นได้ ■

อ้างอิง

1. ดู James E. Strange, "Nazareth," *Anchor Bible Dictionary*.
2. ดู D. Kelly Ogden, "The Road to Bethlehem," *Tambuli*, Dec. 1993, 41.

ภาพแห่งศรัทธา

เมื่อสามีและมารดาของบาลังกาลัมป่วย
ไม่สามารถดูแลตนเองได้ เธอต้องออก
จากงานมาดูแลพวกเขาเต็มเวลา บาลังกา
พบพลังเหนือพลังของเธอเองโดยหันไป
พึ่งพระเจ้า
โคลี เบลล์ ช่างภาพ

บาลังกา โซลิส

อาซุนช็อน ปารากวัย

ดิฉันไม่เบื่อการสวดอ่อนน้อมและ
ทูลขอพลังจากพระเจ้าเพื่อเดินหน้า
ต่อไป ดิฉันสวดอ่อนน้อมพระองค์
ตลอดเวลา สิ่งทีเผลอครวญของดิฉัน
ประสบช่วยให้ดิฉันตระหนักว่า
พระเจ้าทรงเดินไปกับดิฉันตลอด
ช่วงเวลาทั้งหมดนั้น พระองค์ทรง
เปิดโอกาสให้ดิฉันลุกขึ้นอีกครั้ง
พระเจ้าประทานพละกำลังให้ดิฉัน
มากอย่างไม่น่าเชื่อ

ดิฉันไม่เคยถามตัวเองว่า “ทำไม
ต้องเป็นฉัน” ดิฉันคิดเสมอว่ามี
เหตุผลสำหรับการทดลองเหล่านั้น
ดิฉันวางใจพระเจ้าและยอมรับสิ่ง
ที่พระองค์ทรงส่งมา พระองค์ทรง
พยุงดิฉันขณะดิฉันประสบช่วงเวลา
ที่ยากมาก และดิฉันเข้มแข็งขึ้น

ค้นหาเพิ่มเติม

ต้องการให้ช่วยเป็นผู้ดูแลหรือไม่ เข้าไปที่
lds.org/go/12186

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุที่
lds.org/go/12187

หาภาพแห่งศรัทธาเพิ่มเติมที่ lds.org/go/18

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ

สื่อให้รู้ว่าท่านห่วงใย

มีหลายวิธีที่เราสามารถแสดงให้เห็นว่าเราห่วงใย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส เราสามารถพูด ส่งข้อความ เขียนให้ แบ่งปัน สวดอ้อนวอน ออบขนม ร้องเพลง กอด เล่น ปลุกต้นไม้ หรือทำความสะอาด เพียงแค่ลองทำ

การแสดงความรักต่อผู้อื่นเป็นหัวใจของการปฏิบัติศาสนกิจ
จิน บี. บิงแฮมประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวว่า “การปฏิบัติศาสนกิจที่แท้จริงบรรลุผลสำเร็จเป็นรายบุคคลโดยมีความรักเป็นแรงจูงใจ . . . ปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นเมื่อมีความรักเป็นแรงจูงใจ เราจะพบวิธีนำพี่น้องชายหญิงที่ ‘หายไป’ เข้ามาในอ้อมกอดพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ครบทุกคน”¹

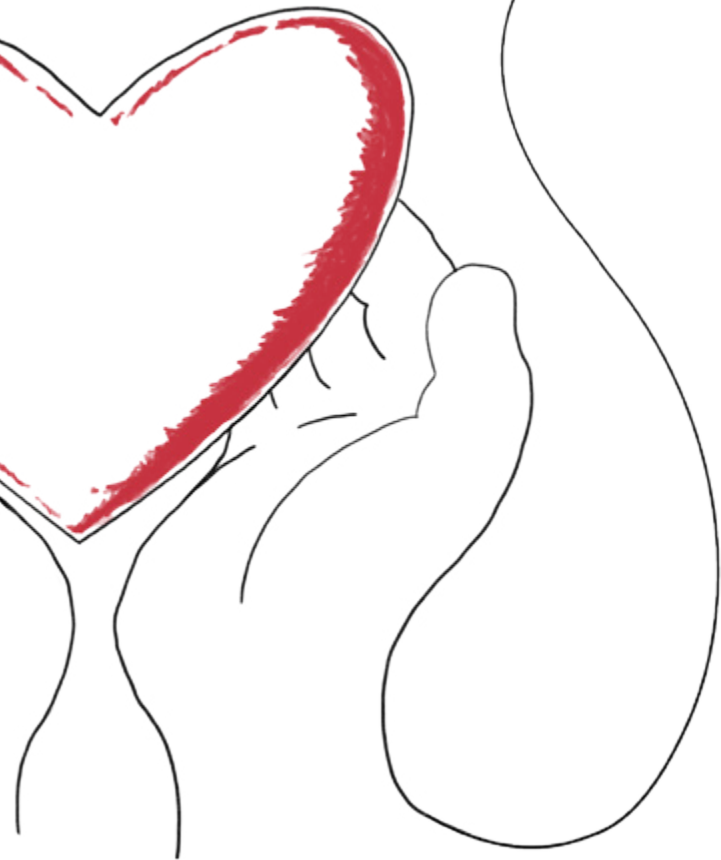
การให้ผู้อื่นรู้ว่าเราห่วงใยเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัว แต่คนเรารู้สึกถึงความรักไม่เหมือนกัน แล้วเราจะแสดงความรักต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสมได้อย่างไรเพื่อให้พวกเขาเข้าใจและเห็นคุณค่า ต่อไปนี้เป็นวิธีสื่อให้รู้ว่าเราห่วงใย พร้อมด้วยแนวคิดบางประการที่จะจุดประกายความคิดของท่าน

บทความ “หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ” มุ่งหมายจะช่วยให้เราเรียนรู้ที่จะดูแลกัน—มิใช่เพื่อแบ่งปันเป็นข่าวสารระหว่างการเยี่ยม เมื่อเรารู้จักคนที่เรารับใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระตุ้นเตือนให้เรารู้ว่าข่าวสารอะไรที่พวกเขาต้องการนอกเหนือจากการดูแลและความกรุณาของเรา

พูด

บางครั้งไม่มีสิ่งใดดีไปกว่าการพูดว่าท่านรู้สึกรังเกียจกับใครสักคน นั่น แม้อาจจะหมายถึงการบอกบางคนที่ท่านรักพวกเขา แต่รวมถึงการบอกสิ่งที่ท่านชื่นชมเกี่ยวกับพวกเขาหรือกล่าวคำชมที่จริงใจด้วย การยืนยันเช่นนั้นช่วยกระชับความสัมพันธ์ (ดู เอเฟซัส 4:29)

- หาโอกาสให้แต่ละคนรู้ว่าท่านชื่นชมข้อดีอย่างหนึ่งของเขามากเพียงใด
- แวะเยี่ยม โทรศัพท์ หรือส่งอีเมล ส่งข้อความ หรือการติดบอกคนนั้นว่าท่านคิดถึงพวกเขา

ไปเยี่ยม

การใช้เวลาพูดคุยและฟังเป็นวิธีแสดงให้เห็นได้อย่างดีว่าท่านให้ความสำคัญกับเขามากเพียงใด ไม่ว่าไปเยี่ยมที่บ้าน ที่โบสถ์ หรือที่ใดก็ตาม มีหลายคนต้องการคนที่พวกเขาจะพูดคุยด้วยได้ (ดู โมไซยาห์ 4:26; คพ. 20:47)

- วางแผนการเยี่ยมตามความต้องการของแต่ละบุคคล ใช้เวลาฟังจริงๆ และเข้าใจสภาวะการณ์ของเขา
- หากไปเยี่ยมบ้านลำบากเพราะระยะทาง บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม หรือสภาวะการณ์อื่น ท่านอาจจะหาเวลาอยู่ด้วยกันหลังเลิกการประชุมที่โบสถ์

รับใช้อย่างมีจุดประสงค์

จงคำนึงถึงสิ่งที่คุณหรือครอบครัวต้องการ การรับใช้ที่มีความหมายคือให้รู้ว่าคุณห่วงใย ผูกพันกับของขวัญล้ำค่าของเวลาและความเอื้ออาทร “การกระทำที่เรียบง่ายของการรับใช้สามารถส่งผลอันลึกซึ้งต่อผู้อื่น” ซีสเตอร์บิงแฮมกล่าว²

- ให้การรับใช้ที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้คุณหรือครอบครัวของพวกเขา เช่น ดูแลลูกเพื่อให้พ่อแม่ได้ไปพระวิหาร
- หาวิธีแบ่งเบาภาระเมื่อชีวิตมีงานล้นมือ เช่น ทำความสะอาดหน้าต่าง พาสุนัขไปเดินเล่น หรือช่วยทำงานในสวน

การฟังผู้อื่นจะช่วยให้เรากันพบวิธีแสดงให้พวกเขาเห็นว่าเราห่วงใย ควบทความหลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจเรื่อง “หลักธรรมห้าข้อที่ผู้ฟังที่ดีพึงปฏิบัติ” ใน *เลียวโนนา* ฉบับเดือนมิถุนายน 2018

ทำสิ่งต่างๆ ด้วยกัน

มีบางคนไม่เชื่อมความสัมพันธ์ผ่านการสนทนาที่ลึกซึ้ง บางคนเชื่อมความสัมพันธ์โดยหาความสนใจที่เหมือนกันและใช้เวลาทำสิ่งเหล่านั้นด้วยกัน พระเจ้าทรงกระตุ้นให้เรา “อยู่กับ [พี่น้องชายหญิงของเรา] และทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น” (คพ. 20:53)

- ไปเดินเล่น เล่นเกม หรือกำหนดเวลาออกกำลังกายด้วยกันเป็นประจำ
- รับใช้โครงการศาสนจักรหรือชุมชนด้วยกัน

ให้ของขวัญ

บางครั้งเวลาหรือโอกาสปฏิบัติสัมพันธ์กันมีจำกัด ในหลายวัฒนธรรม การให้ของขวัญเป็นเครื่องหมายของความห่วงใยและความเอาใจใส่ ของขวัญง่ายๆ เป็นครั้งคราวสามารถสื่อให้รู้ว่าคุณสนใจจะสร้างความสัมพันธ์ให้ดีขึ้น (ดู สุภาษิต 21:14)

- พาพวกเขาไปรับประทานอาหารที่ชอบ
- แบ่งปันคำพูดอ้างอิง ข้อพระคัมภีร์ หรือข่าวสารอื่นที่ทราบดีกว่าพวกเขาจะได้ประโยชน์

งานแห่งความรัก

เมื่อท่านรู้จักคนที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจและคนที่ท่านแสวงหาการดลใจเพื่อเขา ท่านจะเรียนรู้วิธีสื่อความรักความห่วงใยของท่านต่อพวกเขาแต่ละคนอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

คิมเบอร์ลีย์ เชย์โบลด์ จากรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา เล่าเรื่องที่เธอแสวงหาการดลใจและให้ของขวัญเพื่อแสดงความรักดังนี้

“เมื่อดิฉันพบว่าชีวิตกำลังทำให้ดิฉันท้อ ดิฉันจะลุกขึ้นมาทำขนมปังชุกินี ปกติจะทำประมาณแปดแถว ส่วนประกอบพิเศษของดิฉันคือการสอดอ้อนวอนในใจขณะอบขนมปังเพื่อให้รู้ว่าใครต้องการขนมปังเหล่านั้น ดิฉันได้รู้จักคนบ้านใกล้เคียงดีขึ้นเพราะขนมปังชุกินีอื่นๆ ของดิฉันเป็นผู้เชิญดิฉันเข้าไปในบ้านและในชีวิตพวกเขา

“ฤดูร้อนที่อบอุ่นวันหนึ่ง ดิฉันจอดรถข้างๆ ครอบครัวหนึ่งที่กำลังขายเบสิคเบอรี่อยู่ริมถนน ดิฉันไม่ต้องการเบสิคเบอรี่ แต่เด็กผู้ชายร่างผอม ยืนมองดิฉันด้วยความตื่นเต้นพลางคิดว่าดิฉันเป็นลูกค้าคนต่อไปของเขา ดิฉันซื้อเบสิคเบอรี่ แต่มีของขวัญให้เขาด้วย ดิฉันให้ขนมปังเด็กผู้ชายคนนั้นสองแถว เขาหันไปขอบคุณคุณพ่อ จากนั้นก็พูดว่า ‘ดูสิพ่อ ตอนนี้เรามีของกินวันนี้แล้ว’ ดิฉันเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณสำหรับโอกาสที่ได้แสดงความรักอย่างเรียบง่าย”

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองขอร้องว่า “ชายหญิงทุกคน—เยาวชนชายและเยาวชนหญิงรุ่นพี่—จะ... ตั้งใจดูแลเอาใจใส่กันมากขึ้น โดยมีความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์เป็นแรงจูงใจให้ทำเช่นนั้น... ขอให้เราทำงานเคียงข้างพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ โดยช่วยเหลือพระเจ้าเป็นเจ้าและพระบิดาของเราทุกคนทำภารกิจใหญ่หลวงของพระองค์ในการตอบคำสวดอ้อนวอนให้การปลอบโยน เช็ดน้ำตา และเสริมกำลังเข้าที่อ่อนล้า”³

พระเยซูคริสต์ทรงห่วงใย

ก่อนพระเยซูคริสต์ทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย “พระเยซูทรงกินแสง

“พวกยิวจึงกล่าวว่า ดูสิว่าท่านรักเขาเพียงไร” (ยอห์น 11:35–36)

“เรามีความสงสารเจ้า” พระคริสต์ตรัสกับชาวนีไฟ จากนั้นพระองค์ทรงถามหาคนป่วย คนมีทุกข์ คนง่อย และคนตาบอด และ “พระองค์ทรงรักษาเขาทุกคน” (ดู 3 นีไฟ 17:7–9)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเราเมื่อทรงห่วงใยผู้อื่น พระองค์ทรงสอนเราว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

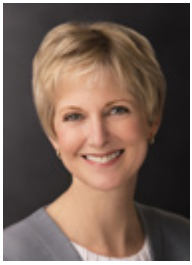
“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:37–39)

ใครต้องการความห่วงใยของท่าน ท่านจะแสดงให้พวกเขาเห็นได้อย่างไรว่าท่านห่วงใย ■

อ้างอิง

1. จิน บี. บิงแฮม, “การปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำ,” *เลไฮโฮนา*, พ.ศ. 2018, 106.
2. จิน บี. บิงแฮม, “การปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำ,” 104.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “อยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น,” *เลไฮโฮนา*, พ.ศ. 2018, 103.

โดย จิน พี. บิงแฮม
ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

ผู้สอนประจำบ้านและ ผู้เยี่ยมสอนหายไปไหน

ความยืดหยุ่นของการปฏิบัติศาสนกิจควรกระตุ้นให้เราแสดงความ
ห่วงใยมากขึ้น ไม่ใช่ทำให้เราผ่อนคลาย

เพื่อนคนหนึ่งของฉันถามฉันเมื่อเร็วๆ นี้ด้วยความงุนงงว่า “ผู้เยี่ยมสอนของฉันหายไปไหน” นับตั้งแต่สามัญเธอเสียชีวิต ผู้เยี่ยมสอนดูแลและใส่ใจมาก แต่พอประกาศโปรแกรมใหม่ของการปฏิบัติศาสนกิจที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2018 เธอไม่เห็นผู้เยี่ยมสอนของเธออีกเลย

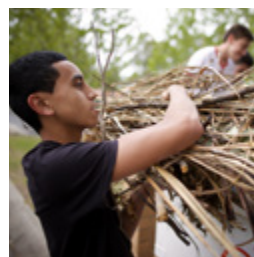
เราทุกคนกำลังปรับตัวให้คุ้นกับวิธีใหม่ บราเดอร์และซิสเตอร์ผู้ปฏิบัติศาสนกิจบางคนอาจจะยังไม่เข้าใจว่าการเยี่ยมบ้านไม่ใช่เป็นการปฏิบัติศาสนกิจเพียงอย่างเดียว แต่นั่นเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการแสดงความรักและความสนใจอย่างแท้จริง—สมาชิกหลายท่านยังต้องการให้ใช้วิธีนี้

ให้ *ทำไม* มาก่อน *อย่างไร*

สำหรับบางคน ปัญหาอาจเป็นการเข้าใจจุดประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงผิดไป จุดประสงค์เบื้องหลังการแทนที่การเยี่ยมสอนและการสอนประจำบ้านด้วยการปฏิบัติศาสนกิจไม่เพียงเปลี่ยน *วิธี* ที่เราดูแลกัน

เท่านั้น แต่ช่วยให้เราได้รับการนำทางจาก *สาเหตุ* ของการปฏิบัติศาสนกิจด้วย

เป้าหมายสูงสุดของการปฏิบัติศาสนกิจของเราคือช่วยให้ผู้อื่นเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ซึ่งมากขึ้นและเติบโตจนบรรลุศักยภาพอันสูงส่งของพวกเขา ความยืดหยุ่นที่เพิ่มมาในโปรแกรมนี้ไม่ได้มุ่งหมายให้เราเพลามือแต่มุ่งหมายจะให้โอกาสพระวิญญาณนำทางเรามากยิ่งขึ้น

ดังนั้นการที่บางคนต้องการการเยี่ยมวันนี้หรือไม่ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับว่าอะไรจะช่วยให้พวกเขาก้าวหน้าบนเส้นทางของพระบิดาบนสวรรค์

เรียนรู้ด้วยกัน

แม้จะยังไม่แน่ใจในตอนแรกว่าคาดหวังให้เราทำอะไรขณะที่เราปฏิบัติศาสนกิจ แต่บราเดอร์และซิสเตอร์ของเรากำลังยื่นมือช่วยเหลือกัน ไม่ว่าฉันเดินทางไปไหน ฉันเห็นต้นเต็นเสมอที่ได้ยินสตรีนับไม่ถ้วน (และชายจำนวนมาก) เล่าเรื่องราวการปฏิบัติศาสนกิจ—หรือได้รับการปฏิบัติศาสนกิจ—ซึ่งส่งผลดีต่อความสัมพันธ์และการเติบโตส่วนตัว

ฉันเพิ่งกลับจากนอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา ซึ่งประธานสมาคมสงเคราะห์วอร์ดแบ่งปันแนวคิดบางประการที่เธอได้รับจากผู้นำสเตค ฉันคิดว่าเป็นแนวคิดที่ถูกต้องและควรแบ่งปันพร้อมกับการชี้แจงบางส่วน

ทำต่อไป

เราทุกคนกำลังเรียนรู้ด้วยกันขณะที่เราน้อมรับวิธีปฏิบัติศาสนกิจที่ “ใหม่กว่า บริสุทธิ์กว่า”¹ พวกเราบางคนอาจรู้สึกหนักใจหรือกลัวเรื่องนี้แก้ไขได้ถ้าจำไว้ว่า “ใหม่กว่าและบริสุทธิ์

วิธีที่ใหม่กว่าและบริสุทธิ์กว่า

แผนภูมินี้แสดงให้เห็นด้านที่สมาชิกบางคนเข้าใจถึงโปรแกรมเดิม เปรียบเทียบกับวิธีที่เราทุกคนหวังจะเข้าใจว่าการปฏิบัติศาสนกิจหมายถึงอะไร

เดิม

การสอนประจำบ้านและการเยี่ยมชม

มีหน้าที่เป็นแรงจูงใจ

กล่อง*

ฉันทำ อะไร

แนวทางปฏิบัติ

คิดว่าทำแล้ว

ให้ความสนใจกับการกิจ

เยี่ยมเดือนละครั้ง

นำข่าวสารไปให้

อะไรนับเป็นการเยี่ยม

มอบหมายให้บราเดอร์และซิสเตอร์

รายงานว่าทำแล้ว

ใหม่

การปฏิบัติศาสนกิจ

มีความรักเป็นแรงจูงใจ

ไข่มุก

ฉันทำ ทำไม

ผลลัพธ์

ติดต่ออยู่เสมอ

ให้ความสนใจกับคน

ติดต่อตามสถานการณ์

แบ่งปันพระกิตติคุณตามที่พระวิญญาณทรงนำ

รับผิดชอบสวัสดิภาพทางวิญญาณ

มอบความไว้วางใจให้บราเดอร์และซิสเตอร์

เปลี่ยนแปลงจิตใจ

* อุปมาเรื่องพ่อค้าอัญมณีที่มีไข่มุกล้ำค่าแต่นำเสียดายเมื่อคนที่มาดูสนใจแต่กล่องสวยแทนที่จะสนใจไข่มุก ในทันใดเดียวกัน เมื่อเราเปลี่ยนจากการสอนประจำบ้านและการเยี่ยมชมเป็นการปฏิบัติศาสนกิจ เราสามารถให้ความสนใจกับ “ไข่มุก” ของการปฏิบัติศาสนกิจที่มีความหมายได้ลึกซึ้งแทนที่จะสนใจ “กล่อง” นโยบายและวิธีดำเนินงาน

วิธีทำให้เกิดการสัมผัสกับผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่ประสบความสำเร็จ

ในรูปแบบดิจิทัลของบทความนี้ ซิสเตอร์บิงแฮมแบ่งปันแนวทางห้าประการเพื่อช่วยในการสัมผัสกับผู้ปฏิบัติศาสนกิจ ไปที่ lds.org/go/121813

กว่า”ไม่ได้หมายถึง “ไม่มีข้อบกพร่องและไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้”

ไม่ว่าท่านจะยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการปฏิบัติศาสนกิจและวิธีทำงานหรือท่านคิดว่าท่านเข้าใจแล้ว ดิฉันขอเชิญให้ท่านดูและอ่านแหล่งข้อมูลที่ ministering.lds.org และศึกษาบทความหลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจที่จัดพิมพ์ทุกเดือนใน *เลสลีย์ไฮนา* (ดูหน้า 8 ในฉบับนี้) เนื้อหาเหล่านี้จะช่วยทำให้งานปฏิบัติศาสนกิจของท่านสอดคล้องกับงานของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ขอบคุณบราเดอร์และซิสเตอร์ที่ยอดเยี่ยม

สำหรับความรัก ความห่วงใย การยื่นมือช่วยเหลือ และการอุทิศตน ท่านนำทั้งจริงๆ และการปฏิบัติศาสนกิจของท่านจะ “พิเศษอย่างยิ่ง”!² ■

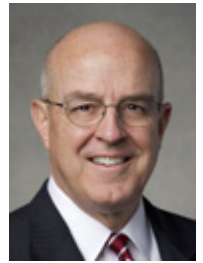
อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การปฏิบัติศาสนกิจ,” *เลสลีย์ไฮนา*, พ.ศ. 2018, 100.
2. เอ็มมา สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 14.

โดย เอ็ดเดอร์แอล.
วิทนีเย์ เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธาน
โครัมสาวกเจ็ดสิบ

ของขวัญแห่ง สันติสุข ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

แม้ในโลกที่ดูเหมือนสันติสุขห่างไกล แต่ของขวัญแห่งสันติสุขของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่ในใจเราได้ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร

มีอะไรดีกว่าเพลงคริสต์มาสแสนไพเราะ งานชุมนุมครอบครัวและมิตรสหาย สีหน้ายิ้มแย้ม และความเบิกบานสนุกสนานของเด็กๆ ใหม คริสต์มาสมีความสามารถอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะนำเรามารวมกลุ่มกับครอบครัว มิตรสหาย และชุมชน เราตั้งตารอการแลกของขวัญและอ้อมเอมกับอาหารวันเทศกาล

ใน *A Christmas Carol* ที่ประพันธ์โดยชาร์ลส์ ดิกкенส์ นักเขียนชาวอังกฤษ หลานชายของอีเบนเซอร์ สครูจต้องมนต์ช่วงเวลาศักดิ์สิทธิ์นี้ของปี เขาหวนคิดว่า “ข้าคิดเสมอว่าเทศกาลคริสต์มาสที่เวียนมาบรรจบ... เป็นเวลาที่ดี เวลาที่น่ายินดี โอบอ้อมอารีให้อภัย และแสดงน้ำใจ เวลาเดียวกันในปฏิทินของปีที่ข้ารู้ว่าชายหญิงพร้อมใจกันเปิดใจ... และนึกถึงคน [อื่น]... ด้วยเหตุนี้... แม้ไม่เคยทำให้ข้ามีเงินทองในกระเป๋า แต่ข้าก็เชื่อว่า เคย เป็นสิ่งดี และ จะ ดีกับข้า และข้ากล่าว พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพร!”¹

ในฐานะบิดาและเวลานี้เป็นปู่เป็นตา ข้าพเจ้านึกถึงมนต์ของคริสต์มาสเมื่อเฝ้าดูลูกหลานฉลองการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและสุขใจกับการอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านเคยเห็นเหมือนข้าพเจ้า ปีติและความไร้เดียงสาของเด็กๆ ตั้งตารอและ

เฟลิดเฟลีนกับวันหยุดพิเศษนี้ การได้เห็นปีติของพวกเขาเตือนเราแต่ละคนให้นึกถึงคริสต์มาสที่ผ่านมา ดิกкенส์ตั้งข้อสังเกตอีกว่า “บางครั้งการเป็นเด็กก็ดี และไม่มีช่วงใดดีกว่าช่วงคริสต์มาสที่ผู้วางฐานคริสต์มาสคือตัวเด็กเอง”²

ข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ใกล้ลอสแอนเจลิส บ้านของเราขายส้มไปด้วยสวนส้ม คำวันหนึ่งของคริสต์มาสแต่ละปี คุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้าจะเชิญครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อนบ้านมาร้องเพลงคริสต์มาสและรับประทานอาหารว่างที่บ้านของเรา นั่นเป็นประเพณีที่ดีสำหรับเราทุกคน และเราร้องเพลงต่อเนื่องหลายชั่วโมง พวกเราเด็กๆ จะร้องนานเท่าที่รู้สีกว่าต้องร้อง แล้วเราก็จะแอบออกไปเล่นในสวนส้ม

ข้าพเจ้ากับเคธีภรรยาเลี้ยงดูลูกๆ อยู่ทางตอนใต้ของแคลิฟอร์เนียเช่นกัน ค่อนข้างใกล้ชายฝั่ง คริสต์มาสที่นั่นจะเห็นต้นปาล์มโอบเอนตามแรงลม ทุกปีลูกของเราจะตั้งตารอดูขบวนเรือคริสต์มาสประจำปีที่ทำเรือ เรือยอชท์สวยๆ หลายร้อยลำส่องแสงระยิบระยับหลากสี วนรอบท่าเรือขณะที่เราเฝ้าดูด้วยความพิศวง

เวลานี้เราอยู่ในซอท์ลีสเคซีตี้ ข้าพเจ้ากับเคธีสร้างประเพณีของการพาลูกหลานไปชมการแสดงละคร *A Christmas Carol* ทุกปีขณะที่เราดูสครูจเปลี่ยนแปลง

วิญญานที่ทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลง
ของเทศกาล
คริสต์มาสยังราก
ในเดชนาภาพการไถ่
ของพระเยซูคริสต์
เพื่อเปลี่ยนชีวิตเรา
ให้ดีขึ้น

ตนเองอย่างน่าอัศจรรย์จากคนเก็บตัวไร้ใจ
กลายเป็นเพื่อนบ้านใจดีผู้เปี่ยมด้วยความสุข
ของคริสต์มาส เราจะรู้สึกรู้ว่าต้องปล่อยสครูจ
ในตัวเราออกไป เราารู้สึกรู้ว่าต้องทำดีขึ้นอีกเล็ก
น้อยเพื่อทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้
รอดในเรื่องจิตกุศลกับทุกคน

เดชนาภาพแห่งการไถ่ของพระเยซูคริสต์

วิญญานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ
เทศกาลคริสต์มาสยังรากในเดชนาภาพ
การไถ่ของพระเยซูคริสต์เพื่อเปลี่ยนชีวิต
เราให้ดีขึ้น เรื่องราวการประสูติของพระ
บุตรของพระผู้เป็นเจ้ากว่าสองพันปีที่แล้ว
ในเบธเลเฮมบ้านที่กไวในหนังสือลูกาตั้งนี้
“อยู่มาคราวนั้น มีรับสั่งจากจักรพรรดิ
ออกัสตัสให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้ง
แผ่นดิน . . .

“คนทั้งหลายต่างก็ไปจดทะเบียนที่เมือง
ของตน

“โยเซฟก็เดินทางจากเมืองนาซาเร็ธ
แคว้นกาลิลีไปที่เมืองของดาวิดชื่อเบธเลเฮม
ในแคว้นยูเดียด้วย เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วาน
และเชื้อสายของดาวิด . . .

“เขาไปจดทะเบียนพร้อมกับมารีย์หญิงที่
เขาหมั้นไว้แล้วและกำลังตั้งครรภ์

“ขณะเขาทั้งสองอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มารีย์
จะคลอดบุตร

“นางจึงคลอดบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพัน
และวางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่ว่างใน
โรงแรมสำหรับพวกเขา

“ในแถบนั้นมีพวกคนเลี้ยงแกะอยู่กลาง

ทุ่ง กำลังเฝ้าฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน

“มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็น
เจ้ามาปรากฏแก่พวกเขา และพระรัศมีของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าส่องล้อมรอบเขา และเขา
กลัวนัก

“ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า
อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังพวกท่าน
เป็นความยินดีอย่างยิ่งที่จะมาถึงคนทั้งหลาย

“เพราะว่าในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของ
พวกท่านคือพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้ามา
ประสูติที่เมืองของดาวิด

“นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพวกท่าน
คือท่านจะพบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอน
อยู่ในรางหญ้า”

“ในทันใดนั้น ชาวสวรรค์หมู่หนึ่งมา
ปรากฏอยู่กับทูตสวรรค์องค์นั้นร่วมสรรเสริญ
พระเจ้าว่า

“พระสิริจะมีแด่พระเจ้าในที่สุด ส่วนบน
แผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้ง
หลาย” (ลูกา 2:1, 3-14)

อย่ากลัวเลย

เทพรับรู้ความกลัวของคนเลี้ยงแกะแน่
นอนเมื่อท่านปรากฏต่อคนเหล่านั้นโดยบอก
พวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย” รัศมีภาพอันน่าตื่น
ตะลึงของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งแผ่รัศมีจากทูต
สวรรค์ที่มาแบบไม่คาดฝันก่อความกลัวในใจ
พวกเขา แต่ข่าวที่เทพมาแบ่งปันไม่น่ากลัว
เลย ท่านมาประกาศเรื่องน่าอัศจรรย์ นำข่าวดี
มา และบอกว่าการไถ่มนุษยชาติเริ่มขึ้นแล้ว
ไม่มีผู้ส่งสารก่อนหน้านี้หรือนับแต่นั้นมา

ข่าวน่ายินดีกว่านี้มาให้

พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาทรงเริ่มการเดินทางในมรรตย์ของพระองค์ “เพราะว่าในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของพวกท่านคือพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า มาประสูติที่เมืองของดาวิด” นับเป็นข่าวประเสริฐอันน่ายั้งดียิ่งอย่างแท้จริง

เราแต่ละคนต่างเผชิญช่วงเวลาในชีวิตเมื่อความยินดียิ่งที่เทพได้สัญญาไว้ดูเหมือนเลื่อนรางและห่างไกล เราทุกคนต้องประสบความเปราะบางและความยากลำบากของชีวิต—ความเจ็บป่วย ความล้มเหลว ปัญหา ความผิดหวัง และสุดท้ายความตาย แม้ผู้คนจำนวนมากได้รับพรให้มีชีวิตปลอดภัยทางกาย แต่อีกหลายคนไม่ได้รับ ผู้คนจำนวนมากเผชิญความยุ่งยากขณะตอบรับความต้องการของชีวิต อีกทั้งความเหน็ดเหนื่อยทางกายและทางอารมณ์ที่ชีวิตนำมาให้

กระนั้น แม้ชีวิตยากลำบาก แต่ข่าวสารของพระเจ้าถึงเราแต่ละคนยังคงเหมือนกับที่มาถึงคนเลี้ยงแกะเมื่อสองพันปีก่อน “อย่ากลัวเลย” คำตักเตือนของเทพว่าอย่ากลัวเลยน่าจะเกี่ยวข้องกับเราทุกวันนี้มากกว่าตอนที่ทำให้คนเลี้ยงแกะหายกลัวในคืนคริสต์มาสแรกนั้น เทพตั้งใจจะให้เราเข้าใจใช่ไหมว่าเนื่องจากพระผู้ช่วยให้รอด ความกลัวจะไม่มีชัยชนะ ท่านเน้นถึงความจริงที่ว่าไม่มีเหตุให้เราต้องกลัวอย่างยั้ง ปัญหาทางโลกจะไม่ยังยืนถาวร และไม่มีใครอยู่เหนือการไถ่

ของขวัญวิเศษที่สุดเนื่องในคริสต์มาสจะเป็นของขวัญที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานแก่เราตลอดไป นั่นคือ สันติสุขของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

แม้ในโลกที่ดูเหมือนสันติสุขห่างไกล แต่ของขวัญ

แห่งสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอดอยู่ในใจเราได้ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ถ้าเรายอมรับพระคำที่เชื่อเชิญให้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอด ความกลัวที่มีจะถูกกำจัดจนหมดสิ้น อนาคตของเรามั่นคง นี่คือ “ข่าวดี... เป็นความยินดีอย่างยิ่งที่จะมาถึงคนทั้งหลาย”

“อย่ากลัวเลย” ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์เตือนเรา “เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา” (อิสยาห์ 41:10)

ความหวังในพระผู้ช่วยให้รอด

เพราะพระผู้ช่วยให้รอดประสูติเมื่อสองพันปีก่อน ในเบธเลเฮม จึงมีความหวัง—มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม มีการไถ่ การปลดปล่อย ชัยชนะ และการฉลองชัย “คนชั่วจะพ่ายแพ้ คนดีจะรับชัย”³

คณะนักร้องของเหล่าเทพปรากฏขึ้นทันใดขณะเสียงสวรรค์ยืนยันคำประกาศของเทพเรื่องการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “พระสิริจะมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย”

ไม่มีข่าวสารใดให้ความมั่นใจได้มากกว่านี้ ไม่มีข่าวสารใดเปี่ยมด้วยสันติสุขท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายมากไปกว่านี้

ขอให้เทศกาลนี้เป็นเทศกาลแห่งสันติสุขและความยินดีสำหรับเราทุกคน “เพราะพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งคือพระคริสต์ พระเจ้าประสูติวันนั้นในเมืองของดาวิด” ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณโดยฝ่ายประธานสูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสเรื่อง “อย่ากลัวเลย” เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 2015 ในศูนย์การประชุมใหญ่

อ้างอิง

1. Charles Dickens, *A Christmas Carol* (1858), 5–6.
2. *A Christmas Carol*, 67.
3. “I Heard the Bells on Christmas Day,” *Hymns*, no. 214.

ดีขึ้นกว่า เมื่อวาน เล็กน้อย

โดย หลุยส์ โอมาร์ การ์โดโซ

เมื่อประธานคณะเผยแผ่โทรมา เซอร์จิโอไปเป็นผู้สอนศาสนา เกือบปีแล้ว เขาเป็นบุตรชายคนเดียวของเรา และเป็นบุตรคนแรกที่รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ผมกับลิเลียนาภรรยาภูมิใจในตัวเขาและแบบอย่างที่เขาวางไว้ให้น้องสาวสองคน

เซอร์จิโอมีคุณสมบัติพิเศษที่เรารู้ว่าจะทำให้เขาเป็นผู้สอนศาสนาที่ดี เขาเป็นผู้นำโดยธรรมชาติ เขามีความสุบและจริงใจ เขาสามารถจูงใจผู้อื่น

เขาไม่สนใจว่าคนนั้นจะเป็นสมาชิกของศาสนจักรหรือไม่—เขาผูกมิตรกับทุกคน ถ้ามีคนล้อเขาเพราะเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขาปรับตัวด้วยอารมณ์ขันที่ดีและหุ่นเหี่ยใญ่น้อยมาก

เราตื่นเต้นเมื่อเซอร์จิโอได้รับเรียกให้เป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่เปรู ชิกลาโย เขาเริ่มรับใช้วันที่ 20 พฤศจิกายน ปี 2013 เขาทำงานเผยแผ่ของเขา ตอนแรกเราเขียนถึงเขาได้ไม่ยาก แต่เมื่อหลายเดือนผ่านไป ผมต้องใช้เวลามากขึ้นและตอบรับการเติบโตทางวิญญาณของเขา

เราไม่ห่วงเซอร์จิโอ เราคิดว่าสนามเผยแผ่เป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับเขา ประธานคณะเผยแผ่ของเขาโทรมาหาเราวันที่ 7 ตุลาคม ปี 2014

เราไม่รู้ลึกโดดเดี่ยว

ประธานคณะเผยแผ่บอกเราว่า เซอร์จิโอกับคู่กำลังสอนผู้สนใจเกี่ยวกับพระวิหารและครอบครัวนิรันดร์ หลังจากนั้น ขณะเซอร์จิโอสวด อ่อนน้อมปิด เขาหยุดชะงักครู่หนึ่งหมดสติทันที และล้มลงบนพื้น เขาได้รับพรและเรารับนำเขาส่งศูนย์พยาบาล คณะแพทย์ลงความเห็น ว่าปลอดภัยในสมองของเขาแตก พวกเขาพยายามทำให้เขาคืนชีพ แต่ไม่ได้ผล

ข่าวนั้นทำให้เราเสียใจเหลือเกิน ผมกับลิเลียนาต้องเดินทางไปเปรู ทั้งๆ ที่เราโศกเศร้าเพื่อรับศพของ เซอร์จิโอพร้อมกับข้าวของส่วนตัวของเขา เราคิดอะไรไม่ค่อยออก เราจึงรู้สึกขอบคุณที่มีคนจาก

ศาสนจักร—นับจากวินาทีที่เราออกจากบ้านจนเรากลับมา—อยู่ช่วยเราที่นั่น เราได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงปกป้องเรา และช่วยให้เราอดทนเช่นกัน เราไม่รู้ลึกใตแต่ียว

ยากที่จะพบความสำคัญคุณในเรื่องสลดใจ แต่ผมรู้สึกสำนึกคุณต่อพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าเกี่ยวกับการสิ้นชีวิตของเซอร์จิโอ ขณะที่เขาสิ้นชีวิต ผมกำลังรับใช้เป็นอธิการ ลีเลียนาสอนเซมินารี และซิเมนาลูกสาวของเรา กำลังรับใช้เป็นประจำบนเยาวชนหญิงวอร์ด เราอยู่กับการรับใช้และรักผู้อื่น ซึ่งทำให้เราตั้งมั่นในพระกิตติคุณ ถ้าเซอร์จิโอต้องไปจากเรา ผมจะขอบพระทัยเสมอที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงรับเขาไปขณะที่เราแข็งแกร่งในศรัทธา

ผมรู้สึกสำนึกคุณเช่นกันที่เซอร์จิโอไปจากชีวิตนี้ขณะที่รับใช้พระเจ้าและขณะอยู่ “ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ [ของเขา]” (โมไซยาห์ 2:17) พระเจ้าทรงประกาศว่า “คนเหล่านั้นที่ตายในเราจะไม่ลืมนรสแห่งความตาย, เพราะมันจะหวานสำหรับพวกเขา” (คพ. 42:46)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ผมเห็นภาพหนึ่งของสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ต้องอดทนเมื่อพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา ผมทราบดีว่าผมไม่มีสิทธิ์โกรธพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบว่าผมกำลังเผชิญกับอะไรอยู่ สันติสุขที่เกิดขึ้นทำให้ผมยอมรับพระประสงค์ของพระองค์และจึงหวนเวลาการสิ้นชีวิตของเซอร์จิโอ ลีเลียนาประสบและรู้สึกเหมือนผม

“คำปลอบโยน”

ครอบครัวเรารับการผนึกในพระวิหารปี 2005 เมื่อเซอร์จิโอกับซิเมน่ายังเล็ก รฐเกิดในพันธสัญญาหลังจากนั้นไม่นาน ก่อนไปเป็นผู้สอนศาสนา เซอร์จิโอให้บทพิศมาเธอ

สามวันหลังจากเขาสิ้นชีวิต รฐฝันถึงเซอร์จิโอ คือนั่นเป็นวันครบรอบวันเกิดปีที่เก้าของเธอ รฐฝันว่าเธอกับพี่ชายเดินจงมือนอกกันทั้งวันและเขาพูดปลอบโยนเธอ

รฐกับซิเมนาสนิทกับเซอร์จิโอมาก และพวกเขาคิดถึงเขามาก รฐยังคง

เราต้องดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณต่อไป
นั่นเป็นวิธีที่เซอร์จิ-
โอจะได้เป็นของเราอีก
ครั้ง

ได้รับการปลอบโยนจากความทรงจำ
ในฝันของเธอ

วันหนึ่งขณะที่เราสำรวจข่าวของเซอร์จิโอ ผมกับลีเลียนาพบสมุดวางแผนงานประจำวันของเขา เราสังเกตว่าในแต่ละหน้าของแต่ละวัน เซอร์จิโอเขียนว่า “จงเป็นคนดีขึ้นกว่าเมื่อวานเล็กน้อย”

ถ้อยคำเหล่านั้นไม่เคยไปจากผม แต่เตือนผมว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณต่อไป นั่นเป็นวิธีที่เราจะได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวหลังจากชีวิตนี้ เป็นวิธีที่เซอร์จิโอจะได้อยู่กับเราอีกครั้ง

เมื่อเราประสบช่วงเวลายากๆ พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยเรา ผมรู้ว่านี่เป็นความจริง เช่นเดียวกับที่รู้ว่าคำสัญญาของพระองค์แน่นอน เราจึงยึดมั่นพระกิตติคุณ และเราทำตามแบบอย่างของเซอร์จิโอ เราพยายามเป็นคนดีขึ้นวันละนิด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองซัสตา อาร์เจนตินา

ทำให้ชีวิตท่านเป็นการ
เดินทางที่น่าตื่นเต้น
เร้าใจของ

การเติบโต ส่วนตัว

การเรียนรู้ การดำเนินชีวิต และการ
สอนพระกิตติคุณเป็นหัวใจของการ
เติบโตจนบรรลุศักยภาพอันสูงส่ง
ของเรา

หมายเหตุบรรณาธิการ: ในบทความนี้ที่เขียนให้ *เลียว โซนา* เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์แบ่งปัน
หลักธรรมอันเปี่ยมด้วยพลังของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ใช้เป็นรากฐานสำหรับ
จิตตามเรา หลักสูตรใหม่ของศาสนจักร

ช่างเป็นเวลาที่น่าตื่นเต้นในการเป็นสมาชิกศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย!
เมื่อข้าพเจ้านึกถึงพัฒนาการเมื่อเร็วๆ นี้ในอาณาจักร
ของพระเจ้า เห็นชัดว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังพาเรา
เดินทางอย่างน่าตื่นเต้นเร้าใจไปตามเนินเขา หุบเขา
และทัศนียภาพอันน่าตื่นตะลึงจนเราแทบนึกภาพไม่
ออกจนกว่าเราจะปีนสูงขึ้นไปอีกนิดและสิ่งเหล่านั้นอยู่
ตรงหน้าเรา

แค่ปีที่แล้วปีเดียว เราอำลาศาสตาวยากรณ์ที่รักท่านหนึ่งและ
สนับสนุนศาสตาวยากรณ์คนใหม่ด้วยความรัก เราปรับวิธีใหม่มาใช้
ในการประชุมสมาคมสังเคราะห์และการประชุมโครัมมิวนะปุโรหิต
แห่งเมลคีเซเดค โดยเน้นมากขึ้นเรื่องการหารือกันเพื่อให้งานของ
พระเจ้าสำเร็จลุล่วง ในเจตนารมณ์เดียวกันนั้น เราเห็นพระเจ้านำมหา-

โดย เอ็ดเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์
แห่งโครัมมิ
อัครสาวกสิบสอง

ปุโรหิตและเอิลเดอร์มารวมกันเป็นหนึ่งในควอร์ม และเห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในวิธีที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและพี่น้องสตรีปฏิบัติศาสนกิจต่อบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ถ้านั้นยังไม่มากพอจะทำให้เราประหลาดใจ ลองพิจารณาคำประกาศเมื่อเร็วๆ นี้ของฝ่ายประธานสูงสุดเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลใหม่เพื่อสนับสนุนการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวและกับครอบครัวพร้อมด้วยการเปลี่ยนแปลงที่มากับสื่อการ

พระองค์ทรงต้องการเปลี่ยนใจเรา

แต่กระนั้น เมื่อเราหวนนึกถึงจุดที่เราเคยอยู่ ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะมองเห็นมากกว่านโยบายที่เพิ่งปรับเปลี่ยน โปรแกรมใหม่ๆ และคู่มือที่แก้ไข สุดท้ายแล้วงานของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับผู้คนเสมอ ไม่ใช่โปรแกรมไม่ว่าพระองค์จะทรงกำกับดูแลให้เปลี่ยนอะไรในองค์กร หรือกำหนดการหรือหลักสูตร สิ่งที่พระองค์ทรงหวังจะเปลี่ยนจริงๆ คือท่านและข้าพเจ้า

การสอน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเป็น หลักธรรมสำคัญต่อการเติบโตจนบรรลุศักยภาพอันสูงส่งของเรา และเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์

เรียนการสอนของปฐมวัยและโรงเรียนวันอาทิตย์—ไม่รวมถึงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องในด้านการเผยแผ่ศาสนา การค้นคว้าประวัติครอบครัว และงานพระวิหาร

และจะมีอีกแน่นอน ดังที่หลักแห่งความเชื่อข้อเก้าประกาศ “เราเชื่อทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว”—สิ่งนี้มักเป็นส่วนที่ทำให้ได้ง่าย แต่ต้องใช้ศรัทธาแบบพิเศษเพื่อ “เชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผยเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” และพร้อมยอมรับหลังจากนั้นไม่ว่าอะไรก็ตาม ถ้าเราเต็มใจ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเราไปยังที่ซึ่งเราไม่นึกฝันว่าจะไปได้—สูงส่งเท่าที่เราอาจจะฝันไว้แล้ว พระดำริหรือความคิดของพระองค์และทางของพระองค์ สูงยิ่งกว่าเราแน่นอน (ดู อีสายห์ 55:8–9) ในแง่หนึ่งของความคิดข้าพเจ้า ไขว่คว้าเราจะไม่เหมือนคนในเคิร์ทแลนดผู้ซึ่งศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทกล่าวว่าพวกเขา “ไม่รู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของศาสนจักรและอาณาจักรนี้มากไปกว่าเด็กทารกบนตักมารดา”¹

พระองค์ทรงต้องการเปลี่ยนใจเราและยกระดับอนาคตของเรา

ไม่ เราคงยังมองไม่เห็นสิ่งสำคัญและยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่อยู่เลยทางโค้งถัดไปในทางเดิน แต่เรามีแนวคิดบางประการเกี่ยวกับจุดหมายสุดท้าย นั่นคือ

“ยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราจะเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 ยอห์น 3:2)

“เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น” (3 นิไฟ 27:27)

“เจ้าจะได้รับความสมบูรณ์แห่งพระองค์, และรุ่งโรจน์ในเราดังที่เราในพระบิดา; ฉะนั้น, เราจึงกล่าวแก่เจ้า, เจ้าจะได้รับพระคุณแทนพระคุณ” (คพ. 93:20)

ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่กับข้าพเจ้านั้นฟังเหมือนเป็นการเดินทางที่ยาวไกล—แต่เป็นการเดินทางที่

เบิกบานใจ! เป้าหมายสูงส่งเช่นนั้นทำให้พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูจิตใจและสร้างแรงบันดาลใจ ลึกในจิตวิญญาณเรา คือเสียงสะท้อน—ความทรงจำ—ที่บอกเราว่านี่คือสาเหตุที่เรามายังแผ่นดินโลก เรายอมรับแผนของพระบิดาในสวรรค์เป็นอันดับแรกเพราะเราต้องการเป็นเหมือนพระองค์ เรารู้ว่านั่นเป็นเป้าหมายที่ยากมากซึ่งไม่มีวันบรรลุผลสำเร็จได้โดยง่าย แต่เราไม่อาจพอใจกับสิ่งที้น้อยกว่านั้นได้ จิตวิญญาณเราสร้างมาเพื่อเติบโต และเราถูกกระตุ้นมาแต่ไหนแต่ไรให้เดินทาง

เรียนรู้และเป็น

การสอน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เป็นหลักธรรมสำคัญต่อการเติบโตจนบรรลุศักยภาพอันสูงส่งของเราและเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ บางครั้งเราเรียกกระบวนการนี้ว่า *ความก้าวหน้าในวินด์* บางครั้งเราเรียกว่า *การเปลี่ยนใจเลื่อมใส* บางครั้งเราเรียกง่าย ๆ ว่า *การกลับใจ* แต่ไม่ว่าจะเรียกอะไร กระบวนการนั้นเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทกล่าวว่า “ท่านต้องเรียนรู้ว่าตัวท่านจะเป็นพระผู้เป็นเจ้า เป็นกษัตริย์ และบาริสตาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร . . . โดยเริ่มจากระดับเล็กๆ ไปสู่ระดับหนึ่ง และจากความสามารถเล็กๆ ไปสู่ความสามารถที่ยิ่งใหญ่ . . .

“เมื่อท่านไต่บันได ท่านต้องเริ่มจากขั้นต่ำสุดและขึ้นไปทีละขั้น จนถึงขั้นบนสุด เช่นเดียวกับหลักธรรมของพระกิตติคุณ—ท่านต้องเริ่มจากขั้นแรกแล้วดำเนินต่อไปจนท่านเรียนรู้หลักธรรมทั้งหมดของความสูงส่ง”²

ด้วยเหตุนี้เราจึงพูดถึงการเรียนรู้ เพราะข้าพเจ้าชอบการสอน ข้าพเจ้าจึงชอบคำและแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ แม้จะคิดว่าเราควรนิยามคำนี้ให้ดีกว่าที่เรานิยามโดยทั่วไป สำหรับจุดประสงค์เชิงพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าไม่เพียงหมายถึงการสั่งสมความรู้ แต่นั่นจะเป็นส่วนหนึ่ง ทั้งไม่เพียงหมายถึงการฟังบรรยายเฉย ๆ หรือท่องจำข้อเท็จจริงเท่านั้น ข้าพเจ้าหมายถึงการเรียนรู้ในแง่ของการเติบโตและการเปลี่ยนแปลง ความเข้าใจอันลึกซึ้งซึ่งนำไปสู่การปรับปรุง การรู้ความจริงซึ่งนำเราให้ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้าแห่งความจริงทั้งหมดมากขึ้น

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันผู้บัญชาการเรียนรู้กับการเปลี่ยนแปลงในใจเมื่อท่านสอนว่าขณะที่ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความเชื่อมั่นแก่ผู้ตั้งใจแสวงหาความจริง” สิ่งนั้นหล่อหลอมศรัทธา ซึ่ง “ส่งเสริมการกลับใจและการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า” ส่วนประกอบที่จำเป็นเหล่านี้ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสให้เราได้ “จาก วิถีของโลก มาหา . . . วิถีของพระเจ้า” ซึ่ง “ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันใหญ่ยิ่งของใจ”³

นี่ไม่เกี่ยวกับการรู้ชื่อสิบสองเผ่าของอิสราเอลหรือการวาด

แผนภาพอุปมาที่ศัณเรื่งต้นมะกอก ซึ่งการทำเช่นนั้นอาจมีประโยชน์ การเรียนรู้แบบนี้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงตัวเรา การเป็นคนต่างจากเดิม (ดีขึ้น) เพราะเรารู้มากขึ้นในสิ่งที่พระเจ้าทรงรู้

ท่านจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ในแบบที่ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงมีมากเกินไปกว่าจะเรียนรู้ในห้องเรียนหรือในช่วงบทเรียน 45 นาที พระคัมภีร์ ศาสดาพยากรณ์ บิดามารดา แสงแดด วันฝนตก การกระตุนเตือนทางวิญญาณ และหลักสูตรทุกวันของชีวิตล้วนให้โอกาสเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับ

บ้านเป็นทั้งห้องเรียนและห้องทดลอง ที่ซึ่งการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณผสมผสานไว้ร้อยต่อจนเราแทบแยกไม่ออก

พระเจ้าเป็นเจ้าและแผนของพระองค์ เพราะโดยแท้แล้ว “สิ่งทั้งปวงกล่าวคำพยาน” ถึงพระองค์ (โมเสส 6:63) ในที่สุดเราทุกคนค้นพบว่าพระองค์เต็มพระทัยสอนเราไม่เพียงที่โบสถ์เท่านั้นแต่ทุกที่และทุกเวลา—ในช่วงไม่เป็นการกับลูกๆ และมีตรสหายของเรา เพื่อนบ้านหรือเพื่อนร่วมงานของเรา ชายหรือหญิงที่เราพบเห็นบนรถประจำทางหรือลูกจ้างผู้ช่วยเราที่ตลาด—เราเต็มใจเรียนรู้ไม่ว่าที่ใดและเมื่อใด

แต่ความจริงทั้งหมดนี้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงพยายามสอนเราในแต่ละวันเป็นเพียงเมล็ดจำนวนมากที่หว่านในดินปนหินหรือกลางหนาม ให้ถูกแดดเผาหรือถูกหนามปกคลุมเว้นแต่เราจะรับคำแนะนำของแอลมาให้บำรุงเลี้ยงโดยทดลองพระวจนะ หรือตามที่ยากอบกล่าว เป็นผู้ประพฤติตามพระวจนะ ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น (ดู มาระโก 4:1–20; ยากอบ 1:22; แอลมา 32:27–43) เมื่อเรารู้จักความจริงและเลือกปฏิบัติตามความจริงนั้น ประจักษ์พยาน

ของเราเติบโต (ดู ยอห์น 7:17) จากนั้นเมื่อเราทำให้ความจริงเป็นส่วนหนึ่งของเรา โดยพยายามดำเนินชีวิตตามความจริงนั้นอยู่เสมอแม้ขณะเผชิญความท้าทาย ความจริงจะเปลี่ยนเราและเราจะเหมือนพระบิดาแห่งความจริงมากขึ้น⁴

การเรียนรู้พระกิตติคุณมีบ้านเป็นศูนย์กลาง

นี่คือสาเหตุที่เราพูดว่าการสอน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณต้อง “มุ่งเน้นที่ครอบครัวและสนับสนุนศาสนจักร”⁵ หนึ่ง บ้านเป็นที่ซึ่งเราใช้เวลามากที่สุด—มากกว่าเวลาที่เราใช้ที่โบสถ์แน่นอน (ทั้งที่อธิการมีงานล้นมือ) เราจะไม่คาดหวังให้ร่างกายของเรามีชีวิตอยู่นานด้วยอาหารสัปดาห์ละมื้อ—แม้จะเป็นมื้อที่ดีมากก็ตาม ในทำนองเดียวกัน ต่อให้ชั้นเรียนหนึ่งชั่วโมงที่โบสถ์ แม้ชั้นเรียนที่ดีเยี่ยมที่โบสถ์ เป็นสภาวะแวดล้อมหลักสำหรับการ “ดื่มด่ำพระวจนะของ

พระคริสต์” (2 โครินธ์ 31:20) เราก็ยังอยู่ในอันตรายของการบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณ

สอง บ้านเป็นทั้งห้องเรียนและห้องทดลอง ที่ซึ่งการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณผสมผสานกันไว้ร้อยต่อจนเราแทบแยกไม่ออก ประสบการณ์ในห้องทดลองของชีวิตไม่สามารถสร้างใหม่ในห้องเรียนอย่างเดียว

สำคัญที่สุดคือบ้านเป็น—หรือสามารถเป็น—เสียงสะท้อนของสวรรค์ สิ่งเตือนใจให้นึกถึงเป้าหมายนิรันดร์ที่เราทำเพื่อทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น ดังที่ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “แม่ครอบครัวบนโลกจะห่างไกลความดีพร้อม แต่ทำให้โอกาสที่ดีที่สุดแก่ลูกพระผู้เป็นเจ้าที่จะได้รับการต้อนรับสู่โลกพร้อมความรักแบบเดียวบนแผ่นดินโลกที่ใกล้เคียงกับความรักที่เรารู้สึกในสวรรค์—ความรักของพ่อแม่ ครอบครัวยังเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะรักษาและสืบทอดคุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมที่แท้จริงซึ่งเป็นสิ่งเหมาะสมที่สุดที่จะนำเรากลับสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า”⁶

ข้าพเจ้าทำให้ท่านผู้เป็นบิดามารดาหวั่นใจหรือไม่ หวังว่าจะไม่ การเน้นเรื่องการสอน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณที่บ้านไม่ได้มุ่งหมายจะเพิ่มภาระให้บุคคลและครอบครัว แต่ตรงกันข้าม—เราหวังว่าโดยการยอมรับและสนับสนุนความพยายามของท่านที่บ้าน เราจะสามารถแบ่งเบาภาระที่ท่านแบกที่บ้านได้บ้าง หรือดีกว่านั้นเราอาจจะเสริมกำลังใจให้ท่าน “ทนแบก [ภาระ] ได้โดยง่าย” (โมไซยาห์ 24:15)

สนับสนุนการเรียนรู้พระกิตติคุณที่โบสถ์

ทัศนะเพิ่มเติมของการน้อมรับพระกิตติคุณนอกห้องเรียนมิได้หมายความว่าห้องเรียนไม่สำคัญ เราหวังแน่นอนว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายจะยังเกิดขึ้นที่โบสถ์ อันที่จริง บทบาทสนับสนุนของชั้นเรียนศาสนจักรสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ที่มีบ้านเป็นศูนย์กลาง แต่เพื่อช่วยเปลี่ยนชีวิต การสอนที่โบสถ์จึงไม่สามารถแยกโดยสิ้นเชิงจากสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเหล่านั้น จะต้องเกี่ยวพันกันและใช้ประสบการณ์ทั้งของครูและนักเรียนให้เป็นประโยชน์

การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณที่บ้าน

งานวิจัยทั้งโดยนักวิจัยแอลดีเอสและไม่ใช่แอลดีเอสพบว่าการปฏิบัติศาสนามีบ้านเป็นศูนย์กลางมีผลยิ่งยวดมากต่อเด็ก เมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พวกเขามักทรงความเชื่อและรูปแบบทางศาสนาที่สถาปนาไว้ในบ้านวัยเยาว์ของพวกเขา

บิดามารดาผู้สถาปนาครอบครัวบนหลักธรรมแห่งความชอบธรรมตามที่พบใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ให้คุณประโยชน์ที่สั่งสมนานแก่บุตรธิดาอันจะนำพาทางโลกและทางวิญญาณมาให้พวกเขา

งานวิจัยของศาสนจักรในสหรัฐพบเช่นกันว่าเด็กและเยาวชนในครอบครัวแอลดีเอสที่มีการสวดอ้อนวอนกับครอบครัวทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวอย่างน้อยสัปดาห์ละหลายครั้ง และสังสรรค์ในครอบครัวสัปดาห์ละครั้งจะเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์ รับเอ็นคิวเมนต์ และแต่งงานในพระวิหารเมื่อเป็นผู้ใหญ่มากกว่าคนอื่นราว 20 เปอร์เซ็นต์

แน่นอนว่าบุตรธิดามีสิทธิ์เสรีของพวกเขา ฉะนั้นการถือปฏิบัติศาสนาอย่างซื่อสัตย์ของบิดามารดาในบ้าน เช่น การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวเป็นประจำ จึงไม่ส่งผลให้บุตรธิดายอมรับค่านิยมของบิดามารดาเสมอไป ความเป็นไปได้ของการส่งผ่านความเชื่อและพฤติกรรมทางศาสนาจากรุ่นสู่รุ่นจะเพิ่มขึ้นเมื่อบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสัมพันธ์แนบแน่นเปี่ยมด้วยความรักกับบุตรธิดา และมีการสนทนาอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับหัวข้อทางศาสนา ครอบครัวของคนหนึ่งมักจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการถือปฏิบัติศาสนาของแต่ละบุคคลจนสุดท้ายแล้วชนกลุ่มน้อยของ “คนเสเพล” จะกลับเข้าคอกในความเป็นมรรตัย

แม้ความหมายโดยนัยของงานวิจัยชิ้นนี้บ่งบอกผลดีของการเรียนพระกิตติคุณที่มีบ้านเป็นศูนย์กลาง แต่บ่งบอกเช่นกันว่าการสนับสนุนของศาสนจักรสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หรือสมาชิกคนอื่นๆ ผู้อยู่ในบ้านที่อาจจะยังปฏิบัติพระกิตติคุณไม่เต็มที่ สมาชิกเหล่านี้จะได้ประโยชน์จากการลอกเลียนแบบและการให้คำปรึกษา เช่น มีการสังสรรค์ในครอบครัวกับอีกครอบครัวหนึ่ง เรียนรู้วิธีสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอ สังเกตวิธีพูดในเชิงสร้างสรรค์เรื่องศาสนาที่บ้าน และปฏิบัติศาสนกิจเคียงข้างสมาชิกที่มีประสบการณ์มากกว่า

ทำ ความแตกต่างอย่างเดี๋ยคือข้าพเจ้าจะ
ทำเช่นนั้นด้วยการคิดและสวดอ้อนวอนมาก
ขึ้นเกี่ยวกับสมาชิกชั้นเรียนแต่ละคนและ
หลักธรรมเหล่านี้จะมีความหมายต่อพวกเขา
อย่างไร จากนั้น ในชั้น ภายใต้อิทธิพลของพระ
วิญญูณ ข้าพเจ้ากระตุ้นพวกเขาให้จรรโลงใจ
กันและสนับสนุนกันในการพยายามศึกษาและ
ดำเนินชีวิตตาม มัทธิว 5 ข้าพเจ้าช่วยให้พวกเข
าเห็นความเชื่อมโยงระหว่างชีวิตพวกเขากับ
หลักคำสอนอันล้ำค่าในพระคัมภีร์ เหนือสิ่งอื่น
ใด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอการดลใจในช่วง
เปลี่ยนข้อเท็จจริงเป็นศรัทธา เปลี่ยนคำถาม
เป็นการแสวงหา

แน่นอนว่า ในปฐมวัยบทบาทของข้าพเจ้า
อาจต่างออกไปเล็กน้อย แต่เป้าหมายของ
ข้าพเจ้าคือไม่ใช่ให้เด็กเล็กสนุกสนานตลอด

45 นาทีหรือให้พวกเขาเงยหน้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้
พูดสิ่งที่อยากพูดโดยไม่ถูกขัดจังหวะ
จุดประสงค์ของข้าพเจ้าคือสร้างพวกเขาให้
เป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเอง ช่วยให้พวกเขาเห็น
ว่าชีวิตพวกเขาดีขึ้นเพราะความจริงจากพระ
กิตติคุณอย่างไร และสนับสนุนบิดามารดาของ
พวกเขา—ครูสอนพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุด
ของพวกเขา

ข้าพเจ้าทำให้พ่อแม่งงงวยมาแล้ว ตอน
นี้ข้าพเจ้าอาจจะทำให้ครูหัวนใจ ถ้าเช่นนั้น
ข้าพเจ้าจะขอปลอบใจท่านด้วยความคิดสอง
ข้อนี้ (1) ท่านกำลังสอนคน ไม่ใช่บทเรียน
และท่านรู้จักคนดีกว่าคู่มือบทเรียนจะรู้จัก
(2) การพยายามเรียนรู้และดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณด้วยตัวท่านเองเป็นการเตรียมสอน
พระกิตติคุณที่ดีที่สุดให้ผู้อื่น พึงจดจำว่าวิธีที่ดี

ความสำเร็จขึ้น
อยู่กับสิ่งที่เกิด
ขึ้นในชีวิต
ผู้เรียน

ที่สุดในการอัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตเรา—และในการสอนของเรา—คือเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยตัวท่านเอง พระวิญญาณทรงเป็นครูสูงสุดในศาสนจักรนี้ และโชคดียิ่งที่อิทธิพลของพระองค์ไม่มีขีดจำกัด

พระองค์ทรงทำเครื่องหมายเส้นทางและทรงนำทาง

ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของเราคือขอให้พระเจ้าทรงยกเราขึ้นสู่ความสูงใหม่ๆ ของการเติบโตทางวิญญาณผ่านวิธีใหม่ของการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์ เราจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ ของเรา ไม่ใช่เพราะเรารู้สึกเป็นภาระหน้าที่แต่เพราะพระกิตติคุณเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรา และเราไม่สามารถอำปากของเราได้โดยไม่แบ่งปัน

ความจริงบางอย่างของพระกิตติคุณ ถ้าเป็นไปได้ตามที่นึกฝันไว้ เพื่อนต่างศาสนาของเราจะเห็นแสงสว่างเพิ่มขึ้นในชีวิตเรา และจะพบผู้สอนศาสนา—ก่อนผู้สอนศาสนาพบพวกเขาด้วยซ้ำ—เพื่อให้ครอบครัวของพวกเขาเองได้เห็นสิ่งที่พวกเขาเห็น การแต่งงานในพระวิหาร งานประวัติครอบครัว อำนาจและศาสนพิธีฐานะปุโรหิต ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม การดูแลคนจน—ทั้งหมดนั้นจะเป็นผลสืบเนื่องจากการเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ทุกวันของศาสนิกษย์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระคริสต์อย่างลึกซึ้ง พร้อมด้วยการสนับสนุนอย่างเต็มที่ เหมาะสม และสม่ำเสมอจากชั้นเรียนวันอาทิตย์ นั่นคือสิ่งที่พระเจ้ากำลังนำเราไปให้ถึง และเป็นการเดินทางที่น่าตื่นเต้นเร้าใจอย่างแท้จริง!

เราใช้วลี “การสอนในวิธีของพระเจ้าช่วยให้

ข้าพเจ้ากล่าว
คำพยานว่า
เมื่อเราเรียนรู้
พระประสงค์
ของพระองค์
เมื่อเราสัมผัส
แสงสว่างและ
ความจริง
และทำให้เป็น
ส่วนหนึ่งของ
เราทุกวัน แสง
สว่างนั้นจะ
เพิ่มขึ้นในเรา

รอด” แต่ข้าพเจ้าหวังว่านั่นจะไม่ใช่คำที่พูดติดปากหรือพูดบ่อยเกินไปจริงๆ แล้ว ทั้งหมดที่เราหมายถึงคือเราทั้งครูและนักเรียนต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์ เราจึงต้องพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณในวิถีของพระองค์ นี่เป็นโอกาสให้สมทบกับสานุศิษย์ เข้าไปในถนนหลวงและตรอกซอกซอยพร้อมกับพระเยซูขณะตามหาคนที่หายไป นี่เป็นโอกาสให้ปันเขาของผู้เป็นสุขพร้อมกับมหาชนและนักริมฝั่งทะเลกาลิลีกับฝูงชน นี่เป็นโอกาสให้เราทุกคนแต่ละรายฉลองพระองค์ของพระอาจารย์และหายเป็นปกติ

ข้าพเจ้ารักบทกวีนี้ที่อีไลซา อาร์. สโนว์ ประพันธ์คำร้องให้เพลงสวดที่สร้างแรงบันดาลใจมากที่สุดเพลงหนึ่งในศาสนจักร

พระองค์บอกทาง เดินนำทางนั้น
และชี้แจงจุดนานา
สู่แสงและชีวีและนิรันดร์
เบื้องพระพักตร์บรรเจิดจ้า⁷

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เดินกับท่านไปสู่อนาคตอันรุ่งโรจน์ที่พระบิดาในสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา ข้าพเจ้ารู้ใจท่าน ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านรักพระเจ้าและต้องการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยากรณ์ว่าเมื่อเราเรียนรู้พระประสงค์ของพระองค์ เมื่อเราสั่งสมแสงสว่างและความจริง และทำให้เป็นส่วนหนึ่งของเราทุกวัน แสงสว่างนั้นจะเพิ่มขึ้นในเรา “เจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่ สมบูรณ์” (คพ. 50:24; เน้นตัวเอน) วันที่เราจะได้อยู่กับพระองค์เพราะเราจะเป็นเหมือนพระองค์ ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 152.
2. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 237, 289.
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “พระเยซูคริสต์—พระผู้เชียวชาญการรักษา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2005, 102.
4. ดู ดัลลัน เอช. ไฮคส์, “การทำทนายเพื่อที่จะเป็น,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 47–50; ดู เดวิด เอ. เบตনার, “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 106–109.
5. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.4.
6. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “การรวบรวมครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2017, 20.
7. “ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 88.

ความเข้าใจใหม่จะเกิดขึ้น

“เมื่อท่านไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับหลักการคำสอนพระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสกับความคิดและใจท่าน จากเหตุการณ์ที่ถ่ายทอดไว้ในพระคัมภีร์ ความเข้าใจใหม่จะเกิดขึ้นและหลักการที่สอดคล้องกับสถานการณ์ของท่านจะกลั่นลงมาในใจท่าน

“ท่านฝึกฝนประสบการณ์ของการเปิดเผยนั้นโดยการดำเนินชีวิตตามความสว่างที่ท่านได้รับ และโดยการค้นคว้าพระคัมภีร์ด้วยแรงผลักดันที่บริสุทธิ์—ด้วยเจตนาแท้จริงเพื่อ ‘มาสู่พระคริสต์’ เมื่อท่านทำดังนั้น ความมั่นใจของท่านจะ ‘แข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า’ และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ให้พระคัมภีร์นำทางชีวิตท่าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2001, 24.

ฉันควรใช้แหล่งข้อมูลใหม่ จงตามเรามาอย่างไร

แหล่งข้อมูลใหม่ *จงตามเรามา* สำหรับบุคคลและครอบครัว โรงเรียนวันอาทิตย์ และปฐมวัยมุ่งหมายจะช่วยให้เรามีประสบการณ์ที่เต็มไปด้วยความหมายจากการเรียนพระคัมภีร์ที่บ้านและที่โบสถ์ แหล่งข้อมูลใหม่ *จงตามเรามา* เหล่านี้จะทำงานด้วยกันอย่างไร

- ในปี 2019 ท่านจะได้ศึกษาพันธสัญญาใหม่ *จงตามเรามา—สำหรับบุคคลและครอบครัว* จะให้แนวคิดสนับสนุนการศึกษาส่วนตัวของท่านและกับครอบครัวที่บ้าน จงใช้แหล่งข้อมูลนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อท่าน
- แต่ละสัปดาห์ ผู้ใหญ่ เยาวชน และเด็กทั่วทั้งศาสนจักรจะศึกษาและสนทนากับเดียวกันจากพันธสัญญาใหม่
- ถ้าท่านเป็นครู โรงเรียนวันอาทิตย์หรือครูปฐมวัย จงใช้ *จงตามเรามา—สำหรับบุคคลและครอบครัว* ขกระดับการศึกษาส่วนตัวและกับครอบครัวของท่าน ท่านจะได้รับคู่มือครูไว้ช่วยท่านสร้างสรรค์ประสบการณ์ห้องเรียนที่ดึงดูดใจเพื่อสนับสนุนการศึกษาพระคัมภีร์ที่สมาชิกชั้นเรียนกำลังศึกษาที่บ้าน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลเล่มใหม่ *จงตามเรามา* ได้ที่ comefollowme.lds.org

การตัดสินใจและ ปาฏิหาริย์: และตอนนี้ ดิฉันมองเห็น

โดย ไอรินา วี. แครทเซอร์

หนังสือชุดนี้เน้นชีวิตของสตรีที่อุทิศตนและข่าวสารของพวกเธอ คัดลอกมาจากหนังสือ *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017) หนังสือมีให้อ่านเป็นภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน

มีครั้งหนึ่งในชีวิตที่ดิฉันซาบซึ้งใจกับความรักและแสงสว่างของพระคริสต์ ชีวิตดิฉันเปลี่ยนไปตลอดกาลนับแต่นั้น

ดิฉันรู้ว่าการมีชีวิตที่ปราศจากพระกิตติคุณนั้นเป็นอย่างไร ดิฉันมีชีวิตแบบนั้นมา 30 ปี ดิฉันเกิดในรัสเซียจากพ่อแม่ที่ดี... เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ดิฉันแต่งงานและให้กำเนิดลูกสาวที่น่ารักคนหนึ่ง จากนั้นไม่นานดิฉันเรียนจบมหาวิทยาลัยและได้งานที่ดิฉันชอบจริงๆ แต่... ดิฉันยังห่างไกลจากความสุข

... ชีวิตสมรสของดิฉัน... ค่อยๆ พังทลาย... ดิฉันแทบไม่สามารถหาอาหารพื้นๆ ธรรมดาให้ลูกสาวกับตัวเองได้ ดิฉันทำบาป ดิฉันเลือกผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความหิว ความเศร้า สะเทือนใจ และการตัดสินใจที่ไม่ดีทำให้ชีวิตดิฉันเศร้าหมอง ดิฉัน [โทษ] โชคชะตาที่เลวร้ายโดยไม่ตระหนักว่าดิฉันกำลังทนทุกข์กับผลของบาปในหลายๆ ด้าน แต่ดิฉันจะรู้ได้อย่างไร บาปไม่มีอยู่จริงตามที่ดิฉันได้รับการสอนมา...

ศาสนาใน [สหภาพโซเวียต] เป็นเรื่องต้องห้ามหลังจากการปฏิวัติ

คอมมิวนิสต์ในปี 1917 ดิฉันได้รับการสอนตั้งแต่อนุบาลว่าไม่มีเรื่องอย่างเช่นพระเจ้าเป็นเจ้าและมีเพียงพรรคคอมมิวนิสต์และคุณตาเลนินเท่านั้นที่จะนำความสุขมาให้คนรัสเซียได้ คนเคร่งศาสนาถูกข่มเหงอย่างรุนแรงในสังคมของเรา ผู้เชื่อกงานไม่ได้รับอนุญาตให้ไปเรียนหนังสือ และถูกตีตราว่า “บ้า” ทุกคนต้องเรียนวิชาอเทวนิยมที่มหาวิทยาลัย ซึ่งเราพิสูจน์ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าไม่มีอยู่จริง... ดิฉันไม่นึกถึงพระเจ้าเป็นเจ้า แต่รู้สึกเจ็บปวดในใจกับการเลือกที่ไม่ดีของตนเอง ต่อมาดิฉันเรียนรู้ว่าความเจ็บปวดที่รู้สึกคือแสงสว่างของพระคริสต์ซึ่งทำให้ดิฉันมีมโนธรรมแยกแยะถูกผิดได้...

... สำหรับดิฉันชีวิตเหมือนอุโมงค์มืดที่มีเพียงหลุมศพอยู่ตรงปลายอุโมงค์ ดิฉันรู้สึกที่ตนเองค่อยๆ ตายลง... ดิฉันไม่รู้วิธีสวดอ้อนวอน ดิฉันจึงฝัน... ดิฉันฝันว่าสักวันดิฉันจะหนีพ้นทุกอย่างที่เศร้าหมองในชีวิต และจะเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง—มีความสุขและสดใส ดิฉันต้องการให้ลูกสาวมีชีวิตที่ดีกว่าดิฉัน...

[ต่อจากนั้น] พระคัมภีร์มอรมอนเข้ามาในชีวิตดิฉัน ดิฉันอ่านหนึ่งบท

เกี่ยวกับซิสเตอร์
แครทเซอร์

ไอรินา วาเลนติโนฟวา

แครทเซอร์ (เกิดปี 1965) อาศัย

อยู่ในเมืองบาร์นาอูล ไซบีเรีย เธอเข้าเรียนแพทย์ที่นั่นและเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านหัวใจ การเป็นแพทย์ไม่ใช่อาชีพที่ได้เงินมาก หลายเดือนแล้วที่โรงพยาบาลไม่จ่ายเงินเดือน หลังจากหย่ากับสามีที่ทารุณเธอในปี 1996 ไอรินารู้สึกท้อแท้สิ้นหวังขณะทำงานกะพิเศษตอนกลางคืนเพื่อช่วยเหลือเงินจือคุณแม่กับลูกสาวด้วยค่าจ้างไม่มาก

ไอรินาเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีศาสนาและไม่เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า แต่คืนหนึ่งเธอเสี่ยงพูดว่า “เอาละ พระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นั่น แค่ให้ข้าพระองค์รู้ เพราะพระองค์อาจจะไม่สนใจข้าพระองค์ด้วยซ้ำ ข้าพระองค์เป็นใครสำหรับพระองค์ คนน่าสงสารที่พยายามเอาตัวรอดอย่างนั้นหรือ”

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา ในเดือนสิงหาคม ปี 1996 ไอรินาพบชายคนหนึ่งที่แนะนำให้เธอรู้จักศาสนาจักรและช่วยให้เธอเดินทางไปศึกษาภาษาอังกฤษที่สหรัฐ แปดเดือนหลังจากมาถึงรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาในเดือนเมษายน ปี 1998 ไอรินาแต่งงานกับแทย์ แครทเซอร์

ซิสเตอร์แครทเซอร์เป็นครูในสมาคมสงเคราะห์เมืองโอเร็ม รัฐยูทาห์ เมื่อเธอได้รับเชิญให้พูดที่การประชุมใหญ่ของสตรีในมหาวิทยาลัยบัคคัมยังก์ ปรับเปลี่ยนเครื่องหมายวรรคตอน และตัวอักษรตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ทุกเช้าก่อนไปทำงาน ดิฉันเรียนรู้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระองค์ [ผู้] เสด็จมาโลกนี้เพื่อช่วยคนบาปอย่างดิฉัน ยิ่งอ่าน ดิฉันก็ยิ่งเห็นช่องว่างระหว่างคำสอนของพระคริสต์กับวิถีที่ดิฉันดำเนินชีวิต ดิฉันเรียนรู้ว่าทำไมชีวิตดิฉันเศร้าหมองยิ่งนัก ...

... ดิฉันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ดิฉันจะจดจำคืนนั้นตลอดไป ... เมื่อดิฉันร้องไห้ทั้งคืน รู้ตัวว่าชีวิตดิฉันไม่ดี การตัดสินใจที่ไม่ดีของดิฉันได้ทำร้ายคนที่ดิฉันรักมากที่สุด นั่นเป็นประสบการณ์เจ็บปวดที่สุด

ของชีวิต ดิฉันรำไห้และวิงวอนทั้งคืน ... พอสิ้นคืนนั้น ดิฉันหมดแรงและไม่มีน้ำตาอีก เมื่อแสงของเช้าวันแรกส่องเข้ามา ดิฉันมีสันติสุขและผ่อนคลาย ดิฉันได้ยินคำว่า “นี่คือมือของเรา เราจะนำเจ้าไป และนำทางเจ้า แต่เจ้าต้องสัญญากับเราว่าเจ้าจะเปลี่ยน” และดิฉันสัญญา ดิฉันต้องการความช่วยเหลือและการนำทางครั้งนี้มากกว่าสิ่งใด ...

ในคืนที่เจ็บปวดและน่าย็นคืนนั้นในรัสเซีย ดิฉันไม่รู้ว่ายัญญาของพระคริสต์ยิ่งใหญ่เพียงใด เวลานั้นดิฉันไม่รู้ว่ายัญญาอีกไม่นานนักดิฉันจะเดินทางไปอเมริกาเพื่อเรียนพระกิตติคุณเพิ่ม

เต็มและอีกไม่นานจะรับบัพติศมา ... ดิฉันไม่รู้ว่ายัญญาจะมาอเมริกาเพื่ออยู่กับเราอย่างมีความสุข ...

... พระองค์ประทานปาฏิหาริย์มากมายจนดิฉันไม่มีโอกาสสงสัยเลยสักนิดถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตดิฉัน ...

จงเดินกับพระคริสต์! จับพระหัตถ์พระองค์ให้แน่น! ต้มต้่าพระวจนะของพระองค์ รับแสงสว่างของพระองค์ไว้ทั่วสรรพางค์กาย สุดจิตวิญญาณของท่าน ในยามยากลำบากท่านจะไม่ถูกทิ้งไว้ในอุโมงค์มืดแต่จะอยู่ในแสงแห่งความรักของพระองค์ที่สว่างจ้าขึ้นเรื่อยๆ ตรงหน้าท่าน ■

“เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”

สัญลักษณ์ของพระเยซูคริสต์ในพันธสัญญาเดิม

ในบันทึกสมัยโบราณเล่มนี้ ผู้คนต้องแสวงหาพระเยซูคริสต์ หาไม่แล้วจะ
ไม่พบพระองค์

โดย สตีเฟน ที. แฮงค์

แผนกฐานะปุโรหิตและครอบครัวของ
ศาสนจักร

ขณะที่โมเสสหลบหน้า พระ
ดาร์สันเปี่ยมด้วยพระ
เมตตาของพระเจ้าออกมา
จากพุ่มไม้ที่ลุกโชนว่า “เราเห็นความ
ทุกข์ของประชากรของเรา . . . เราไปถึง
ความทุกข์ร้อนต่างๆ ของเขา

“และเราลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้
รอด . . .

“โมเสสทูลพระเจ้าว่า เมื่อข้า
พระองค์ไปหาชนชาติอิสราเอล
และบอกพวกเขาว่าพระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงใช้
ให้ข้าพเจ้ามาหาพวกเขา และพวกเขา
จะถามข้าพระองค์ว่าพระองค์ทรง
พระนามว่าอะไร? ข้าพระองค์จะตอบ
พวกเขาอย่างไร?

“พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า
เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น แล้วพระองค์
ตรัสว่า ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้
ว่าพระองค์ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น
ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย”
(อพยพ 3:7-8, 13-14)

อิสราเอลสมัยโบราณรู้จักพระ
เจ้าพระเยโฮวาห์ พระเยซูคริสต์
ก่อนมรตัยทรงถือว่าพระองค์ทรง
เป็นต้นกำเนิดให้ผู้คนของพระองค์
มองหากการไถ่ หลายพันปีต่อมา
พระเยซูคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์
ทรงยืนยันคำสัญญาของพระองค์อีก
ครั้งว่าจะทรงปลดปล่อยอิสราเอลยุค
ปัจจุบันโดยตรัสดังนี้ “จงรีบเร่งเถิด,
และอย่ากลัวเลย, เพราะเราพระเจ้า
อยู่กับเจ้า, และจะยืนเคียงข้างเจ้า;
และเจ้าจะกล่าวคำพยานถึงเรา, แม้
พระเยซูคริสต์, ว่า เราคือ พระบุตร
ของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์, ว่า
เราเคยดำรงอยู่, ว่าเราดำรงอยู่, และ
ว่า เราจะมา” (คพ. 68:6; เน้นตัวเอน)

พระคัมภีร์ ถ้อยคำแห่งชีวิต
ออกแบบไว้เพื่อชี้ทางให้ลูกหลานของ

พระเจ้าเป็นเจ้าทุกรุ่นไปหาพระเยซู
คริสต์เพื่อรับการปลดปล่อยจากบาป
และความตาย และปัญหาทางโลกทั้ง
มวลของเรา พันธสัญญาเดิมไม่มีข้อ
ยกเว้น เช่นเดียวกับพระคัมภีร์ทุก
เล่ม คือมุ่งหมายจะห็นใจและความ
คิดเราไปหาพระเจ้าผู้ปลดปล่อยของเรา
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ แต่ในบันทึก
สมัยโบราณเล่มนี้ ผู้คนต้องแสวงหา
พระองค์ หาไม่แล้วจะไม่พบพระองค์

เมื่อค้นหาพระคริสต์ในพระคัมภีร์
เล่มใดก็ตาม พระคัมภีร์จะช่วยเตือน
เราเสมอให้นึกถึงสิ่งที่เรากำลังมอง
หา พระเยซูคริสต์ทรง เป็น แห่
กำเนิดของชีวิต! พระคริสต์ทรง เป็น
ทางออกนิรันดร์ของอิสราเอลที่จะ
ทรงแก้ปัญหาร้ายแรงของความตาย
ทางร่างกายและทางวิญญาณที่เกิด
ขึ้นเพราะการตก ลีไฮประกาศว่า
“พระองค์เอง . . . สมอง เจตนาภรณ์
ของกฎ” (2 นิไฟ 2:7; เน้นตัวเอน)
นั่นคือคำตอบ—พระเจ้าผู้ไถ่ของ
อิสราเอล “เราเป็น” ผู้ยิ่งใหญ่—ที่
เราแสวงหาเมื่อค้นคว้าพระคัมภีร์
อย่างไรก็ตาม ภายในภาษาทวีและ
ภาษาที่ค่อนข้างล้าสมัยของ
พันธสัญญาเดิม ปัญหาที่นิรันดร์—และ
ทางออกคือพระเยซูคริสต์—มักจะไม่ใช่
ระบอบที่ กระนั้นก็ตาม พระเยซูคริสต์
ทรงอยู่ใต้พื้นผิว รอให้เราพบในบท
บรรยายสมัยโบราณ

ขณะที่ท่านนึกถึงพระนามของ
พระเจ้าที่บอกโมเสสบนภูเขาซีนาย
—“เราเป็น”—พึงพิจารณาหลายๆ
สิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรง เป็น ให้แก่
คนที่วางใจพระองค์ ตัวอย่างต่อไปนี้
เป็นคำสอนเชิงสัญลักษณ์จากพันธ-
สัญญาเดิมที่ออกแบบไว้เพื่อห็นใจ
และความคิดเราไปหาพระเจ้าพระ
เยซูคริสต์เพื่อการปลดปล่อย

ค้นหาพระเยซูคริสต์ในพันธสัญญาเดิม
ศาสตพพยากรณ์ รวมทั้งศาสตพพยากรณ์
ในพันธสัญญาเดิม ถือได้ว่าเป็น “รูปแบบ
และรูปลักษณ์ของพระเมสสิยาห์
ของท่านเหล่านั้น” เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์.
แมคคองกี (1915-1985) แห่งไคโรม
อัครสาวกสิบสองเขียน “การมองหา
อุปมาของพระคริสต์ทุกที่และใช้อุปมา
เหล่านั้นซ้ำๆ เพื่อให้พระองค์และกฎ
ของพระองค์อยู่สูงสุดในความคิดของ
เราเสมอเป็นเรื่องราวที่เราสวมควร
ทำ” (*The Promised Messiah* [1985], 453)

พันธสัญญาเดิมไม่ได้ออกแบบไว้
เพียงเพื่ออนุรักษ์ประวัติศาสตร์เชิง
บรรยายของผู้คนแห่งพันธสัญญา
ของพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น ตัวเรื่องราว
พร้อมด้วยข่าวสารระดับพื้นผิวและ
เรื่องสอนใจที่มากับเรื่องราวเหล่านี้
มีความสำคัญเป็นอันดับสองต่อ
สามัญของพระคริสต์ หัวข้อหลักที่
มีอยู่อย่างสม่ำเสมอในงานเขียนของ
ศาสตพพยากรณ์—และด้วยเหตุนี้จึงเป็น
วัตถุประสงค์ล้ำค่าที่สุดในการศึกษา
ของเรา—คือพระเยซูคริสต์!

ต่อไปนี้เป็นหลักธรรมบางประการ
ที่พึงจดจำเมื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับ
พระเยซูคริสต์ในพันธสัญญาเดิม:

1. สิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าเป็นเจ้า
ประทานแก่นมนุษย์เป็นการแสดง
สัญลักษณ์ถึงพระเยซูคริสต์
(ดู 2 นิไฟ 11:4-8; โมเสส 6:63)
2. ศาสตพพยากรณ์ทุกท่านเป็นรูปแบบ
หรือสัญลักษณ์ของพระเยซู
คริสต์ (ดู บรูซ อาร์. แมคคองกี,
The Promised Messiah [1978],
451)
3. การกลับใจเปิดประตูการเรียนรู้
เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ผ่านรูปแบบ
ต่างๆ (ดู แอลมา 26:21-22)

เราเป็น . . . พระเมษโปดกที่ถูกท่านสังหาร
สัตว์บูชาและเสื้อหนังสัตว์

ก่อนอาดัมกับเอวาถูกขับออกจากสวนเอเดน พระเจ้าทรง
คลุมกายพวกท่านด้วยเสื้อหนังสัตว์ ในพันธสัญญาเดิม คำว่า
การชดใช้ ในรูปแบบต่างๆ ปรากฏ 81 ครั้ง ใน 73 ครั้งเป็นคำ
ดั้งเดิมภาษาฮีบรูคือ *kaphar* ซึ่งหมายถึง “ปกปิด”
หลังถูกขับออกจากสวน อาดัมกับเอวาได้รับบัญชาให้ถวายลูก
สัตว์หัวปีของฝูงเป็นเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า ต่อมาเทพสอน
พวกท่านว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็น “อุปมาถึงการพลีพระชนม์
ชีพของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา” (โมเสส 5:7)
สัตว์บูชาดำเนินต่อไปภายใต้กฎของโมเสส พร้อมด้วยพิธีคลุม
กายผู้มีส่วนร่วมในศาสนพิธีฐานะปุโรหิต
เมื่อเราทำพันธสัญญากับพระเจ้าและรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของ
พระองค์ การชดใช้ของพระองค์คลุมกายเราเพื่อเราจะไม่เปิด
รับผลการตกทั้งหมดของอาดัมอีกต่อไป พระเยซูคริสต์ทรง
เป็นพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงผู้ทรงเสียสละ
เพื่อเราจะไม่ต้องรับผลของบาปและความตายอีก
ปฐมกาล 3:21; 37:3; อพยพ 40:14–15; เอเสเคียล 16:1–12;
มัทธิว 22:11–12; กาลาเทีย 3:26–29; 1 นิโอฟ 11:21, 32–33;
แอดมา 34:14–16; โมเสส 5:5–8; 7:47

เราเป็น . . . อาหารแห่งชีวิต
มานา

ขณะโมเสสกับลูกหลานอิสราเอลเดินทางจากอียิปต์ไปแผ่นดิน
ที่สัญญาไว้ พวกเขาพึ่งพระเมตตาของพระเจ้าสำหรับอาหารใน
แต่ละวัน พระเจ้าทรงจัดเตรียม “อาหาร [หวาน] จากสวรรค์”
ซึ่งผู้คนเรียกว่า “มานา” (แปลว่า “นี่คืออะไร”) คนที่เก็บอาหาร
ในแต่ละวันและยังคงเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและศาสดาพยากรณ์
ของพระองค์มีชีวิตตลอดการเดินทางของพวกเขาในแดน
ทุรกันดาร
พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต พระองค์เสด็จจาก
สวรรค์ลงมาแผ่นดินโลกเพื่อทำให้เรามีชีวิตทุกวันตลอดการ
เดินทางมรรตัยของเรา เมื่อเราสั่งสมพระวจนะของพระองค์
ทุกวัน เราจะประสบความสำเร็จและความพลั่งชีวิตที่มีให้เราผ่าน
พระองค์ตลอดการเดินทางมรรตัยของเรา
อพยพ 16:4, 12–21, 31; เฉลยธรรมบัญญัติ 8:2–3;
ยอห์น 6:26–35, 48–58, 66–68; 3 นิโอฟ 20:8

เราเป็น ... แหล่งน้ำดำรงชีวิต
น้ำจากศิลาที่โฮเรบ

เมื่อลูกหลานอิสราเอลกระหายน้ำในถิ่นทุรกันดาร โมเสส
หันไปพึ่งพระเจ้า โมเสสได้รับคำแนะนำให้ตีศิลาก้อนหนึ่งที่
โฮเรบ (ภูเขาซีนาย) ด้วยไม้เท้าที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อท่าน
ตีศิลา น้ำก็พุ่งออกมาจากศิลานั้นเพื่อประทังชีวิตชาวอิสราเอล
นับล้านที่กำลังเดินทาง

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาของอิสราเอล เมื่อพระองค์ทรงถูก
ลงทัณฑ์ที่คัลวารี พระโลหิตไหลออกจากพระวรกาย พระ
โลหิตของพระคริสต์ทำให้เรามีชีวิต! เราจะได้ชีวิตที่พบใน
พระโลหิตแห่งการชดใช้ของพระคริสต์เมื่อเราทำตามศาสดา
พยากรณ์ผู้ได้รับบุญเจาให้น้ำดำรงชีวิตออกมาจากพระองค์
อพยพ 17:1-6; กันดารวิถี 20:8, 11; ยอห์น 4:10-15; 1 โครินธ์
10:1-4; คพ. 28:2

เราเป็น ... พระผู้รักษาเจ้า
งูติดไว้บนเสา

ความยากลำบากของการเดินทางทำให้ลูกหลานอิสราเอล
บ่นว่าศาสดาพยากรณ์และพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรง
ปล่อยให้งูพิษกัดพวกเขาจนหลายคนถึงแก่ความตาย โมเสส
สวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้านำเอางูออกไป แต่แทนที่จะทรง
ทำเช่นนั้น พระเจ้ากลับเตรียมทางให้ผู้คนรอดตายเมื่อพวกเขา
ถูกงูกัด สิ่งที่พวกเขาต้องทำเพื่อให้หายจากพิษงูคือมองดูทอง
ลัมฤทธิ์ที่ติดอยู่บนเสา

พระเยซูคริสต์ทรงถูกดอกรึงบนเสา—ไม้กางเขน—เพื่อให้
เรามองไปที่พระองค์ในความทุกข์ทรมานของเราและไม่พ่าย
แพ้ พระเยซูคริสต์มักไม่ทรงเอาการทดลองของเราออกไป
แต่ในฐานะพระผู้รักษา พระองค์ทรงสามารถเอาพิษออกจาก
พวกเขาผ่านพรของการชดใช้

กันดารวิถี 21:4-9; ยอห์น 3:14-16; 1 เปโตร 2:24;
แอลมา 33:18-22; ฮีลามัน 8:14-15; 3 นิไฟ 27:13-15

หลอดไฟสีแดงหลอดเดียว

โดย ลอรี รายส์

ของประดับต้นคริสต์มาสที่เรียบง่ายอย่างหนึ่ง
เตือนฉันว่าจริงๆ แล้วคริสต์มาสเกี่ยวข้องกับอะไร

คริสต์มาสไม่ใช่คริสต์มาส ถึงแม้
ฉันพยายามเริ่มเรื่องกับเพลง
คริสต์มาสที่เปิดทิ้งไว้ แต่ฉันกลับดึง
กล่องเก็บของออกมาด้วยหัวใจหนัก
อึ้ง โอเคคุณมนุษย์หิมะทำให้ฉันคิด
แต่เพียงว่าไม่มีใครอบขนมด้วย
รูปปั้นซานต้าตัวเล็กดูเหมือนจะ
พูดว่าแทบไม่มีเหตุผลให้แขวน
ถุงเท้ายาว และกระดาษห่อของ
ขวัญสายเปปเปอร์มินท์เตือน
ฉันว่าตอนเช้าจะไม่ได้ยินเสียงของ
เด็ก ๆ ที่ตื่นเต้นดีใจ

ปีนี้ลูกคนเล็กของเราไปเรียน
มหาวิทยาลัย และบ้านของเรารู้สึก
เจียบเหงาวังเวง ฉันเลือกเฉพาะของ
ตกแต่งแบบไม่ใช่ซานต้าและเก็บทุก
อย่างลงกล่องเหมือนเดิม

ฉันตกแต่งต้นไม้คนเดียว เพราะ
สามีออกนอกเมือง ลูกสะใภ้โพสตรูป
หลานๆ ของฉันกำลังช่วยกันแขวน
ของประดับต้นไม้ของพวกเขา และ
หัวใจของดิฉันโหยหาวันวาน ฉัน
สงสัยว่าทำไมเวลาผ่านไปเร็วเช่น
นี้ ลูกๆ ของฉันโตเร็วขนาดนั้นได้
อย่างไร ขณะมัวแต่ครุ่นคิด ฉันก็
มองหลอดไฟในมือ มันเป็นหลอดไฟ
สีแดงหลอดเดียว

ฉันสำรวจสี สีแดงเข้ม สีแดง
เลือดหมู ฉันมองไปรอบๆ ดูความ
เรียบง่ายของสิ่งของตกแต่งที่เหลือ

ชุดการประสูติไม่กี่ชิ้น รางหญ้าที่ทำ
จากไม้ไผ่ศกริม และของตกแต่งที่
สะกดว่าโนเอลเป็นตัวอักษรสีทอง
ฉันน้ำตาคลอ หลอดไฟสีแดง—
สีแดงเหมือนพระโลหิตที่ซัดไซ้ของ
พระผู้ช่วยให้รอด

ฉันคิดว่าฉันทำให้ของตกแต่ง
ดูก็รูปต่างๆ และความรำเริงยินดีของ
ลูกในเช้าวันคริสต์มาสตัดเทียมกับสิ่ง
ที่ทำให้ฉันมีความสุขในช่วงเทศกาล
คริสต์มาสมาตลอดอย่างไร จากนั้น

ฉันก็คิดถึงลูกๆ และครอบครัวในวัน
ของพวกเขา ฉันคิดถึงปีติทั้งหมดที่
เคยมีในครอบครัวของฉันและปีติ
ที่พวกเขามีในครอบครัวของพวกเขา
ฉันไตร่ตรองว่าทารกที่นอนในรางหญ้า
ทำให้เกิดปีติเช่นนั้นได้อย่างไร ความ
อบอุ่นเกิดขึ้นในใจฉันขณะที่ตรึงตรอง
ของขวัญแห่งพระผู้ช่วยให้รอด—ไม่
เพียงสำหรับฉันเท่านั้นแต่สำหรับ
มวลมนุษยชาติด้วย

“ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวกับเขา
ทั้งหลายว่า อย่ากลัวเลย เพราะเรา
นำข่าวดีมายังพวกท่าน เป็นความยินดี
อย่างยิ่งที่จะมาถึง *คนทั้งหลาย*”
(ลูกา 2:10; เน้นตัวเอน)

ขณะตกแต่งต้นคริสต์มาส ฉัน
ครุ่นคิดไปถึงการประสูติและ
พระชนม์ชีพอันต่ำต้อยของพระ
เยซูคริสต์ พระองค์เสด็จมาเยี่ยม
คนชอกช้ำ ให้กำลังใจคนถูกกดขี่
ปลอบโยนคนเหงา ทำให้คนไม่
ดีพร้อมเกิดสันติสุข และทรงมีพระ
เมตตาสงสารคนทุกข์ทรมาน พระองค์
ประสูติและสิ้นพระชนม์เพื่อเราจะมี
ชีวิตกับพระองค์ในอาณาจักรของพระ
บิดาของเราอีกครั้ง พระองค์เสด็จมา
เพื่อให้มนุษย์รู้จักความสุขที่แท้จริง
ใจดิฉันพองโตและดิฉันพบปีติในพระ
คริสต์เพราะพระคริสต์คือคริสต์มาส ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา

การเติบโตจากการรับใช้

โดย โป เนียน (เฟลিপ) ชู และเปตรา ชู

เราารู้สึกว่าสมาชิกใหม่ในสาขาของเราควรได้รับการเรียกโดยเร็วเพื่อพวกเขาจะได้เติบโตจากการรับใช้

สาขาแกซุงที่เจ็ด ที่พระวิหารไทเป ได้หวั่นในเดือนธันวาคม 2001

ในปี 2000 เราได้รับการเรียกให้รับใช้เป็นประธานสาขาและประธานปฐมวัยของหน่วยเล็กที่สุดในสเตคแกซุง ไต้หวัน เรามีประมาณ 20 คนที่การประชุมศีลระลึก รวมทั้งครอบครัวลูกเล็กของเรา เอิลเดอร์ที่แข็งแกร่งสี่คน และผู้สอนศาสนา ต่อมาเราส่งเอิลเดอร์สองคนออกไปเป็นผู้สอนศาสนา โดยวางใจว่าพระเจ้าจะทรงทำให้สาขาของเรามีคนมากขึ้น

เมื่อเราทำงานกับสาขาของเรา เรานึกถึงคำแนะนำของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) ที่ว่าผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทุกคนต้องการ “เพื่อน หน้าทึบรับผิดชอบ และการบำรุงเลี้ยงด้วย ‘พระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้า’”¹ เราารู้สึกว่าสมาชิกใหม่ในสาขาของเราควรได้รับการเรียกโดยเร็วเพื่อพวกเขาจะได้เติบโตจากการรับใช้ ผู้สอนศาสนาแนะนำให้เรารู้จักผู้สนใจแต่ละคน และภายในสองสัปดาห์หลังจากแต่ละคนรับบัพติศมา พวกเขาได้รับการเรียก พวกเขาพัฒนาความสัมพันธ์อันมิตรขณะรับใช้กับสมาชิกคนอื่นๆ

ภายในหนึ่งเดือน บราเดอร์ที่รับบัพติศมาใหม่ทุกคนได้รับฐานะปุโรหิต

แห่งอาโรน แต่ละคนให้พรและส่งผ่านศีลระลึก เราเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคในการประชุมสเตคครั้งต่อไปด้วย

เอิลเดอร์คนใหม่ได้รับการสอนให้รู้วิธีประกอบศาสนพิธี จากนั้นเอิลเดอร์เหล่านี้สอนเอิลเดอร์คนใหม่ต่อ เราเชื่อเรื่องการเรียนรู้โดยการลงมือทำและการเรียนรู้โดยการสอน สมาชิกสาขารับผิดชอบในการเป็นต้นแบบและครูพี่เลี้ยง สอนและอบรมสนับสนุนและช่วยเหลือกัน

เราใช้การสอนประจำบ้านและการเยี่ยมสอน การสังสรรค์ในครอบครัว กิจกรรมมอร์ด และการนำอาหารมารับประทานร่วมกันเพื่อผูกมิตร ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ พวกเขาได้รับการบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะของพระเจ้าผ่านการเรียนการสอนศาสนาในวันอาทิตย์และวันธรรมดา สถาบันมีนักเรียนเพิ่มจาก 2 คน เป็น 25 คน เพื่อบำรุงเลี้ยงสาขานี้เล็กๆ ของเรามากขึ้น เราจึงไปเข้าพระวิหารไทเป ไต้หวัน และรับใช้ที่นั่นทุกเดือน—เดินทางด้วยรถโดยสารไปกลับ 10 ชั่วโมง ปกป้องโดยสารไปพระวิหารคันที่สองของสเตคจะไม่

เต็ม เมื่อสาขาของเราโตขึ้นและหลายครอบครัวพร้อมรับพรพระวิหาร เราจึงตั้งเป้าหมายว่าจะทำให้คนเต็มรถโดยสารของเรา ครั้งที่สองของปีแรก แม้หน่วยอื่นในสเตคมีคนไปพระวิหารเต็มหนึ่งคันรถ แต่สาขาเล็กๆ ของเรามีคนเต็มรถโดยสารคันที่สองไม่นานหลังจากนั้น สเตคขอให้แต่ละวอร์ดไปพระวิหารเต็มรถโดยสารหนึ่งคันอย่างน้อยปีละครั้ง

ราวปีที่สอง การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่ของเราเพิ่มจาก 30 เปอร์เซนต์เป็น 90 กว่าเปอร์เซนต์ และการประชุมศีลระลึกของเราเพิ่มขึ้นจนมีประมาณ 100 คน รวมทั้งเอิลเดอร์ที่แข็งแกร่ง 25 คน สาขาของเรากลายเป็นวอร์ด และอาคารหลังเก่าได้รับการบูรณะเป็นโบสถ์ใหม่

สาขาเล็กที่สุดกลายเป็นวอร์ดที่เข้มแข็งที่สุดในสเตคเพราะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทุกคนได้รับพรด้วยการมีเพื่อน การเรียก และการบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและคนหนุ่ม,” *เลียวไฮน,* ก.ค. 1997, 57.

คริสต์มาสที่หอมหวาน

ครอบครัวผมทำให้คริสต์มาสเป็นช่วงเวลาที่น่าจดจำตราบนานเท่าที่นานเท่าที่ผมจำได้ เมื่อผมจากไปเป็นผู้สอนศาสนาที่คณะเผยแผ่บราซิล ปอร์ตูอาเลเกร ผมไม่คิดว่าการใช้คริสต์มาสห่างจากครอบครัวเป็นครั้งแรกจะยากถึงเพียงนี้

ช่วงคริสต์มาสปีแรกในสนามเผยแผ่ ผมอยากอยู่กับครอบครัวมาก แต่ผมกับคู่อยู่กันแค่สองคน ผมรู้สึกสังเวชตัวเองและเศร้าใจ

คืนคริสต์มาสอีฟ ครอบครัวที่น่ารักครอบครัวหนึ่งชวนผมกับคู่ไปรับประทานอาหารเย็น เรามีค่าคืนที่ดี แต่ความสุขของครอบครัวนี้ยิ่งย่ำเตือนว่าผมอยู่ห่างจากครอบครัวผมเอง คืนนั้นเรากลับบ้าน ผมพยายามนอนหลับและลืมว่าวันรุ่งขึ้นเป็นคริสต์มาส เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมโล่งอกเมื่อคริสต์มาสสิ้นสุด

หนึ่งปีต่อมา ผมนึกถึงคริสต์มาสปีก่อนและนึกถึงสิ่งที่ผมจะทำได้เพื่อให้คริสต์มาสในสนามเผยแผ่ดีขึ้น ผมตระหนักว่าความรู้สึกลึกลับเมื่อปีก่อนเกิดจากการที่ผมสนใจตัวเอง แทนที่จะสนใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมตระหนักเช่นกันว่าคริสต์มาสเป็น

เวลาให้ระลึกถึงการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและผมควรมีความสุขที่ได้รับใช้เป็นตัวแทนของพระองค์

ผมคุยกับคู่และเราตัดสินใจซื้ออมยิ้มไปแจกสมาชิก ผู้สนใจ เด็กๆ และคนที่เราพบโดยบังเอิญในวันคริสต์มาส เราฝึกร้องเพลงสวดคริสต์มาสด้วย ปิติท่วมท้นใจผมในวันคริสต์มาสเมื่อเราพบกับผู้คน ร้องเพลงสวด และแจกอมยิ้ม

ระหว่างทางกลับบ้านคืนนั้น เราพบชายสูงอายุคนหนึ่งนั่งอยู่บนทางเท้า เราถามว่าเขาได้รับของขวัญคริสต์มาสวันนั้นหรือยัง เขาตอบว่าได้รับแล้ว—เขาได้คุยโทรศัพท์กับลูกที่อยู่ไกล “เรามีของขวัญอีกชิ้นให้คุณ” เราบอก เราอมอมยิ้มให้เขา “นี่จะไม่ทำให้ปากผมหวานเท่านั้น” เขากล่าว “แต่จะทำให้วิญญาณผมหวานด้วย”

ผมมีคริสต์มาสเลวร้ายที่สุดในคณะเผยแผ่เพราะผมสนใจแต่ตัวเอง ผมมีคริสต์มาสดีที่สุดเช่นกันเมื่อผมสนใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแทน ผมรู้ว่าเมื่อใจเรามุ่งไปที่พระองค์ พระองค์จะทรงนำความหอมหวานมาสู่วิญญาณเราในวันคริสต์มาสและทุกวันที่

วิลสัน คอรัวียา ดอสซานตอส
รัฐเปร์นัมบูบู บราซิล

เพื่อให้คริสต์มาสในสนามเผยแผ่ของผมดีขึ้น ผมกับคู่ตัดสินใจซื้ออมยิ้มแจกให้คนที่เราพบโดยบังเอิญในวันคริสต์มาส

ดิฉันรู้สึกได้รับการกระตุ้นให้
ไปพบชายคนนี้ ดิฉันเดิน
เข้าไปหาเขา ยื่นมือให้ และ
ถามชื่อเขา

“ก็เหมือนทำกับเราด้วย”

ครอบครัวเรามีประเพณีคริสต์มาสของการมอบของขวัญ ถู่มือ หมวก และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ให้คนตกทุกข์ได้ยาก ในปี 2016 คริสต์มาสอีฟหนาวเป็นพิเศษสำหรับเขตแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาที่เราอยู่ เราสวมเสื้อผ้าให้อุ่น แต่ก็ยังหนาวจนตัวสั่น!

ขณะขับรถไปสวนสาธารณะใกล้บ้านที่มีคนไร้บ้านอยู่เป็นจำนวนมาก เราเห็นชายคนหนึ่งขดตัวอยู่ตรงที่พอลบหนาวได้บ้างของป้ายรอรถประจำทาง ห่มผ้าห่มเก่าๆ ผืนหนึ่ง เเดนนิสสามีดิฉันจอดรถและพาโจนาธาน ลูกชายของเราไปมอบของขวัญให้ชายคนนั้น ดิฉันกับเอbbie ลูกสาวของเราดูอยู่ในรถ

ชายคนนั้นเงยหน้าขณะเดนนิสยื่นถุงให้เขา รอยยิ้มกว้างระบายทั่ว

ใบหน้าของเขา พวกเขาจับมือกันและเริ่มพูดคุย นี่ผิดธรรมดาเพราะปกติแล้วไม่มีการพูดคุยมากเท่านี้

หลังจากนั้นหลายนาที เเดนนิสกลับไปที่รถและเปิดหีบใส่ของ

“ทุกอย่างโอเคไหมคะ” ดิฉันถาม “ครับ” เขาตอบ “ผมจะให้เสื้อคลุมกันลมของผม เขาต้องการมากกว่าผม” ดิฉันพูดไม่ออก เสื้อคลุมกันลมตัวนี้สวยมาก เขาเคยใส่แค่ไม่กี่ครั้ง! เเดนนิสกลับไปหาชายคนนั้นและช่วยเขาสวมเสื้อคลุมกันลม สีหน้าของเขาเบิกบาน เเดนนิสกับชายคนนั้นคุยกันต่อ

ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องไปพบเขา ดิฉันเปิดประตูรถ และเอbbie ตามหลังมา เเดนนิสยิ้มขณะที่เราเดินเข้าไปหา และเขาแนะนำให้เรารู้จักชายคนดังกล่าว ดิฉันยื่นมือให้และถามชื่อเขา

เขาจับมือดิฉัน ยิ้มอย่างอบอุ่น และตอบว่า “จัสซัส”

ครอบครัวดิฉันสนทนาต่อ แต่ดิฉันได้ยินไม่มากนักหลังจากนั้น ดิฉันมัวแต่คิดถึงนัยสำคัญของชื่อชายที่น่ารักคนนี้ จัสซัส—พระนามของพระผู้ช่วยให้รอด ชั่วขณะนั้นทำให้ดิฉันนึกถึงคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด “ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องของเราถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:40) ประสบการณ์นั้นเปลี่ยนดิฉันตลอดกาล ■

แซนดอน ไนท์, รัฐแคลิฟอร์เนีย
สหรัฐอเมริกา

ดิฉันห่อไม้เท้าสีขาวส่งให้บราเดอร์
ที่ทำให้พรฐานะปุโรหิตแก่ดิฉัน
เป็นของขวัญคริสต์มาส

เราทั้งคู่ได้รับพร

ดิฉันกลายเป็นคนตาบอดบาง
ส่วนเมื่อรถบรรทุกชนดิฉันตก
จากจักรยาน สี่ปีเศษต่อมาในช่วง
เทศกาลคริสต์มาสปี 2011 ดิฉันรู้สึก
ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ขอพรฐานะ
ปุโรหิตจากบราเดอร์คนหนึ่งที่ดีฉัน
เคยรู้จักในวอร์ดเดิม ดิฉันเจอบรา-
เดอร์คนนี้เป็นครั้งแรกเท่านั้น จึงไม่
เข้าใจว่าทำไมดิฉันควรขอพรจากเขา
ดิฉันรู้ว่าดิฉันสามารถขอจากผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรคนอื่นๆ
แทนเขาได้

หลายสัปดาห์ต่อจากนั้น ความรู้สึก
ว่าดิฉันต้องขอพรแรงกล้าขึ้น ดิฉัน
กำลังรับใช้เจ้าหน้าทีพระวิหารใน
พระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี
ดิฉันจึงตัดสินใจว่าจะขอพรจาก
บราเดอร์คนหนึ่งเท่านั้น

หลังจากตัดสินใจเช่นนั้น บราเดอร์
ที่ดีฉันรู้สึกว่าจะต้องขอพรจากเขาก็เข้า
พระวิหาร ดิฉันรู้ทันทีว่านั่นไม่ใช่
ความบังเอิญ—พระบิดาบนสวรรค์

ทรงต้องการให้ดิฉันเจาะจงขอจาก
บราเดอร์คนนี้ ดิฉันรวบรวมความกล้า
และขอบคุณกับเขาหลังจากเขาเข้า
เ็นดาวเม้นท์ออกมาแล้ว เขาตกลง

ต่อมา ดิฉันอธิบายว่าดิฉันไม่ทราบ
ว่าทำไม แต่รู้สึกว่าจะต้องขอพรจากเขา
เขาพูดว่าเขายินดีช่วย เขาเชิญบรา-
เดอร์อีกคนหนึ่งเข้ามาในห้อง จากนั้น
ก็เริ่มให้พรดิฉัน เมื่อเขาให้พรจบ
ดิฉันสับสน พรนั้นดีมาก แต่ไม่มี
อะไรเจาะจงเป็นพิเศษ

จากนั้นดิฉันก็ลืมตา

พอลืมตา ดิฉันเห็นทั้งห้องเกือบ
ชัด ดิฉันไม่อยากจะเชื่อ! ดิฉันถาม
บราเดอร์คนนั้นว่าเขารู้หรือไม่ว่า
ทำไมเขาจึงเป็นคนที่ต้องให้พรนี้
แก่ดิฉัน คำตอบของเขาเป็นการให้
เกียรติดิฉันอย่างยิ่ง

“ผมคิดว่าพรนี้ไม่ใช่สำหรับคุณ
เท่านั้น” เขากล่าว “แต่สำหรับผมด้วย
ผมจะให้พรหลานสาวพรุ่งนี้เพราะเธอ
จะรับบัพติศมา ครอบครัวเราไม่แข็ง

ขันในศาสนจักร และเธอเป็นสมาชิก
ครอบครัวคนแรกที่จะรับบัพติศมาใน
รอบเกือบ 20 ปี หลายคนในครอบครัว
เราจะเข้าร่วม และผมไม่แน่ใจว่า
ศรัทธาของผมแรงกล้าพอจะให้พร
หรือไม่ ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าผมทำได้”

หลายวันต่อมา การมองเห็นของ
ดิฉันดีขึ้นมากพอที่ดีฉันไม่ต้องใช้ไม้
เท้าสีขาวอีก ดิฉันห่อไม้เท้าส่งให้
บราเดอร์ท่านนี้เป็นของขวัญคริสต์มาส
พร้อมจดหมาย “ดิฉันรู้ว่าไม่ใช่ไม้
เท้าของโมเสส” ดิฉันเขียน “แต่หวัง
ว่าไม้เท้าจะเตือนใจคุณให้นึกถึงพลัง
อำนาจฐานะปุโรหิตที่คุณมี”

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและ
ยินดีจะประทานพรเรา พรนี้ในวัน
คริสต์มาสไม่เพียงทำให้ดิฉันมองเห็น
เหมือนเดิมเท่านั้นแต่ให้ความมั่นใจ
แก่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตผู้อ่อนน้อม
คนหนึ่งในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของ
เขา ■

แอนนา ฟิงเกอร์เล, รัฐเฮสส์ เยอรมนี

พระคัมภีร์มอรมอน: ของขวัญพิเศษ

ปีคริสต์มาสอีฟปี 2016 ขณะนั้น
ก็กับสามีรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่พระ
วิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ ดิฉันต้องการมอบ
พระคัมภีร์มอรมอนให้บางคน ดิฉันเขียน
ประจักษ์พยานไว้ในปกหน้าด้านในของ
หนังสือและแนบโปสการ์ดพระวิหารมะนิลา
พร้อมข้อมูลแจ้งว่าจะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
ศาสนจักรได้ที่ไหน จากนั้นดิฉันคุกเข่าสวด
อ้อนวอน และทูลขอให้พระเจ้าทรงนำดิฉัน
ไปพบคนที่พระองค์ทรงเตรียมไว้

ดิฉันออกจากอพาร์ทเมนต์และข้ามถนน
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศูนย์ฝึก
อบรมผู้สอนศาสนาที่อยู่ใกล้ๆ กำลังพูดคุย
กับผู้ชายสองคน เขาตะโกนบอกว่า “สุขสันต์
วันคริสต์มาสครับ!” ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องเดินไป
หาพวกเขา

หลังจากแนะนำตัว ดิฉันทราบว่าชายคน
หนึ่งเป็นคนดูแลสวนให้ศูนย์ฝึกอบรมผู้
สอนศาสนาและอีกคนเป็นเจ้าของฟาร์ม
ดิฉันทราบว่าพวกเขาทั้งคู่เป็นสมาชิกของ
ศาสนจักร

ดิฉันถามว่าพวกเขารู้จักใครที่น่าจะสนใจ
อยากได้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นของขวัญ
คริสต์มาสบ้าง เจ้าของฟาร์มมองด้วยความ
ประหลาดใจ เขาบอกว่าอีกไม่กี่นาทีเพื่อนคน
หนึ่งจะมาเที่ยวชมรอบพระวิหารกับเขา เขา
อยากให้พระคัมภีร์มอรมอนกับเพื่อนคนนั้น
แต่ไม่มี ดิฉันหยิบพระคัมภีร์มอรมอนออก

จากกระเป๋าด้วยความตื่นเต้น ดิฉันบอกพวก
เขาเรื่องการสวดอ้อนวอนของดิฉันและให้
พระคัมภีร์แก่เขา

พระวิญญูญาณสัมผัสเราทุกคน เจ้าของ
ฟาร์มแสดงความหวังว่าเพื่อนของเขาจะ
อ่านพระคัมภีร์มอรมอนและยอมรับพระ
กิตติคุณ ขณะเดินกลับอพาร์ทเมนต์ ดิฉัน
ขอบพระทัยพระเจ้าและสวดอ้อนวอนขอให้
เพื่อนเจ้าของฟาร์มคนนั้นมาเที่ยวชมรอบ
พระวิหารตามที่รับปาก

ราว 15 นาทีต่อมา ดิฉันได้รับโทรศัพท์
จากประตูลูกกุญแจความปลอดภัยที่เอ็มทีซี
เพื่อนเจ้าของฟาร์มมาถึงแล้ว ดิฉันไปพบ
เขาทันที เขาเป็นกัปตันเรือสินค้าที่จะออก
ทะเลอีกครั้งในสองวัน เขาขอบคุณดิฉัน
สำหรับพระคัมภีร์มอรมอนและบอกว่าจะนำ
ลงเรือไปด้วย ก่อนเรากล่าวลา ดิฉันมองตา
เขาและพูดว่า “หนังสือเล่มนี้เป็นความจริง”
ขณะพูดเช่นนั้น พระวิญญูญาณทรงยืนยัน
ความจริงต่อดิฉัน

คริสต์มาสปีนั้นดิฉันมอบของขวัญพิเศษ
นั่นคือ พระคัมภีร์มอรมอนและประจักษ์
พยานที่ว่าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นความจริง
ดิฉันได้รับของขวัญพิเศษเช่นกัน นั่นคือ
พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน
และทรงอวยพรให้ดิฉันมีโอกาสดูพระ
กิตติคุณ ■

คลอเดตต์ บายบี เบิร์ต, รัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ปีต้นของคุณ
สำหรับพระ
คัมภีร์มอรมอนและ
บอกว่าจะนำลงเรือ
ไปด้วย

โดย บราเดอร์เอ็ม. โจเซฟ บร็ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ

ถ้าท่านมีค่าควร พระ
บิดาบนสวรรค์จะไม่
ทรงปล่อยให้ท่านทำผิด
พลาดครั้งใหญ่โดยไม่
เตือนท่าน

พระสูตรเสียง สงบแผ่วเบา ท่ามกลาง การตัดสินใจ ครั้งใหญ่

เมื่อครั้งเป็นประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2011 ข้าพเจ้าตื่นตื่นที่จะออกไปอยู่ท่ามกลางผู้สอนศาสนาของเรา ข้าพเจ้ากับเอมิลี ภรรยาตัดสินใจตรวจสอบพาร์ตเมนต์และเยี่ยมผู้สอนศาสนาทุกคู่ในคณะเผยแผ่เมื่อเราเดินทางจากกัวเตมาลาซิตีไปอีกโซนหนึ่งที่อยู่ไกลเรียกว่าโซโลลา เราทราบว่าการประท้วงกำลังกั้นถนนข้างหน้าเรา การประท้วงในกัวเตมาลาจะใช้เวลาหลายชั่วโมง และมักจะไม่มีทางให้ผ่านไปได้ แต่เมื่อเราถามทางอ้อมที่นั่นจะไปได้ เราทราบว่ายังมีอีกเส้นทางหนึ่ง แต่เส้นทางนั้นมาพร้อมคำเตือนว่า

- ถนนสายนี้ไม่ดี
- ต้องไม่อยู่บนถนนสายนี้หลังจากค่ำแล้ว
- เพราะโจรผู้ร้ายชุกชุม

เหมือนประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ทั่วไปที่กระตือรือร้นเกินเหตุ ข้าพเจ้ากับเอมิลีใช้ถนนสายนั้น หลังจากขับรถมาได้ครึ่งหนึ่ง เรามาถึงจุดหนึ่งบนถนนดินลูกรังที่ดูเหมือนเป็นทางชันมากตรงหน้าเรา เอมิลีพูดเล่นๆ ว่าเราน่าจะเอาถล้อ

ออกมาถ้ารูปขณะที่เราข้ามเนินนี้ไป

หลายปีก่อน สมัยข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มในกัวเตมาลา ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าถึงแม้เล็กๆ ที่ถูกลากมาไว้บนถนน หมายถึงให้ “ไปด้วยความระมัดระวัง” อาจจะหมายถึง “หยุด” ด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าเห็นถึงแม้แต่ไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไร

ครู่หนึ่งต่อมา เราพบตัวเรากำลังห้อยต่องแต่งจากขอบสะพานสูง 20 ฟุต (6 ม.) ที่ถูกน้ำกัดเซาะ ข้าพเจ้าปีนออกมาจากรถ แต่เอมิลีเปิดประตูไม่ได้ เมื่อเธอพยายามปีนข้ามที่นั่นมาออกประตูฝั่งข้าพเจ้า รถเริ่มโยก แน่นนอนว่านั่นเป็นช่วงเวลาที่น่ากระอักกระอ่วนใจ

ความคิดมากมายแวบเข้ามาในสมอง ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอาจจะได้เห็นพาดหัวข่าวว่า “ประธานคณะเผยแผ่ขับรถข้ามทำนบกั้นน้ำที่ไม่มีสะพานเชื่อม ส่งผลให้ภรรยาได้รับบาดเจ็บสาหัส” หรือ “ประธานคณะเผยแผ่คนใหม่กับภรรยาหายตัวไปหลังจากถูกโจรปล้นบนถนนที่

พวกเขาไม่ควรไป”

ข้าพเจ้าไม่ทราบจะทำอย่างไรดี จึงหยุดอยู่นอกรถครู่หนึ่งและทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ว่า “โปรดช่วยข้าพระองค์ในความประมาทเลินเล่อไปชั่วขณะของข้าพระองค์ด้วยเถิด” ท่านจะเชื่อหรือไม่ว่าจู่ๆ รถบรรทุกก็ถอยถอยกลับมากอดข้างหลังเรา คนขับกับผู้โดยสารเห็นเราและหัวเราะชอบใจที่เห็นคนต่างด้าวโง่ๆ ตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น พวกเขาชี้ให้ดูถึงไม้บนถนน มันเป็นแค่กิ่งไม้เล็กๆ

จากนั้น นับเป็นพรอันน่าอัศจรรย์ของเรา พวกเขาใช้โซ่เส้นเดียวจากรถบรรทุกของพวกเขาดึงรถเราขึ้นมา ข้าพเจ้าเห็นโซ่เส้นนั้นครั้งเดียวในการรับใช้สามปีในกัวเตมาลา ก่อนไป พวกเขาโค่นไม้ต้นหนึ่งและลากมาวางขวางถนน ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาต้องการให้แน่ใจว่าคนอเมริกาเหนือคนต่อไปที่ผ่านมาจะไม่ทำผิดพลาดแบบเดียวกัน

เอาใจใส่การกระตุ้นเตือนและคำเตือน

ข้าพเจ้าเล่าเรื่องนี้ให้ท่านฟังเพื่อสรุปว่าเราต้องเอาใจใส่คำเตือน การกระตุ้นเตือน และการนำทางจากพระสุรเสียง

ของพระเจ้า—ไม่ว่าแรงหรือเบา พระ
 สุธเสียงนั้นมาในหลายรูปแบบ อาทิ พระ
 คัมภีร์ พระบัญญัติ พระสุรเสียงกระซิบจาก
 พระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้อยคำของศาสดา
 พยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ คำแนะนำจากบิดา
 มารดา ผู้นำศาสนจักร และเพื่อนที่ดี
 เราฟังและเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนและคำ
 เตือนเหล่านั้นหรือไม่ เหตุใดจึงสำคัญที่ต้อง
 เอาใจใส่

เราอ่านในสุภาษิตว่า

“จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของ
 เจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า
 แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้า
 รบรื่น

“อย่าคิดว่าตนมีปัญหา จงยำเกรงพระ
 ยาห์เวห์ และจงพ้นจากความชั่วร้าย”
 (สุภาษิต 3:5–7)

เราต้องวางใจพระเจ้าสุดใจของเรา เรา
 ต้องเข้าใจว่าความรู้ของเราไม่มากพอจะรู้ว่
 อะไรดีที่สุดสำหรับเราและดีที่สุดสำหรับผู้
 อื่น ถ้าเราวางใจพระองค์ คำสัญญาสุดวิเศษ
 ที่พระองค์ทรงมอบให้เราคือพระองค์จะ
 ทรงทำให้วิถีของเรารบรื่น

ในครอบครัวเรา เรามีภักดีที่กลายเป็น
 ส่วนสำคัญในงานเผยแผ่ของเรา ประธาน
 ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันสอนแนวคิดนี้มาไ
 ระยะเวลาหนึ่งแล้ว ท่านกล่าวทำนองนี้ “การเชื่อ
 ฟังทำให้เกิดความสำเร็จ การเชื่อฟังอย่าง
 เคร่งครัดทำให้เกิดปาฏิหาริย์”¹

รูปแบบของครอบครัวเราและงานเผยแผ่

คือ “การเชื่อฟังทำให้เกิดพร แต่การเชื่อฟัง
 อย่างเคร่งครัดทำให้เกิดปาฏิหาริย์”

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจต้องเท่าไรกับการเชื่อฟัง
 อย่างเคร่งครัดหมายถึงอะไร แต่ต่อไปนี้
 นี่คือนสิ่งที่ข้าพเจ้าเข้าใจ สิ่งนี้หมายความว่า
 ว่าเวลานี้เราเชื่อฟังครบถ้วนทุกประการ
 แม้เราจะสมบูรณ์แบบในการเชื่อฟังพระ
 บัญญัติหลายข้อของพระเจ้าก็ตาม เพราะ
 ฉะนั้น การกลับใจต้องเป็นส่วนสำคัญของ
 การเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด การเชื่อฟังอย่าง
 เคร่งครัดเรียกร้องคำมั่นสัญญาว่าจะทำตาม
 คำเตือน การกระตุ้นเตือน และพระบัญญัติ
 ทั้งหมดที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่
 เรา

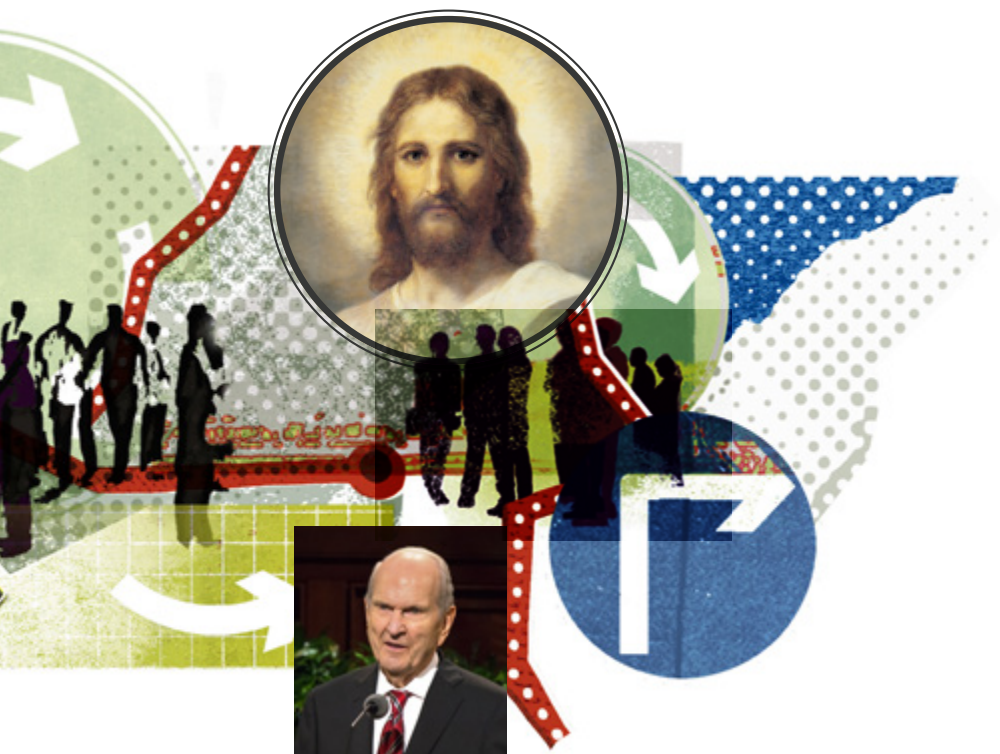
บางครั้งเราจะไม่เข้าใจว่าเหตุใดพระบิดา
 บนสวรรค์ทรงขอให้เราทำสิ่งนั้น เวลาเหล่านี
 นั้นสามารถเป็นช่วงที่เชื่อฟังอย่างเคร่งครัด
 ได้ยากที่สุด คงจำได้เมื่อเทพถามอาดัม
 หนึ่งในผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง
 ว่าเหตุใดจึงถวายเครื่องพลีบูชา “และหลัง

จากหลายวันผ่านไปเทพของพระเจ้ามา
 ปรากฏต่ออาดัม, โดยกล่าวว่า: เหตุใดท่าน
 จึงถวายเครื่องพลีบูชาแด่พระเจ้า? และอาดัม
 กล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้าไม่รู้, นอกจาก
 พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้” (โมเสส 5:6)

ทำตามศาสดาพยากรณ์

เอมิลีเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของการ
 เชื่อฟังอย่างเคร่งครัดแม้เมื่อเธอไม่เข้าใจ
 ในช่วงการประชุมใหญ่เดือนตุลาคมปี 2000
 เธอได้ยื่นคำแนะนำต่อไปนี้อจากประธาน
 กอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ (1910–2008) “เราห้าม
 การสักลายและ ‘การทิ่มแทงร่างกายที่ไม่ใช่
 เพื่อจุดประสงค์ทางการแพทย์’ อย่างไรก็ดี
 เราไม่ได้ต่อต้าน ‘การเจาะหูของสตรีเพื่อให้ใส่
 ดัมมูหนึ่งคู่’—หนึ่งคู่”²

เมื่อภรรยาข้าพเจ้ากลับถึงบ้าน เธอ
 อธิบายความสำคัญของการทำตามศาสดา
 พยากรณ์ไม่ว่าเรื่องใดให้บุตรสาวคนที่สอง
 ของเราฟัง ขณะที่เธอพูด เธอเชื่อฟังเช่นกัน

เธอแตกต่างผู้ที่สองของเธอออกและไม่ใส่อีกเลย ข้าพเจ้าเชื่อว่าเธอยังไม่เข้าใจว่าทำไม แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าทำไมไม่สำคัญต่อเธอ

สำหรับพวกเราบางคน อาจดูเหมือนไม่สำคัญเพราะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่นั่นเป็นความจริง อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าจำได้ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ได้ตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา จงรักษาพระบัญญัติที่ดูเหมือนจะสำคัญ” (คู ขอห์น 14:15)

พี่น้องที่รัก เสียงเตือนชัดเจนเสียงหนึ่งที่เราต้องเอาใจใส่เสมอคือเสียงจากอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ที่พระเจ้าทรงเลือก เสียงนั้นอาจไม่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานของโลก อย่างเช่นเรื่องเล็กๆ ที่ประธานอัครอัครอัครให้ทำ แต่ท่านสามารถวางใจ—ท่านต้อง—วางใจว่านั่นมาจากพระบิดาบนสวรรค์ อาจจะเป็นเพียงกึ่งไม่เล็กๆ หรืออาจจะเป็นทั้งคืนที่ลากมาขวางถนนก็ได้ ข้าพเจ้าชักชวนให้ท่านอ่านหรือฟังการประชุมใหญ่สามัญโดยคิดในใจเสมอว่า

พระเจ้าทรงวางกึ่งไม่เล็กๆ หรือคืนอะไรไว้ในเส้นทางของฉันทัน

วางใจในพระเจ้า

บางท่านอาจจะคิดว่า “นั่นดีมาก แต่คุณทำอะไรเมื่อคุณขอการกระตุ้นเตือนคำแนะนำจากพระเจ้า คำเตือน และการนำทาง และดูเหมือนคุณไม่ได้รับคำตอบ”

ท่านอาจมีข้อกังวลนี้เกี่ยวกับการตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิตท่าน ฟังจดจำคำสัญญาว่าจะวางใจพระเจ้าสุดใจท่าน และพระองค์จะทรงทำให้วิถีของท่านราบรื่น

เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในชีวิตเรา เราต้องการคำแนะนำที่ชัดเจน และอาจจะหาได้ยาก แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าข้าพเจ้ากลับใจ เชื่อฟังอย่างเคร่งครัด ทำตามผู้นำของข้าพเจ้า และเลือกสิ่งดี—กล่าวอีกนัยหนึ่งคือหากข้าพเจ้ามีค่าควร—พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงปล่อยให้ข้าพเจ้าทำความผิดพลาดใหญ่หลวงโดยไม่เตือนตาม

สมควร ทั้งพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านทำโดยไม่เตือนเช่นกัน

เพื่อนรุ่นเยาว์ทั้งหลาย พระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อป้องกันไม่ให้เราทำผิดพลาดร้ายแรงหากเราแสวงหาคำเตือน การกระตุ้นเตือน และการเปิดเผยจากแหล่งช่วยที่มีอยู่ทั้งหมด—หากเราเอาใจใส่และทำตาม เรามีสิทธิ์มีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเราตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวิกฤติของชีวิต

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะค้นพบกึ่งไม่เล็กๆ และคืนไม่ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางไว้ในเส้นทางของท่านเพื่อเตือนท่าน

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราเอาใจใส่พระสุรเสียงของพระเจ้า เมื่อเราได้รับเสียงนั้นจากหลายๆ แหล่งและพยายามเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด เราจะมีชีวิตที่จบลงด้วยคำว่า “และพวกเขายู่อย่างมีความสุขตลอดกาลหลังจากนั้น” สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระคริสต์ ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “เอาใจใส่พระสุรเสียงของพระเจ้า” ที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์-โอดาโฮ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ. 2017

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ใน R. Scott Lloyd, “Elder Nelson Delivers Spiritual Thanksgiving Feast to MTCs,” Church News section of LDS.org, Dec. 4, 2013, news.lds.org.
2. กอร์ดอน บี. ینگค์ลีย์, “สันติของลูกหลานของเจ้าจะใหญ่ยิ่ง,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 78.

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2018 เรื่อง “เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” ในงานฉลองครบรอบ 40 ปีของการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตปี 1978

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

โดย ประธานดัลลิน เอช. โอ๊คส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุด

เหตุให้เฉลิมฉลอง

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เป็นผู้ใหญ่เวลานั้น การเปิดเผยปี 1978 เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตเป็นเหตุการณ์ที่ตราตรึงอยู่ในความทรงจำ

I.

ข่าวมาถึงข้าพเจ้าทางโทรศัพท์ที่นานๆ จะมีคนโทรเข้ามา ข้าพเจ้ากับลูกชายสองคนกำลังทำงานในสนามของบ้านบนเขาที่เราสร้างเป็นสถานที่พักผ่อนจากความรับผิดชอบอันหนักหน่วงในฐานะอธิการบดีมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ ผู้โทรมาคือเอลลเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ ท่านบอกข้าพเจ้าเรื่องการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ซึ่งเพิ่งประกาศ เราแสดงความยินดีต่อกัน ข้าพเจ้าเดินกลับไปทำงาน ข้าพเจ้านั่งอยู่บนกองดินที่เราขนาและกวักมือเรียกลูกชาย ขณะบอกพวกเขาว่าเวลานี้สมาชิกชายที่มีค่าควรทุกคนของศาสนจักรจะได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าร้องไห้ด้วยความปีติยินดี

เหตุใดการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตจึงเป็นช่วงเวลาของความปีติยินดีเช่นนั้น สมัยเป็นชายหนุ่มกำลังศึกษาและทำงานในอาชีพกฎหมาย ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ทางภาคตะวันตกตอนกลางและภาคตะวันออกของสหรัฐเป็นเวลา 17 ปี ข้าพเจ้าสังเกตเห็นและรับรู้ความเจ็บปวดรวมถึงความคับข้องใจของผู้ทนทุกข์กับข้อจำกัดเหล่านั้นและผู้สังเกตเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และหาเหตุผลให้ข้อจำกัดดังกล่าว ข้าพเจ้าศึกษาเหตุผลที่ให้ในเวลานั้นและไม่ได้รู้สึกถึงการยืนยันความจริงของข้อจำกัดใดๆ ข้าพเจ้าเรียนรู้จากการศึกษาร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่า โดยทั่วไป พระเจ้าแทบไม่ให้เกิดผลสำหรับพระบัญญัติและพระบัญชาที่ประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพเจ้าตั้งใจจะรักดีต่อผู้นำที่เป็นศาสนทายาทของเราและสวดอ้อนวอน—ตามที่สัญญาไว้ตั้งแต่เริ่มข้อจำกัดเหล่านี้—ขอให้วันนั้นมาถึงเมื่อทุกคนจะได้รับพรของฐานะปุโรหิตและพระวิหาร บัดนี้ วันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1978 วันนั้นมาถึงแล้ว และข้าพเจ้าร้องไห้ด้วยความปีติยินดี

II.

เมื่อเราพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว และกำลังเกิดขึ้นในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและในชีวิตสมาชิกตั้งแต่ปี 1978 เราทุกคนมีเหตุให้เฉลิมฉลอง

ศาสนจักรตอบรับการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตอย่างนับไ้ การวางมือแต่งตั้งและไ้รับรองพระวิหารมาทันที เหตุผลที่เคยพยายามใช้อธิบายข้อจำกัดก่อนหน้านี้เกี่ยวกับสมาชิก

เชื้อสายแอฟริกา—แม้กระทั่งข้อจำกัดซึ่งผู้นำศาสนจักรที่นำเคरणับถือเคยประกาศก่อนหน้านี้—ประกาศใ้เลิกใช้ทันที พระเจ้าตรัสผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ และศาสนจักรของพระองค์เชื่อฟัง

ในทางกลับกัน การเปลี่ยนแปลงในใจและการปฏิบัติของสมาชิกแต่ละคนไม่เกิดขึ้นโดยทั่วไปทันที บางคนยอมรับผลของการเปิดเผยทันทีอย่างสง่าผ่าเผย บางคนยอมรับทีละน้อย

และบางคนในชีวิตส่วนตัวของพวกเขา ยังคงมีเจตคติของการเหยียดเชื้อชาติที่ทำให้คนมากมายทั่วโลกเจ็บปวดมานานกว่า 40 ปี บางคนต้องการเหลียวหลังกลับไป คอยจ้องแต่จะสำรวจอดีต รวมทั้งหาเหตุผลให้ข้อจำกัดที่เวลานี้ล้าสมัยไปแล้ว แต่คนส่วนใหญ่ในศาสนจักร รวมถึงผู้นำอาวุโสของศาสนจักร สนใจแต่โอกาสของอนาคตไม่สนใจความผิดพลาดในอดีต คนส่วนใหญ่วางใจในพระปรีชาญาณและจังหวะเวลาของพระเจ้า และยอมรับคำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้เราจึงตระหนักถึงความสำคัญนั้รันดร์ของคำสอนจากศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ที่ว่า “ในสายพระเนตรของพระองค์ สัตภาวะหนึ่งมีค่าเท่ากับอีก สัตภาวะหนึ่ง” (เจคอบ 2:21) ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับแรงผลักดันใหม่ให้ทำตามพระบัญชาของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ที่ว่าเราต้องสอนพระกิตติคุณอันเป็นนิมิตแก่คนทั้งปวง—แก่ “ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา และคนทั้งปวง” (คพ. 42:58)

III.

การเอาตัวเราเข้าไปพัวพันกับเรื่องที่ไม่ได้เปิดเผยหรือกับคำอธิบายในอดีตของผู้ที่มีความเข้าใจจำกัดตั้งแต่จะทำให้เกิดการคาดเดาและความคับข้องใจ ถึงทุกคนที่พัวพันกับเรื่องดังกล่าว เราขอแสดงความรักและเชื่อเชิฐเป็นพิเศษดังนี้ ขอให้เราทุกคนมองไปข้างหน้าด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันในศรัทธาและวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “พระองค์ทรงเชื่อเชิฐพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดี

“ในสายพระเนตรของพระองค์
สัตภาวะหนึ่งมีค่าเท่ากับอีก
สัตภาวะหนึ่ง”

“เราเชื่อเชิญ ให้ทุกคน ... ทำงานด้วย อัครยาศัยไมตรี มากขึ้น โดยขจัด อคติทุกรูปแบบ”

ของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรง
ปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย,
ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชาย
และหญิง” (2 นิโอฟ 26:33)

ขณะมองไปที่อนาคต ผลสำคัญ
ที่สุดประการหนึ่งของการเปิดเผย
เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตคือคำขอร้องจาก
เบื้องบนให้ทั้งความมอดิตต่อบุตรธิดา
ของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ว่ากลุ่มใดก็ตาม
การเหยียดเชื้อชาติน่าจะเป็นต้นตอ
ของอคติที่คุ้นเคยกันมากที่สุดใน
ทุกวันนี้ และขอให้เราทุกคนกลับใจ
ในเรื่องนั้น แต่ตลอดประวัติศาสตร์
บุตรธิดาหลายกลุ่มของพระเจ้าเป็นเจ้า
ถูกข่มเหงหรือถูกเอารัดเอาเปรียบ
เพราะอคติ เช่นอคติเรื่องชาติพันธุ์
หรือวัฒนธรรม หรือสัญชาติ หรือการ
ศึกษา หรือสภาพเศรษฐกิจ

ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้
มีความรู้และความรับผิดชอบในเรื่อง
แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความรอดของ
พระองค์ เราควรเร่งเตรียมเจตคติ
ของเราและการกระทำของเรา—ทั้ง
ระบบและเป็นส่วนตัว—เพื่อทั้งอคติ
ส่วนตัวทั้งหมด ดังที่ประธานรัสเซลล์
เอ็ม. เนลสันกล่าวหลังจากการประชุม
เมื่อเร็วๆ นี้กับเจ้าหน้าที่ระดับชาติ

ของ National Association for the
Advancement of Colored People
ว่า “เราเชื่อเชิญให้ทุกคน ทุกองค์กร
และทุกรัฐบาลทำงานด้วยอัครยาศัยไมตรี
มากขึ้น โดยขจัดอคติทุกรูปแบบ”¹

แม้เมื่อเราพร้อมใจกันขจัดเจตคติ
และการมือคติ แต่เราควรจำไว้ว่าการ
ยื่นหยัดในกฎเกณฑ์บางอย่างเพื่อสง
เสริมข้อกำหนดของพระเจ้าเรื่องความ
มีค่าควรในการเข้าพระวิหารไม่ถือเป็น
อคติสำหรับศาสนจักร พระเจ้าทรง
ประกาศว่าการเชื่อฟังพันธสัญญาและ
พระบัญญัติเป็นข้อกำหนดที่จำเป็น
ต่อการได้รับพรศักดิ์สิทธิ์ การพยายาม
ลบข้อกำหนดสำหรับชีวิตนิรันดร์
และครอบครัวนิรันดร์จะเหมือนกับ
การพยายามกำหนดแผนของชาตาน
เพื่อให้ “ทุกคนรอด” มนุษย์อย่างเรา
ปฏิเสธแผนของชาตานในชีวิตก่อน
เกิดของเราไปแล้ว เราเลือกแผนของ
พระบิดาบนสวรรค์ ซึ่งให้เสรีภาพใน
การเลือกและรักษาพันธสัญญานิรันดร์
ตลอดจนพระบัญญัติที่นำมาใช้กับทุก
คนเท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมของ
พระเจ้าเป็นเจ้าไม่ใช่ผลเท่าเทียมกัน
สำหรับทุกคน แต่โอกาสเท่าเทียมกัน
สำหรับทุกคน

IV.

ความตั้งใจของเราในโปรแกรมวันครบรอบปีนี้เป็นเพื่อฉลองครบรอบ 40 ปีของการเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตโดยมองไปข้างหน้า ขณะทำเช่นนั้นเราขอแสดงความชื่นชมเป็นพิเศษต่อสมาชิกเชื้อสายแอฟริกันที่ยอดเยี่ยมของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกชาวแอฟริกัน-อเมริกันผู้ยิ่งใหญ่ในศรัทธาและความเชื่อสัตย์ตลอดช่วงการเปลี่ยนผ่านที่ยากของอดีตที่ค่อยๆ จางหายไป บัดนี้เราพร้อมใจกันมุ่งความสนใจของเราไปที่ผลอันน่าชื่นชมยินดีหลังปี 1978 ของการเปิด

เผยนั้นในการเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าทั่วโลก ดังผู้นำที่เป็นศาสตาศาพยากรณ์ของเราประกาศ ณ เวลานั้น

“พระเจ้าทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้เพื่อพรของบุตรธิดาทั้งปวงของพระองค์ทั่วทั้งแผ่นดินโลกผู้จะสดับฟังเสียงผู้รับใช้ที่รับมอบสิทธิอำนาจจากพระองค์, และเตรียมตนเองให้พร้อมรับพรทุกประการของพระกิตติคุณ”²

เวลานี้ศาสนจักรสร้างพระวิหารในหลายประเทศเพื่อเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าทั้งสองด้านของ

ม่าน เราชื่นชมยินดีด้วยกันบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ นี่เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ผู้ทรงประกาศผ่านศาสตาศาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “พระองค์ไม่ทรงบัญชาผู้ใดไม่ให้รับส่วนความรอดของพระองค์” (2 เนไฟ 26:24) และผู้ทรงประกาศผ่านศาสตาศาพยากรณ์ยุคปัจจุบันว่า “หากเจ้าไม่ใช่น้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีเชื้อของเรา” (คพ. 38:27) ■

อ้างอิง

1. “First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony,” May 17, 2018, mormonnewsroom.org.
2. ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2

“เราควรเร่ง...
เพื่อทิ้ง
อคติส่วนตัว
ทั้งหมด”

สร้างสะพาน

โดย ประธานาธิบดีชิลล์ เอ็ม. เนลสัน

หลายศตวรรษก่อน ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่งถามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่า

“ท่านอาจารย์ในธรรมบัญญัตินั้น พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?”

“พระเยซูทรงตอบเขาว่า จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”¹

อีกครั้งในปี 1831 พระเจ้าทรงเปิดเผยคำสอนนี้ต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเมื่อตรัสว่า “ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเหมือนหนึ่งนับถือตนเอง, และปฏิบัติด้วยคุณธรรมและความบริสุทธิ์ต่อเรา”

พระองค์ตรัสย้ำต่อจากนั้นว่า “และหนึ่งเรากล่าวแก่เจ้า, ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเหมือนหนึ่งนับถือตนเอง”²

ในความจริงโรจน์แห่งเวลาและอีกครั้งในยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงเน้นย้ำหลักคำสอนอันสำคัญยิ่งของโอกาสเท่าเทียมกันสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ ดังที่ประธานไอคส์เตือนเราให้นึกถึงคำสอนนี้จากพระคัมภีร์มอรมอน “พระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; . . . ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า”³

ทั่วทุกทวีปและหมู่เกาะแห่งทะเล พระองค์ทรงกำลังรวมผู้มีศรัทธาเข้ามาสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความแตกต่างในวัฒนธรรม ภาษา เพศ เชื้อชาติ และสัญชาติหมดความหมายทันทีที่ผู้มีศรัทธาเข้าสู่เส้นทางพันธสัญญาและมาหาพระผู้ไถ่ที่รักของพวกเขา

สุดท้าย เราตระหนักว่าการเข้าใจความเป็นพระบิดาจริง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นจึงจะทำให้เห็นคุณค่าความเป็นพี่น้องจริงๆ ของมนุษย์ชายหญิงได้ ความเข้าใจดังกล่าวเป็นแรงบันดาลใจให้เราปรารถนาจะสร้างสะพานของการรวมใจแทนกำแพงของการแบ่งแยก

คำสวดอ้อนวอนและพรของข้าพเจ้าคือขอให้ทุกคนที่

“ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; . . . ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า”

พึงอยู่เอาชนะภาระของอคติและเดินอย่างภาคภูมิใจไปกับพระผู้เป็นเจ้า—และไปด้วยกัน—ในสันติสุขและความปรองดอง ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 22:36–40.

2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:24–25.

3. 2 นิโไฟ 26:33.

ปฏิบัติศาสนกิจ

แจกเช่นพระผู้ช่วยให้รอด

เมื่อท่านทำสุดความสามารถเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงเบิกตาท่านให้มองเห็นด้วยความรักและความสงสาร

โดย เอริก บี. เมอร์ต็อค

นิตยสารศาสนจักร

เราทุกคนเคยสังเกตเห็นเพื่อนที่มีวันยากลำบากหรือคนที่ห้อยเหงาหรือถูกหัวเราะเยาะที่โรงเรียน ท่านอาจจะเคยได้ยินว่ามีคนในวอร์ดหรือสาขาของท่านกำลังประสบความท้าทายสาหัส ในเวลาเช่นนี้ ท่านจะทำอะไรได้บ้าง

บางครั้งท่านไม่ทราบว่าจะช่วยได้อย่างไร ดูเหมือนจะง่ายกว่ามากถ้ารอให้คนอื่นลงมือช่วย แต่มีมากมายที่ *ท่าน* ทำได้ แม้จะแค่ให้คนรอบข้างรู้ว่าท่านห่วงใย โอกาสอยู่รอบตัวเรา และทุกครั้งที่ท่านแสดงความรัก ความห่วงใย และความสนใจผู้อื่น ท่านกำลัง *ปฏิบัติศาสนกิจ*

การปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัว

การปฏิบัติศาสนกิจในระยะนี้ท่านอาจจะได้ยินคำนี้บ่อยๆ ที่โบสถ์ในอดีต เรามักจะพูดว่าพระผู้ช่วยให้รอดหรือศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกกำลังปฏิบัติศาสนกิจ แต่ท่านเคยสงสัยหรือไม่ว่า *ท่าน* มีการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวหรือไม่

ปฏิบัติศาสนกิจหมายถึงรักและห่วงใยผู้อื่น และทำสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดจะทำหากพระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางพวกเราวันนี้ การปฏิบัติศาสนกิจเป็นวิธีช่วยให้ผู้อื่นรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์และตอบรับความต้องการทางวิญญาณและทางโลกของพวกเขา

พระเยซู “ไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่” (มัทธิว 20:28) พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจขณะพระองค์ “เสด็จไปทำคุณประโยชน์” (กิจการของ

ใหญ่โตเพื่อปฏิบัติศาสนกิจ ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด รักษาการประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสิบสองกล่าว “บางครั้งเรามีโอกาสการรับใช้อย่างเป็นทางการ—ในครอบครัวของเรา การเรียกในศาสนจักรของเรา และการมีส่วนร่วมในองค์กรบำเพ็ญประโยชน์ของชุมชน . . .

“[แต่] หลายครั้งเรามีโอกาสรับใช้อย่างไม่เป็นทางการ—โดยไม่มีการมอบหมาย—และเกิดขึ้นขณะที่เราเอื้อมมือไปช่วยผู้อื่นที่เราพบในเส้นทางชีวิต”¹

บ่อยครั้ง การปฏิบัติศาสนกิจแจกเช่นพระคริสต์เกิดขึ้นในการกระทำเล็กๆ น้อยๆ ที่จริงใจในแต่ละวันของท่าน

ทีละคน

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏต่อชาวนีไฟ พระองค์รับสั่งให้ทุกคนมาสัมผัสรอยตะปูที่พระปรีศร์ พระหัตถ์ และพระบาทของพระองค์ “และการนี้พวกเขาทำ, โดยออกไป *ทีละคน*

ปฏิบัติศาสนกิจ

หมายถึงรักและดูแลกัน

อัครทูต 10:38) ในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์ พระองค์ทรงขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ เรามีการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวให้ *ทำ!*

แต่ท่านไม่ต้องจัดโครงการรับใช้

จนพวกเขา ทั้งหมดได้ออกไป”

(3 นีไฟ 11:15; เน้นตัวเอน)

จากนั้นพระองค์ทรงเชื่อเชิญให้
พวกเขานำทุกคนที่ป่วย บาดเจ็บ
หรือ “ทุกข์ด้วยประการใดๆ . . .
และพระองค์ทรงรักษาเขา ทุกคน
เมื่อนำพวกเขาออกมาเฝ้าพระองค์”
(3 นีไฟ 17:7, 9; เน้นตัวเอน) หลังจากนั้น พระองค์ “ทรงพาเด็กเล็ก ๆ
ของพวกเขามา, ทีละคน, และ
ประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวด
อ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา”

(3 นีไฟ 17:21; เน้นตัวเอน)

ทั้งหมดนี้ไม่ใช่คนกลุ่มเล็ก
พระคัมภีร์บอกเราว่าที่นั่นมีประมาณ
2,500 คน (ดู 3 นีไฟ 17:25) แต่พระ
ผู้ช่วยให้รอด ยังคงใช้เวลารักษา
พลบโยนให้กำลังใจ และแสดงความ
รักต่อแต่ละคน

ความรัก

ที่พระเยซูทรงแสดงต่อคนๆ
หนึ่งคือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ
ปฏิบัติศาสนกิจ

เอิลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองสอนว่า
“มีข่าวสารส่วนตัวที่ลึกซึ้งและอ่อน
โยนที่นั่น พระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติ
ศาสนกิจต่อเราและทรงรักเราทุกคน
ทีละคน”² ความรักที่พระเยซูทรง
แสดงต่อคนๆ หนึ่งคือสิ่งที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติศาสนกิจ

ดวงตามองเห็น

พระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยคนรอบ
ข้างพระองค์ จิน บี. บิงแฮมประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวไว้ว่า

พระองค์ “ทรงเยี่ยมพระสรวล ทรง
สนทนา ทรงเดิน ทรงฟัง ทรงใช้เวลา
ทรงให้กำลังใจ ทรงสอน ทรงเลี้ยง
อาหาร และทรงให้อภัย พระองค์ทรง
รับใช้ครอบครัวและมิตรสหาย เพื่อน
บ้านและคนแปลกหน้า ทรงเชื่อ
เชิญคนรู้จักและคนที่ทรงรักให้มา
รับพรอันอุดมจากพระกิตติคุณของ
พระองค์”³

พระเยซูคริสต์ทรงมีพระเนตรมอง
เห็นความต้องการของทุกคนรอบข้าง
พระองค์ และทรงยื่นพระหัตถ์ช่วย
เหลือพวกเขาทุกคน! เราสามารถทำ
ตามแบบอย่างของพระองค์และยื่นมือ
ช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ
จากเรา

แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงดีพร้อม
เราจะเห็นความต้องการของผู้อื่นและ
ปฏิบัติศาสนกิจแก่คนเหล่านั้นได้
อย่างไร ประธานบิลลาร์ดกล่าวว่า
“เมื่อท่านสวดอ้อนวอนตอนเช้าวัน
ใหม่ของแต่ละวัน จงทูลขอพระบิดา

บนสวรรค์ให้ทรงนำทางท่านให้มองเห็น
โอกาสสำหรับใช้บุตรีดาที่ล้ำค่าคน
หนึ่งของพระองค์ จากนั้นจงดำเนิน
ชีวิตในวันนั้นด้วยใจที่เปี่ยมด้วย
ศรัทธาและความรักโดยมองหาคนที่
ท่านจะช่วยเหลือ . . . หากท่านทำดังนี้
ความรู้สึกลัวทางวิญญานของท่านจะ
ขยาย ท่านจะพบโอกาสให้รับใช้อย่าง
ที่ท่านไม่เคยตระหนักมาก่อนว่าจะเป็น
ไปได้”⁴

ทำตามการกระตุ้นเตือน

ลองนึกภาพเหตุการณ์นี้: ท่านเห็น
เพื่อนที่โรงเรียน เธอดูเศร้าโศก
ท่านรู้สึกว่าคุณควรทำบางอย่างเพื่อเธอ
แต่ท่านกังวลว่าจะทำให้เธอรำคาญ
หรือทำให้เธอหรือตัวท่านขัดเขิน
จากนั้นท่านเริ่มกังวลว่านั่นเป็นการ
กระตุ้นเตือนหรือท่านคิดไปเอง

บางครั้งยากจะรู้ว่าท่านกำลังได้
รับการกระตุ้นเตือนทางวิญญานให้
ปฏิบัติศาสนกิจหรือท่านคิดไปเอง

แต่ผมสอนสอนเราให้รู้วิธีแยกแยะ การกระตุ้นเตือนทางวิญญาณดังนี้ “สิ่งที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าเชื่อเชียว และซักจงให้ทำติดอยู่ตลอดเวลา; ดังนั้น ทุกสิ่งที่เชื่อเชียวและซักจงให้ ทำดี, และรักพระผู้เป็นเจ้า, และรับใช้ พระองค์, จึงได้รับการดลใจจากพระผู้ เป็นเจ้า” (โมโรไน 7:13)

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน (1927–2018) กล่าวว่า “ถ้าเราช่าง สังเกตและเอาใจใส่ และถ้าเรากระทำ ตามการกระตุ้นเตือนที่มาถึงเรา เรา จะทำความดีได้มาก”⁵

การปฏิบัติศาสนกิจมีไว้สำหรับทุกคน ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ เดือนเมษายนปี 2018 ประธาน รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันประกาศว่า “พระเจ้าทรงทำการปรับเปลี่ยนที่ สำคัญในวิธีที่เราดูแลเอาใจใส่กัน พี่น้องทั้งหลาย—ทั้งสูงวัยและเยาว์ วัย—จะรับใช้กันในวิธีใหม่ที่บริสุทธิ์ กว่า”⁶ นี่รวมถึงโอกาสรับใช้ในการเป็น คู่ปฏิบัติศาสนกิจแต่การปฏิบัติศาสน- กิจไม่เพียงเป็นสิ่งที่เราทำวันอาทิตย์ หรือระหว่างสหกิจกรรมเท่านั้น ไม่ เพียงเป็นความรับผิดชอบที่มาพร้อม

การเรียกเท่านั้น การปฏิบัติศาสนกิจมี ไว้สำหรับทุกคน และทำได้ตลอดเวลา เมื่อเรารับบัพติศมา เราสัญญาว่า “เต็มใจจะแบกภาระของกันและ กัน, เพื่อมันจะได้เบา; แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะไต่กรรไกรกับคนที่ไต่กรรไกร; แท้จริงแล้ว, และพลบโยนคน

ถ้าเราทำ
ตามการกระตุ้นเตือนซึ่งมาถึง
เรา เราจะทำได้ดีได้มาก

ที่ต้องการการพลบโยน” (โมไซยาห์ 18:8–9) การปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เราสัญญาว่าจะทำ บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน อดีต ประธานเยาวชนหญิงสามัญกล่าวว่า “พระเจ้าทรงปรารถนาให้ท่านมอง หาเพื่อนวัยเดียวกันแล้วดูแลช่วย เหลือดังที่พระองค์จะทรงทำ”⁷ ขณะ ท่านทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงเบิก ตาท่านให้มองเห็นวิธีรับใช้ผู้อื่นด้วย ความรักและความสงสาร พระองค์จะ ไม่ทรงปล่อยให้ท่านคาดเดาว่าท่าน ควรทำอะไร พระองค์จะทรงนำทาง

ท่านให้รู้ว่าคุณจะปฏิบัติศาสนกิจต่อ พวกเขาให้ดีที่สุดได้อย่างไร

การปฏิบัติศาสนกิจนำมาซึ่งพร

ประธานเนลสันกล่าวไว้ว่า “เราใน ฐานะผู้รับใช้ของ [พระเจ้า] จะปฏิบัติ ศาสนกิจต่อคนหนึ่งดังที่พระองค์ ทรงปฏิบัติ”⁸ ไม่เพียงเป็นพรแก่ผู้อื่น เท่านั้น แต่เป็นพรแก่เราด้วย

เอลเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ แห่งโครัมอร์สทาสสเบิร์กกล่าวว่า “ขณะที่เราหยิบยื่นมือและใจไปหา ผู้อื่นด้วยความรักเหมือนอย่างพระ คริสต์ มีสิ่งยอดเยี่ยมเกิดขึ้นกับ เรา วิญญาณของเราเองจะได้รับการ เยียวยา ทำให้บริสุทธิ์ และเข้มแข็ง มากขึ้น เรามีความสุข มีสันติสุขและ เป็ตรับเสี่ยงกระซิบของพระวิญญาณ บริสุทธิ์มากขึ้น”⁹

พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็น ทางสู่ชีวิตที่มีค่ามากขึ้นและบรรลु ผลสำเร็จมากขึ้น การปฏิบัติศาสนกิจ เนกเช่นพระองค์จะนำความสุขที่แท้ จริง ความรู้สึกสงบ และปีติมาสู่ชีวิต ท่าน ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ของประทานอัน ล้ำค่าจากพระผู้เป็นเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2018, 10.
2. โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, “ทีละคน,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 43.
3. จิน บี. บิงแฮม, “การปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระ ผู้ช่วยให้รอดทรงทำ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2018, 104.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “จงทำงานอย่าง ทุ่มเท,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 31.
5. โรมัส เอส. มอนสัน, “เป้าหมายสามข้อที่ นำทางท่าน,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2007, 152.
6. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ขอให้เรารุดไป,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2018, 118.
7. บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, “ความต้องการตรง หน้าเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2017, 26.
8. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การปฏิบัติศาสนกิจ ด้วยพลังและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2018, 69.
9. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, “เจ้าคือมือของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 88.

วิธีเข้าใจ

วิญญานคริสต์มาส

เจ็ด

วิธี

การประดับประดาหรรษาและการเฉลิมฉลองเป็นเรื่องสนุก
แต่การปฏิบัติศาสนกิจอย่างรื่นเริงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้มีวิญญานคริสต์มาส

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารศาสนจักร

“**แ** คไม่รู้สึกเหมือน
คริสต์มาส”

ท่านเคยคิดแบบนี้
หรือไม่ ท่านอาจจะรู้สึกแบบนั้น
ตอนนี้ ไม่ว่าท่านส่งเสียงร้องเพลง
คริสต์มาสดังเพียงใดหรือท่านกิน
คุกกี้คริสต์มาสมากเพียงใด ท่านก็
ไม่รู้สึกถึงวิญญาณของคริสต์มาส
ถ้าดูเหมือนท่านเป็นเช่นนั้น
หรือถ้าท่านหวังจะให้วิญญาณ
คริสต์มาสโชนแสงมากขึ้นอีกในปี
นี้ จงอ่านต่อ!

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์
(1873–1970) กล่าวไว้เรียบง่าย
มากกว่า “วิญญาณคริสต์มาสคือ
วิญญาณพระคริสต์ ทำให้ใจเรา
อบอุ่นไปด้วยความรักฉันพี่น้อง
และความเป็นเพื่อน และกระตุ้น
เราให้รับใช้ด้วยใจกรุณา”¹ บอนนี
แอล. ออสการ์สันอดีตประธาน
เยาวชนหญิงสามัญเห็นด้วยว่า
“วิธีเพิ่มวิญญาณคริสต์มาสคือยื่น
มือช่วยเหลือคนรอบข้างอย่างใจ
กว้างและสละตัวเรา”²

การตกแต่งต้นไม้และการให้
ของขวัญเป็นวิธีฉลองคริสต์มาส
แต่องค์ประกอบสำคัญของการ
รู้สึกถึงวิญญาณของคริสต์มาสคือ
ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น (ตรวจ
สอบบทความก่อนหน้านี้เรื่อง
“ปฏิบัติศาสนกิจเนกเช่นพระผู้
ช่วยให้รอด” เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม
เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจ)

และข่าวดี! มีวิธีที่ดีมากมาย
หลายวิธีให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น
ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ลองวิธี
เหล่านี้บางวิธีไม่นานท่านจะรู้สึก
ถึงความอบอุ่นของพระวิญญาณ
และรู้สึกใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอด
—วิญญาณแท้จริงของคริสต์มาส
มากขึ้น!

1. เยี่ยมเยียนคนหงอยเหงา

นึกถึงคนรู้จักที่อาจไม่มีครอบครัวหรือเพื่อนมาใช้งานหยุดกับ
พวกเขา ท่านอาจจะไปเยี่ยมผู้สูงอายุหรือคนที่เพิ่งย้ายเข้ามา
อยู่แถวบ้านท่าน การยื่นมือช่วยเหลือคนหงอยเหงาสักคนเป็น
วิธีที่ได้ผลมาก ดังที่เอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสองชั่วให้เห็น พระคริสต์ “ปฏิบัติศาสนกิจต่อ ‘คน
หลายคน’” โดยช่วยพวกเขาทีละคน³ เราสามารถทำได้เช่น
เดียวกัน

2. ไปร้องเพลง คริสต์มาส

ท่านรู้หรือไม่ว่าศาสดา
พยากรณ์ของเราชอบ
เพลงคริสต์มาสไม่ว่าจะ
ร้อง “เพลงแปลกๆ
เกี่ยวกับซานต้า” หรือ
ร้องเพลงสวดเพลงโปรด
ของท่านเกี่ยวกับพระผู้
ช่วยให้รอด ประธาน
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
เชื่อว่า การร้องเพลงให้
ผู้อื่นฟังเป็นวิธีที่ดีที่จะ
ช่วยให้ “รู้สึกถึงวิญญาณ
แท้จริงของคริสต์มาส”⁴

3. มองไปรอบๆ ก่อนมองดูโทรศัพท์ของท่าน

ท่านไม่จำเป็นต้องพกโทรศัพท์ติดตัวทั้งวัน แต่การอยู่ที่นั่นและการให้ความสนใจกับคนรอบข้างเป็นวิธีที่ดีมากที่จะกลับมาสัมผัสวิญญาณคริสต์มาสอีกครั้ง

“แทนที่จะหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูว่าเพื่อนๆ ของท่านกำลังทำอะไร หยุดเถิด มองไปรอบๆ และถามตัวท่านว่า ‘วันนี้ใครต้องการฉันบ้าง’” ชีสเตอร์ออสการ์สันกล่าว “ท่านอาจจะเป็นคนสำคัญที่ช่วยเหลือและสัมผัสชีวิตเพื่อนวัยเดียวกันหรือให้กำลังใจเพื่อนที่กำลังดิ้นรนอย่างเงียบๆ ก็ได้”⁵

4. ทำงานบ้านมากกว่าเดิม

การทำความสะอาดบ้าน เสนอตัวดูแลน้อง หรือทำงานบ้านมากกว่าเดิมจะช่วยให้คุณรู้สึกถึงวิญญาณคริสต์มาสจริงหรือ ถ้าท่านทำด้วยเจตคติที่ถูกต้อง ท่านรู้สึกแน่นอน! ขณะท่านขัดถูหรือจัดข้าวของให้เป็นระเบียบ จงคิดถึงคนที่ท่านกำลังรับใช้ ลองคิดว่าครอบครัวท่านหรือเพื่อนจะชอบของขวัญจากการทำงานขยันขันแข็งของท่านมากเพียงใด!

5. ให้ขนมคริสต์มาส!

เมื่อพูดถึงคุกกี้คริสต์มาสเหล่านั้นที่ท่านกินไปแล้ว เหตุใดจึงไม่รับทำขนมคริสต์มาสที่ท่านชอบเป็นพิเศษ ท่านอาจจะกินนิดหน่อย (หรือมากกว่านั้น) แต่องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้รู้สึกถึงวิญญาณคริสต์มาสคือแจกขนมพวกนั้น

6. แบ่งปันวิดิทัศน์คริสต์มาส

แบ่งปันวิดิทัศน์คริสต์มาสบนสื่อสังคม ตรวจสอบ Christmas Mormon Messages เพื่อหาแนวคิดบางอย่าง ท่านอาจจะทำให้บางคนมีวันที่แจ่มใสโดยแบ่งปัน วิดิทัศน์คริสต์มาสของศาสนจักรที่อยู่บน Mormon.org ท่านสามารถส่งให้เพื่อนหรือแบ่งปันบนเพจของท่านเอง

7. ปฏิบัติศาสนกิจโดยไม่บอกให้ใครรู้

ท่านสามารถรับใช้เงียบๆ โดยไม่บอกให้ใครรู้ได้ ก็อย่าง ท่านอาจจะวางอาหารหรือของขวัญไว้หน้า ประตูบ้านของคนบางคน สอดจดหมายให้กำลังใจไว้ในกระเป๋าเสื้อกันหนาว กวาดหิมะ หรือกวาดใบไม้—แต่ต้องแน่ใจว่าไม่มีใครรู้ว่าเป็นท่าน! จำไว้ว่า ท่านของท่านจะเป็นท่านลับ (ดู มัทธิว 6:4)

การปฏิบัติศาสนกิจช่วงคริสต์มาส

ต้นไม้ส่องแสงระยิบระยับและการเฉลิมฉลองอย่างเอิกเกริกทำให้วันหยุดของท่านสนุกสนานและน่าพิศวง แต่เพื่อให้รู้สึกถึงวิญญาณคริสต์มาสที่แท้จริง การปฏิบัติศาสนกิจอย่างรื่นเริงเป็นองค์ประกอบสำคัญ

“เพื่อเชิดชูการเสด็จมาในโลกของ [พระเจ้า] เราต้องทำดังที่พระองค์ทรงทำและยื่นมือช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยความเมตตาสงสาร” เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ.

อัครทูตอัครสาวกสิบสองกล่าว “เราทำสิ่งนี้ได้ทุกวัน ทั้งโดยคำพูดและการกระทำ ขอให้สิ่งนี้กลายเป็นประเพณีคริสต์มาสของเรา ไม่ว่าเราอยู่ที่ใด—มีน้ำใจมากขึ้น ให้ภัยมากขึ้น ตัดสินน้อยลง สำนึกคุณมากขึ้น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มากขึ้นในการแบ่งปันความอุดมสมบูรณ์ของเรากับคนขัดสน”⁶ ■

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. แมคเคย์, *Gospel Ideals* (1953), 551.

2. บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, “Christmas Is Christlike Love” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณจากฝ่ายประธานสูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส 7 ธ.ค. 2014), broadcasts.lds.org.
3. เพจเฟซบุ๊กของเดวิด เอ. เบดนาร์ วิดีโอโพสต์ วันที่ 22 มิถุนายน 2017 [facebook.com/lds.david.a.bednar/videos](https://www.facebook.com/lds.david.a.bednar/videos).
4. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ใน “Christmas Memories from Prophets and Apostles,” *New Era*, Dec. 2015, 10.
5. บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, “ความต้องการตรงหน้าเรา,” *เสี้ยวโชนา*, พ.ย. 2017, 26.
6. ดีเทอร์ เอฟ. อัครทูตอัครสาวก, “Scatter Your Crumbs” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณจากฝ่ายประธานสูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส 3 ธ.ค. 2017), broadcasts.lds.org

รวม ของประทานแห่งพระวิญญาณ ไว้ในรายการคริสต์มาสของท่าน

โดย เดวิด ดิคสัน
นิตยสารศาสนจักร

พมมักจะทำแซนด์วิชกริลล์ชีสกินเป็นประจำ อาหารอร่อยจานนั้นกับอีกไม่กี่อย่างทำให้ผม กระฉับกระเฉงตลอดเวลาและปฏิบัติหน้าที่ ตลอดงานเผยแผ่ของผมและในวัยผู้ใหญ่ได้ดี แต่จาก นั้นผมแต่งงานและมีบุตร ทุกคนมีความชอบต่างกัน ผมต้องเพิ่มเมนูของผม!

อย่างไรก็ดี ในคืนที่ถึงตาผมทำอาหาร การพยายามทำ อาหารใหม่ๆ เป็นความท้าทายอย่างหนึ่ง แรกสุด

เวลาเย็นของผมมักมีจำกัด แม้จะอยากทำอาหารหลาย อย่าง แต่ผมมีปัญหาที่ไม่คาดคิด ผมหาเครื่องปรุงได้ ไม่เร็วพอ หรือไม่ก็จะขาดบางอย่าง บ่อยกว่านั้นคือผม มักจะเปลี่ยนอาหารที่วางแผนไว้แล้วทำให้ง่ายและเร็ว แทน

แต่ผมก็ยังต้องการปรับปรุงด้านนี้ ผมจึงตัดสินใจทำ สิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ผมสวดอ้อนวอนขอของประทาน ฝ่ายวิญญาณหนึ่งอย่างโดยระบุชื่อ

ของประทานหนึ่งอย่าง หลายคนใช้

ผมสวดอ้อนวอนขอของประทานแห่งการจัดระเบียบใช้ การจัดระเบียบ! เรามีตู้เก็บเครื่องเทศใบหนึ่งอยู่แล้ว มีลิ้นชักใส่เครื่องใช้ในครัวเช่นกัน แต่แม้จะมีของเหล่านั้นอยู่ในที่ของมัน ผมก็ยังใช้เวลาหาของมากกว่าทำอาหาร

เมื่อผมสวดอ้อนวอนขอของประทานนี้อย่างสม่ำเสมอ ผมเริ่มได้รับความคิดที่เฉพาะเจาะจง ชั่วคราวเครื่องเทศแบบเจาะติดผนังจะจัดหมวดหมู่เครื่องเทศให้หยิบใช้สะดวก แทนแม่เหล็กในครัว (แบบเจาะติดผนังด้วย) สามารถเก็บมีดและเครื่องใช้โลหะอื่นๆ พอเริ่มนำมาใช้ ความคิดเหล่านี้และความคิดอื่นๆ ส่งผลดีอย่างมากต่อการทำอาหารของผม ต้องการสาระแน่นป็นใช้ใหม่ เกลือกระเทียมใช้ใหม่ ผง กระเทียมใช้ใหม่ ผมหยิบให้คุณได้!

แต่แล้วเรื่องตลกก็เกิดขึ้น ความคิดเล็กๆ น้อยๆ ยังคงผุดเข้ามาในใจผมเพื่อจัดระเบียบชีวิตด้านอื่นให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น หอคอยชักผ้าสามระดับที่ผมทำเองจะไม่พาครอบครัวยุโรปไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ แต่กระนั้นนี่ไฟคงชื่นชมวิธีที่ผมต่อมันขึ้นมา—โดยทำตามการกระตุ้นเตือนที่มาถึงผมทีละนิด

ของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งการจัดระเบียบทำให้ชีวิตผมและชีวิตครอบครัวดียิ่งกว่าที่ผมจะคาดเดาได้ ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นเพราะผมทูลขอ

ของประทานหลายอย่าง น้อยคนนักที่จะขอ

อัครสาวกเปาโลสอนชาวโครินธ์เกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณต่างๆ มากมายที่มีให้ เช่น ศรัทธาหรือการรักษา (ดู 1 โครินธ์ 12:5–11) และสอนต่อจากนั้นให้พวกเขา “[อยากได้] ของประทานต่างๆ ที่ [ดีที่สุด]” (1 โครินธ์ 12:31)

อาจยากจะเข้าใจว่าการอยากได้เช่นนั้นเป็นความคิดที่ดี แต่ในกรณีนี้เป็นความคิดที่ดี เราได้รับคำแนะนำให้มองดูของประทานฝ่ายวิญญาณบางอย่างที่เราเห็นในผู้อื่น แล้วทูลขอพระเจ้าให้ทรงอวยพรเราด้วยของ

ประทานเดียวกันนั้น ความหวังของเราในการทำเช่นนั้นควรเป็นไปเพื่อจะรับใช้ผู้อื่นได้ดีขึ้นและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู คพ. 46:26–29)

มีของประทานมากมาย—มากเกินกว่าท่านจะพบในพระคัมภีร์ ความอดทนเป็นของประทานฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับการมองโลกในแง่ดี ความกล้า และการเป็นผู้สร้างสันติ เอ็ดเดอร์แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์แห่งไควรัมสาวกเจ็ดสิบสอนว่า “บางครั้งข้าพเจ้านึกภาพโกดังขนาดใหญ่ในสวรรค์ เต็มไปด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณที่มีให้วิสุทธิชนทุกคนผู้มีศรัทธาที่จะทูลขอ น่าเสียดายที่มีคนขอไม่มาก ด้วยเหตุนี้โกดังจึงล้นตลอดเวลา”¹

เอ็ดเดอร์ลอว์เรนซ์พูดถึงเพื่อนคนหนึ่งที่ดีตลิ่งใจสวดอ้อนวอนขอของประทานแห่งจิตกุศล ท่านเล่าประสบการณ์ของเธอดังนี้ “เธอเขียนว่า ‘ดิฉันสวดอ้อนวอนอย่างเฉพาะเจาะจงเป็นเวลาหลายเดือนเพื่อขอให้ฉันมีจิตกุศลมากขึ้น . . . ความสามารถในการเข้าใจผู้อื่นของดิฉันเปลี่ยนไปที่ละนิด . . . ดิฉันไม่เพียงเริ่มรักคนรอบข้างเท่านั้นแต่ชื่นชมพวกเขาด้วย แต่ก่อนดิฉันอาจรักษาระยะห่าง แต่ตอนนี้ดิฉันสนใจทุกคนอย่างจริงจัง’”²

ของประทานของท่าน พร้อมและรอ

ของประทานฝ่ายวิญญาณมีค่ายิ่งกว่าของประทานฝ่ายโลก เป็นของประทานที่ ดีที่สุด อย่างแท้จริง เราได้รับบัญชาในพระคัมภีร์ว่า “เจ้าจงแสวงหาของประทานที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจจริง” (คพ. 46:8)

ไม่ว่าท่านหวังจะแกะของขวัญอะไรตอนเช้าวันคริสต์มาส ลองพยายามนึกภาพ “ของประทานที่ดีที่สุด” บางอย่างที่ท่านอยู่ ของประทานเหล่านั้น “ห่อ” ไว้แล้วและพร้อมจะเป็นพรแก่ท่านและคนรอบข้าง ฉะนั้นจงเริ่มทูลขอ ■

อ้างอิง

1. แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, “Why Not Ask?” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณ มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์-โอดาโฮ 13 มิถุนายน 2017) byui.edu/devotionalsandspeeches.
2. แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, “Why Not Ask?”

“ฉันรู้สึกไม่คู่ควรให้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรัก ฉันจะเอาชนะความรู้สึกนี้และเห็นคุณค่าของตนเองได้อย่างไร”

“ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้ามิให้ท่านไม่ว่าท่านจะรู้สึกว้าวมควรได้รับหรือไม่ก็ตาม ความรักนั้นมีให้ท่านเสมอ

“เมื่อเราพูดถึงพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงจังและทุ่มเทศึกษาพระคัมภีร์อย่างตั้งใจจริง ประจักษ์พยานของเราจะเข้มแข็งและหยั่งรากลึก เราจะรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเรา”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “เราไม่มีวันเดินตามลำพัง,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2013, 124.

สาวอ้อนวอนให้รู้สึกถึงความรักของพระองค์

เราทุกคนเป็นบุตรและธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ความรักที่ทรงมีต่อเราไม่มีขอบเขต ถ้าเรารู้สึกเหมือนเราไม่คู่ควรกับความรักของพระองค์ เราควรสวดอ้อนวอนพระองค์ สวดอ้อนวอนให้รู้สึกถึงความรักของพระองค์ สวดอ้อนวอนขอให้คุณรู้สึกคู่ควรกับความรักที่ทรงมีให้คุณและคุณจะมีเหมือนพระองค์ ทรงมองคุณในเวลาและวิธีของพระองค์ พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราเสมอด้วยการยืนยันความรักที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ เมื่อใดก็ตามที่ดิฉันรู้สึกท้อหรือเหงา การสวดอ้อนวอนขอความรักจากพระองค์ทำให้ดิฉันมีกำลังใจเสมอ

จูเลีย เอ็ม. อายุ 16 ปี รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

เข้าใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เมื่อเร็วๆ นี้ในชั้นเรียนเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา เราสนทนาเรื่องการลืมนมองความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เราสนทนากันหลายเรื่องที่เราทำได้เพื่อรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น เรื่องบางเรื่องเหล่านี้ได้แก่ การรับใช้เพื่อนบ้าน การสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือในเรื่องที่สำคัญต่อคุณ การอ่านพระคัมภีร์และการเป็นผู้สอนศาสนา ทั้งหมดนี้มุ่งหมายจะนำเราเข้าใจถึงพระเยซูคริสต์มากขึ้นและช่วยให้เราเห็นว่าเราสามารถเป็นเหมือนพระองค์ได้

ซานติเอโก ซี. อายุ 17 ปี รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

รักษาพระบัญญัติ

บางครั้งผมรู้สึกไม่คู่ควรให้พระผู้ช่วยให้รอดทรงรักเพราะผมไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างครบถ้วน ผมสามารถเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ได้โดยกลับใจ บางครั้งด้วยความช่วยเหลือจากอธิการผู้สอน ผมว่าพระเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์

เจ็กเคส ดี. อายุ 15 ปี อาบิคัน โอวอรีโกสต์

การกลับใจเป็นองค์ประกอบสำคัญ

เราทุกคนทำบาป และเพราะเหตุนี้ เราจึงอาจรู้สึกไม่คู่ควรกับความรักของพระผู้ช่วยให้รอด แต่พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อเรา—พระองค์ทรงเสียสละเพื่อเรา พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพราะความรัก สิ่งเดียวที่เราต้องทำเพื่อรู้สึกคู่ควรกับความรักของพระองค์คือใช้พลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระองค์ โดยกลับใจจากบาปของเรา การกลับใจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้คุณค่าของตัวเราและความรักของพระผู้ช่วยให้รอด

ซิสเตอร์คัสแทน อายุ 23 ปี คณะเผยแผ่ฟิลิปปินส์ เซบู

รักผู้อื่น

วิธีหนึ่งที่จะรับรู้คุณค่าของตัวเราคือรับรู้คุณค่าในตนเองของคนรอบข้าง การให้ความสนใจกับผู้อื่นช่วยให้เรารู้สึกดีต่อตัวเองเพราะเรากำลังสร้างเสริมผู้อื่น ต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์ เมื่อดิฉันไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ดิฉันตัดสินใจว่าจะรับใช้คนรอบข้างที่ต้องการความช่วยเหลือ ทุกวันเป็นเวลาหนึ่งเดือน ดิฉันกล่าวชมเพื่อนที่กำลังพยายาม การให้ความสนใจผู้อื่นช่วยให้ดิฉันรู้สึกมีคุณค่าและเป็นที่ต้องการ เมื่อเราพยายามรักผู้อื่นในแบบที่พวกเขาเป็น เราจะมองเห็นง่ายขึ้นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรามากเพียงใด การช่วยให้ผู้อื่นรู้สึกคู่ควรกับความรักจะช่วยให้ตัวเรารู้สึกคู่ควรกับความรัก

เจย์มี คับเบิลยู อายุ 15 ปี รัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการประกาศหลักคำสอนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร

ฉันกลับใจแล้ว แต่ยังรู้สึกผิดมาก ฉันจะมีสันติสุขได้อย่างไร

เพราะการชดใช้ฉัน ไม่มีขอบเขตของพระเยซูคริสต์ ความผิดของท่านจะถูกลบล้างไป แต่บางครั้งผู้คนยังรู้สึกผิด เพราะจำบาปของตนได้ทั้งที่กลับใจแล้ว

ความรู้สึกผิดหรือ “ความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:10) จะเป็นประโยชน์ จะทำให้ความคิดของเราจดจ่ออยู่กับพระเยซูคริสต์ นำเราให้กลับใจอย่างแท้จริงและเปลี่ยนแปลง ในทางกลับกัน ความละอายใจทำให้ความคิดของเราจดจ่ออยู่กับตนเองและขัดขวางความก้าวหน้าของเรา

พระกัมภีร์มอรมอนให้ตัวอย่างที่ดีซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราสามารถกลับใจและมีสันติสุขในพระเยซูคริสต์หลังจากนั้น:

- การจำบาปในอดีตของตนได้ทำให้ آمنมั่นคง เสริมพระผู้ช่วยให้รอดและพระเมตตาของพระองค์ ทำให้เขาเกิดปีติแทนที่จะทันททุกซ์ (ดู แอลมา 26:17–20)¹
- หลังจาก “จิต [ของแอลมา] นึกได้ถึง” พระเยซูคริสต์ และการชดใช้ของพระองค์ เขา “ไม่ปวดร้าวด้วยความทรงจำถึงบาป [ของเขา] อีก” (แอลมา 36:17–19) แม้จะจำได้ แต่เขาไม่ทรมานเพราะบาปอีก²

อ้างอิง

1. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “สันติสุขในจิตสำนึกและสันติสุขในใจ,” *เสี้ยวโนนา*, พ.ย. 2004, 18.
2. ดู ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “จุดกลับที่ปลอดภัย,” *เสี้ยวโนนา*, พ.ค. 2007, 126.

ท่านคิดอย่างไร

“ฉันตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มกราคม 2019 ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article or Feedback”)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

การประสูติของ พระเจ้าช่วยให้รอด เป็นของขวัญที่

ทำให้

พระบิดาประทาน “สันติสุขในโลกนี้,
และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”
[คพ. 59:23] แก่เราได้

ประธานเฮนรีซี บี. อาซริงก์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
“ของประทานแห่งสันติสุข” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณจากฝ่ายประธาน
สูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส 4 ธ.ค. 2016)

เข้าร่วมกับ กองทัพบาชาชนของ พระเจ้า เพื่อช่วยรวบรวมอิสราเอล

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านเตรียมตนเองโดยทำสิ่งสำคัญอีกห้าข้อ—
ห้าข้อ ที่จะเปลี่ยนท่านและช่วยท่านเปลี่ยนโลก

1. ละเว้นจาก สื่อ
สังคมออนไลน์
เจ็ดวัน

2. สละเวลา
รายสัปดาห์
ให้พระเจ้า

3. จงดำเนินต่อ
ไปบนเส้นทาง
พันธสัญญา

4. สวดอ้อนวอน
ทุกวัน ว่าทุก
คนจะรับพรแห่ง
พระกิตติคุณ

5. จงโดดเด่น
จงแตกต่าง
จงเป็นแสง
สว่าง

บองบวัญคริสต์มาส บองคาร์ล

โดย จูเลียน เทนนิย์ โคแมน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เมื่อมีงานให้ทำ จงทำด้วยรอยยิ้ม ทำมากกว่าที่ขอให้
ท่านทำและจงไปไมล์ที่สอง” (Children’s Songbook, 167)

คาร์ลหนาวจนตัวสั่นขณะเป็นจักษยานทวนลม
“อยากถึงบ้านไวๆ จะได้อุ่น” เขาคิด “อยากเปิดของ
ขวัญคริสต์มาสไวๆ!”

เข้านั้นเขาตื่นเร็วเป็นพิเศษเพื่อไปส่งหนังสือพิมพ์
ขณะเป็นจักษยานขึ้นเนินชันกลับบ้าน เขานึกถึงซินนา-
มอนโรลคริสต์มาสของคุณแม่ จะต้องอรรยแน่นอน
เขาแทบจะสัมผัสรสฟรอสตติ้งครีมหวานๆ ได้เลย

ครีม! คาร์ลเดินไหล่ตก เขาลืมไปว่าต้องรีดนมวัวและ
ทำงานอื่นๆ อีก ทำแม้กระทั่งวันคริสต์มาส

คาร์ลจอดรถจักษยานไว้หน้าบ้าน เขากับน้องชายแข่ง
กันว่าใครจะส่งหนังสือพิมพ์เสร็จก่อน คาร์ลไม่เห็น
จักษยานของน้องชาย เขาชนะ!

ปัญหาเดียวของการชนะคือตอนนี้เขาต้องรอน้องกลับ
มาก่อนจึงจะแกะของขวัญได้ จากนั้นพวกเขาต้องกลับ
ออกไปทำงานนอกบ้าน คาร์ลหวังว่าเขาจะได้อยู่ในบ้าน
และมีความสุขกับคริสต์มาส

“ฉันน่าจะทำงานให้เสร็จตอนนี้” คาร์ลคิด “จะได้ไม่
ต้องกลับออกไปหนาวนอกบ้าน” เขารีบไปที่โรงนา

ขณะที่กำลังมานั่งรีดนมวัว คาร์ลมองไปรอบๆ
ยังมีงานอื่นต้องทำอีก แต่แล้วเขาก็คิดอย่างหนึ่งขึ้น
มาได้ ถ้าเขาทำงานทั้งหมดเอง เขาจะทำให้ครอบครัว
ประหลาดใจ และทุกคนในครอบครัวจะได้ใช้เช้าที่เหลือ
ของคริสต์มาสด้วยกัน น่าจะเป็นของขวัญคริสต์มาสที่ดี
ที่สุด!

คาร์ลรีบรีดนมวัว จากนั้นทำความสะอาดโรงนา

ให้อาหารไก่ และเก็บไข่ เขายิ้มขณะคิดว่าครอบครัวเขา
คงประหลาดใจมาก

คาร์ลกลับบ้าน เขาแอบที่ประตูว่ามีใครอยู่บ้าง
จากนั้นก็เดินย่องเข้าไปในครัว เขานำนมและไข่ใส่ในตู้
เย็นเสร็จพอดีเมื่อคุณแม่เดินเข้ามา

“โอ้ ดีจัง ลูกกลับมาแล้ว” คุณแม่พูดพลางกอดเขา
“เรากำลังสงสัยว่าลูกอยู่ที่ไหน”

คุณแม่ช่วยเขาถอดเสื้อโค้ท เมื่อพี่ๆ น้องๆ ของคาร์ล
เห็นเขาจึงตะโกนว่า “คาร์ลมาแล้ว! แกะของขวัญกัน
เถอะ!” ทุกคนเบียดกันรอบต้นคริสต์มาสและรอพอยื่น
ของขวัญให้ คาร์ลชอบดูทุกคนแบ่งของขวัญของหวงให้กัน

“เออละ!” พ่อพูด “ตอนนี้ได้เวลาทำงานแล้ว แต่พ่อ
คิดว่าเราต้องกินน้ำผลไม้กับซินนามอนโรลก่อน”

คุณพ่อวิ่งเข้าครัวและเปิดตู้เย็น เขาหยุดและจ้อง
เขม็ง

“ดูนี่สิ!” พ่อพูด “เหยือกนมเต็มแล้ว และไข่ก็เก็บมา
แล้ว! ใครเป็นคนทำหรือนี่”

คุณพ่อกลับเข้ามาในห้องนั่งเล่น คาร์ลพยายามซ่อน
รอยยิ้มให้มากที่สุด

“ลูกรู้เรื่องนี้หรือเปล่า คาร์ล” คุณพ่อพูดด้วยรอยยิ้ม
“ดูเหมือนงานของพวกเราเสร็จเรียบร้อยแล้ว”

“สุขสันต์วันคริสต์มาส!” คาร์ลตะโกนออกมา

คุณพ่อโอบกอดคาร์ล “ขอบใจ ลูกชาย ลูกมีน้ำใจมาก
นี่จะเป็นคริสต์มาสที่ดีที่สุดของพวกเรา!”

คาร์ลยิ้มยั้งฟัน เขารู้แล้วว่านี่เป็นคริสต์มาสที่ดีที่สุด
ของเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

เคธีกับควินซี่

โดย เอวาน วาเลนไทน์และมาริสซา วิตติสัน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา”
(สุภาษิต 17:17)

เคธีชอบร้องเพลง ชอบเต้นรำ แต่เธอชอบวันอาทิตย์มากที่สุด! ตอนนั้นเองที่เธอได้พบควินซี่เพื่อนของเธอ

เคธีเป็นดาวนั้ซนโดรม บางครั้งเธอสับสนไม่ทราบจะทำอะไรที่โบสถ์ แต่เธอรู้ว่าควินซี่อยู่ช่วยเหลือเธอที่นั่น

ควินซี่จะจูงมือเคธีและเดินไปปฐมวัยกับเธอ บางคราวเคธีรู้สึกอยู่ไม่นิ่งในช่วงเวลาของการแบ่งปัน ควินซี่จะกอดเธอนั้นช่วยให้เคธีนิ่งได้เสมอ หลังจากช่วงเวลาของการแบ่งปัน ควินซี่ช่วยเคธีหาห้องเรียน เคธีรักควินซี่

วันหนึ่งเคธีทราบว่าเกิดเรื่องเศร้าในครอบครัวของควินซี่ โครีพี่ชายของควินซี่เสียชีวิต! เคธีรู้ว่าเพื่อนของเธอจะต้องเสียใจแน่นอน เธอรู้ว่าควินซี่รักพี่ชายของเธอมาก

คุณแม่บอกเคธีว่าคืนนี้คนจะไปที่อาคารของศาสนจักรเพื่อแสดงให้ครอบครัวของควินซี่เห็นว่าเรารักพวกเขา แล้ววันรุ่งขึ้นจะเป็นงานศพของโครี

“ลูกอยากไปโบสถ์กับพ่อแม่คืนนี้หรือเปล่า” คุณแม่ถามเคธี

เคธีพยักหน้า เธอต้องการบอกควินซี่ว่าเธอรักควินซี่!

คุณแม่ช่วยเคธีแต่งตัว จากนั้นพวกเขาขับรถไปโบสถ์ เมื่อไปถึง เคธีเห็นคนเยอะมาก เธอรู้จักบางคนจากโบสถ์ เธอเห็นอธิการของเธอ เธอเห็นครูปฐมวัยของเธอ แต่เธอไม่เห็นเพื่อนของเธอ

“แม่คะ ควินซี่อยู่ไหน” เคธีถาม

คุณแม่ไม่ทราบ

“ทำไมเราไม่ถามใครสักคน” คุณแม่บอก

ปกติเคธีไม่ชอบพูดเมื่ออยู่ท่ามกลางคนมากมาย แต่คืนนี้เธอต้องหาควินซี่ให้เจอ เคธีรู้สึกกลัว เธอเดินเข้าไปหาอธิการ

“ควินซี่เสียใจ หนูต้องพบควินซี่ให้ได้ค่ะ!” เธอบอกอธิการ

อธิการยิ้มและจูงมือเคธี “จ้ะเราไปหาควินซี่กัน”

อธิการ คุณแม่ และเคธีเดินรอบอาคารศาสนจักรด้วย

กัน ในที่สุดก็พบเธอ!
ควินซี่นั่งอยู่มุมหนึ่ง เธอดู
เสียใจมาก

เคธีเดินเข้าไปหาเพื่อน
และโอบกอดเพื่อน เธอคิดว่า
ควินซี่คิดถึงพี่ชายมาก

“ไม่เป็นไร ควินซี่ พระเยซูจะทรง
ดูแลไคร์นะ” เคธีบอก เธอลูบผมควินซี่
อย่างเบาๆ

ควินซี่เริ่มร้องไห้ เคธีกอดเธอแน่นขึ้นอีก

“ไม่เป็นไร” เคธีบอก “พระเยซูจะทรงดูแลไคร์”

ควินซี่เอาแต่ร้องไห้ เคธี
กอดเพื่อนเอาไว้ ครู่หนึ่งหลัง
จากนั้น ควินซี่ก็เงียบลง เธอ
ยังคงสูดจมูกฟูตฟิด แต่ร้องไห้
ไม่มาก เธอเงยหน้ามองเคธี
“ขอบใจจะเคธี” เธอพูด

“เธอพูดถูก พระเยซูจะทรงดูแลพี่
ชายของฉัน”

เคธีมีความสุขที่ได้ช่วยให้เพื่อนรู้สึกดีขึ้น

เธอรักควินซี่! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เพื่อนที่มีความพิการ

ความพิการบางอย่างส่งผลให้ร่างกายเคลื่อนไหวลำบาก ความ
พิการบางอย่างทำให้สมองทำงานช้า บางคนมีความพิการที่ส่งผล
ต่อสมองและร่างกาย ไม่ว่าจะอะไรก็ตาม เด็ก ทุกคน เป็นลูกคนสำคัญ
และเป็นที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า!

ถ้าท่านพบคนพิการ:

อย่า...

จ้อง ชี หรือกระซิบกระซาบเกี่ยวกับพวกเขา

เมินเฉยต่อพวกเขา

ล้อเลียนพวกเขา

เรียกชื่อพวกเขาในทางเสียหาย

ควร...

กล่าวทักทายและเป็นมิตร

ถามคำถามอย่างสุภาพ

ปกป้องพวกเขาถ้าคนอื่นทำร้ายพวกเขา

จำไว้ว่าพวกเขาเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เหมือนท่าน!

ความคารวะคือความรัก

โดย ลูอาอูปี ดับเบิลยู. อายุ 10 ขวบ เมือง
วิกตอเรีย ออสเตรเลีย

วันศุกร์คุณครูขอให้หนูอ่านบทกวี
ที่หนูเขียนต่อหน้านักเรียน ครู
และผู้ปกครองที่การประชุมของโรงเรียน หนูตื่นเต้นดีใจ
มาก หนูจึงตอบว่า “ได้ค่ะ!” แต่หนูประหม่อมากด้วย

ขณะนั่งอยู่บนเวทีรออ่านบทกวีของหนู หัวใจของหนู
เริ่มเต้นเร็วมาก หนูรู้สึกประหม่อมากเพราะต้องแบ่งปัน
สิ่งที่หนูเขียนให้คนจำนวนมาก

แต่แล้วหนูก็นิ่งขึ้นได้ หนูนึกถึงเวลาที่หนูกับ
ครอบครัวอ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยกันตอนเช้า
ก่อนไปโรงเรียน ความคิดเรื่องการอ่านพระคัมภีร์กับ
ครอบครัวทำให้หนูนึกถึงพระบิดาบนสวรรค์ หนูคิดว่า
พระองค์ทรงรักหนู หนูรู้สึกสบายใจและไม่โดดเดี่ยวอีก
เลย หัวใจเต้นไม่เร็วแล้ว และหนูรู้สึกคารวะ

ใน หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 12 คำร้องกล่าวดังนี้

ความคารวะหมายความว่าน้อมลง
นั่นคือการเคารพพระบิดา
ความรู้สึกที่มีเมื่อนั้นคิดถึงพรานา
ฉันรู้ว่าคารวะคือรัก
เมื่อนั้นคารวะทั้งวาจาและการกระทำ
หนทางที่นำฉันเดินนั้นสดใส
และเมื่อนั้นคารวะ ฉันรู้ในจิตใจ
พระบิดาและพระเยซูอยู่ใกล้

หนูขอบพระทัยที่หนูรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบน
สวรรค์เมื่อหนูประหม่าที่การประชุม ขอบพระทัยที่รู้ว่า
พระองค์ทรงรักหนูมาก

หนูรู้ว่าในสถานการณ์ที่ยาก หนูสามารถเลือกคารวะ
และนึกถึงพระผู้เป็นเจ้า ■

โดย เอ็ดเดอร์อะโคลสัน
เดอ เปลา ปาเฮยา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

รอดจากโคลน

“ฉันจะแบ่งปันความรักของพระเจ้าผู้ช่วยแก่เพื่อนบ้าน”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 42)

ค รอบครัวข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเมืองเซาเปาลู บราซิล ถนนฝั่งตรงข้ามบ้านเรามีต้นโกกงาง ป่าโกกงางมีแม่น้ำไหลผ่านต้นไม้ พื้นเป็นโคลนแฉะมาก

หลายคนสร้างบ้านบนดินโคลน พวกเขาปักท่อนซุงขนาดใหญ่ในโคลน จากนั้นจึงสร้างบ้านไว้บนท่อนซุง แต่เมื่อฝนตก น้ำท่วม น้ำเข้ามาในบ้าน พวกเขาไม่มีที่นอนตอนกลางคืน

เมื่อเป็นเช่นนั้น คุณพ่อจะเชิญพวกเขาทุกคนเข้ามาในบ้านของเรา บางครั้งพวกเขามีมากถึง 15 คน! ท่านพาพวกเขาเข้ามาในห้องรับแขกแล้วแจกผ้าห่มให้ คุณแม่ทำอาหารให้พวกเขารับประทาน จากนั้นพวกเขานอนในบ้านของเราจนรุ่งเช้า

เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอย่างน้อยสามถึงสี่ครั้ง

ข้าพเจ้าจำได้ขณะคิดว่า “มีคนไม่มากนักที่จะรับคนแปลกหน้าเข้าบ้าน” คุณพ่อข้าพเจ้าปล่อยไว้ให้คนที่เราแทบไม่รู้จักเข้ามานอนในบ้านของเรา! แต่จากนั้นข้าพเจ้าคิดว่า “พวกเขาไม่มีที่ไป”

คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าทำหลายอย่างเพื่อช่วยคนอื่นเสมอ แต่การรับใช้ของพวกเขาเป็นมากกว่าความช่วยเหลือและการให้ เป็นการแสดงความรักต่อเพื่อนบ้าน แม้เมื่อเพื่อนบ้านเป็นคนที่เราไม่รู้จักดี

เราควรยื่นมือช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก เราควรช่วยพวกเขาทุกอย่างที่เราช่วยได้ เราไม่ควรจำกัดสิ่งที่เราทำเพื่อช่วยผู้อื่น เราสามารถให้ที่พักและทรัพย์สินเงินทอง เราสามารถแบ่งเวลาของเราให้พวกเขาได้ เราสามารถแบ่งปันความรู้ของเราเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ■

“พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของโลก พระองค์ทรงเตรียมหนทางสู่ความสุขที่แท้จริง”

โดย เอ็ดเดอร์เควนทิน แอล. คูก
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

“เราทำตามพระเยซู,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2010, 107

หน้านี้ของหนู

ผมมีความสุขมากที่ได้เข้าสู่น้ำบัพติศมาและได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ของผมถ้าผมอยู่อย่างบริสุทธิ์และเชื่อฟังพระบัญญัติ ผมรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักเรา ศาสนจักรนี้แท้จริง และพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง

ฮวน โอ. อายุ 8 ขวบ เมืองกาลิ โคลอมเบีย

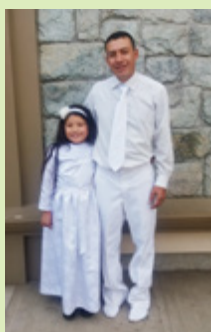
“ผมรักแผนของพระบิดาบนสวรรค์” โดย ไอรีแอนแทม ดี. และ “ผมต้องการแบ่งปันให้ทุกคน” โดย เวอร์ลันน์ ที. เมืองลูซอน ฟิลิปปินส์

“ผู้สอนศาสนาของพระเจ้า” เอมีลโล เอ. อายุ 9 ขวบ เมืองฟอร์โมซา อาร์เจนตินา

วันเกิดทุกปีเป็นวันพิเศษ แต่หนูเตรียมรับบัพติศมาตั้งแต่เล็ก ตอนนี้หนูรับบัพติศมาแล้ว หนูรู้สึกมีความสุขมาก หนูรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีความสุขกับหนูและทรงรักหนู

ดอนนา เอ็ม. อายุ 9 ขวบ เมืองซิมิลเตนังโก กัวเตมาลา

พี่น้องที่ทำให้ โลกสว่าง

สวัสดีครับ !
เราเชื่อฮิวเบิร์ตกับ
เจย์เด็นครับ

1

เจย์เด็น: เพลงคริสต์มาส

ชั้นเรียนที่โรงเรียนของผมมีการ
แสดงเกี่ยวกับการประสูติ ผมเล่น
เปียโนให้ทั้งโปรแกรม ผมสอนทุก
คนร้องเพลง “O Holy Night”

2

เจย์เด็น: สอนเพื่อนบ้าน

ผมชอบสอนเพื่อนบ้านเมื่อเรากำลังเล่น
เพราะผมต้องการรับใช้พวกเขา ใน มัทธิว
5:16 พระเยซูทรงสอนให้เราส่องสว่าง
เมื่อผมส่องสว่าง ผมรู้สึกมีความสุข

3

ฮิวเบิร์ต: ช่วยเหลือคนหิวโหย

ช่วงพักที่โรงเรียน ผมเห็นคนหิวและไม่มี
อะไรกิน ผมแบ่งขนมและช่วยให้พวกเข
เขารู้สึกดีขึ้น หลังจากแบ่งให้พวกเขา ผม
รู้สึกมีความสุข

4

อิวเบิร์ต: เล่นออร์แกน
ที่โบสถ์ผมเล่นออร์แกน
ให้สมาชิกร้องเพลง
เมื่อทำเช่นนั้น
ผมรู้สึกมีความสุข

เราอยู่ในประเทศที่เรียกว่า
กานา อัคราเมืองของเรา
เราอยู่ใกล้มหาสมุทร
แอตแลนติก ที่นี่มีพระ
วิหารที่สวยงามด้วย!

5

เราจงทำให้โลกสว่าง
ในพระคัมภีร์กล่าวว่าพระ
เยซูทรงเป็นแสงสว่าง
และชีวิตของโลก ดังนั้น
เราจงทำให้โลกสว่าง!

ขอบคุณที่ท่านส่งดาวของ
ท่านมาให้ **เลียวโฮนา!**

ปีนี้ท่านทำให้ท้องฟ้าของเราเต็มไปด้วย
ดาวหลายพันดวงและเรื่องราวการรับใช้
ด้วยความรักของท่าน ท่านทำให้แสง
ของท่านส่องสว่างอย่างแท้จริง!

โยนาห์กับวาฬ

โดย คิม เว็บบ์ ริด

พระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งให้โยนาห์ไปเป็นผู้สอนศาสนา เขาจะต้องไปเมืองหนึ่งชื่อนินะเวห์และบอกให้ผู้คนกลับใจ แต่โยนาห์ไม่ต้องการไปที่นั่น เขาจึงลงเรือไปอีกเมืองหนึ่ง

เกิดพายุลูกใหญ่
ลูกเรือกลัวเรือจะจม!

โยนาห์รู้ว่าพระเจ้าทรงส่งพายุมาเพราะ
โยนาห์หนี เขาบอกให้ลูก
เรือโยนเขาลงทะเลเพื่อ
พายุจะได้สงบ

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งวาฬมาช่วยชีวิตโยนาห์ เขาอยู่ในท้องวาฬสามวัน โยนาห์
สวดอ้อนวอน เขาตัดสินใจกลับใจและทำตามพระเจ้า พระเจ้าเป็นเจ้า
รับสั่งให้วาฬคายโยนาห์ลงบนดินแห้ง

โยนาห์ไปนีนะเวห์ เขาสอนผู้คนที่นั่น และชาวนีนะเวห์ฟัง!
พวกเขาเริ่มทำตามพระเจ้าเป็นเจ้าอีกครั้ง

เมื่อผมเลิกผิด ผม
สามารถกลับใจและ
แก้ตัวใหม่ พระเจ้าเป็น
เจ้าทรงรักโยนาห์
และพระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงรักผม! ■

จาก โยนาห์ 1-4

"เรานำข่าวดีมายังพวกท่านเป็นความ ยินดีอย่างยิ่ง"

—ลูกา 2:10

โดย เอ็ดเวิร์ดบรูซ อาร์.
แมคคองกี (1915–1985)
แห่งโควรัมอัครสาวก
สิบสอง

รู้จักพระคริสต์ผ่านโจเซฟ สมิธ

มีบุคคลหนึ่งที่มีความรู้เรื่องพระคริสต์และเรื่องความรอด
ผ่านมาทางเขาในสมัยของเรา

เราสอนและเป็นพยานว่าความรอดอยู่ในพระคริสต์
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พระผู้เป็นเจ้าของเรา
และกษัตริย์ของเรา เรานมัสการพระบิดาในพระนามของ
พระองค์ เช่นเดียวกับศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย
และวิสุทธิชนทั้งหลายทุกยุคทุกสมัย

เราชื่นชมยินดีในพระองค์และในการพลีพระชนม์ชีพเพื่อ
การชดใช้ของพระองค์ พระนามของพระองค์อยู่เหนือนาม
ทั้งหลาย ทุกเช้าจะย่อลงและทุกคืนจะสวดภาวนาต่อพระองค์
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคนทั้งปวง หากปราศจาก
พระองค์จะไม่มีทั้งความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์

แต่เวลานี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงบุคคลอีกคนหนึ่ง บุคคลที่
มีความรู้เรื่องพระคริสต์และเรื่องความรอดผ่านมาทางเขาใน
สมัยของเรา . . .

ข้าพเจ้าจะพูดถึงโจเซฟ สมิธ จูเนียร์ ศาสดาพยากรณ์
ผู้เกรียงไกรของการฟื้นฟู ผู้ได้ยินเสียงจากสวรรค์เป็นคน
แรกในสมัยการประทานนี้ ผู้เป็นเครื่องมือในการสถาปนา
อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งท่ามกลางมนุษย์ . . .

ในฤดูใบไม้ผลิ ปี 1820 [พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระ
บุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์] ทรงนิมมานแห่งความ
มืดที่ปกคลุมแผ่นดินโลกมานานหลายยุคหลายสมัย . . .
ทั้งสองพระองค์เสด็จลงจากพระนิเวศซึ่งเสวยเสวยมาที่ป่า
แห่งหนึ่งใกล้เมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก ทรงเรียกชื่อเด็ก
หนุ่มโจเซฟ จากนั้นรับสั่งกับท่านว่า . . . ท่านจะเป็นเครื่อง
มือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการฟื้นฟูความสมบูรณ์ของ
พระกิตติคุณอันเป็นนิจ

มนุษย์ทั้งปวงอาจถามตนเองว่าพวกเขาารู้เรื่องเหล่านี้
มากเพียงใดเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและพันธกิจของท่าน
พวกเขาถามถึงนามของท่านและแสวงหาความรอดที่พบ

เฉพาะในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ดังที่เปิดเผยต่อ
ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายของพระองค์หรือไม่ . . . คำถาม
สำคัญยิ่งซึ่งมนุษย์ทั้งปวงในสมัยของเราต้องตอบ—และ
เสี่ยงต่อการสูญเสียความรอดของพวกเขาเอง—คือ โจเซฟ
สมิธได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ . . .

. . . ไม่ควรมีความเข้าใจผิด เราเป็นพยานถึงพระคริสต์
พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้อรอดของเรา . . . แต่เราเป็น
พยานถึงโจเซฟ สมิธเช่นกัน ท่านทำให้เรารู้จักพระคริสต์
และท่านเป็นผู้บริหารโดยชอบธรรมผู้ได้รับมอบอำนาจ
ให้ผูกบนแผ่นดินโลกและผนึกในสวรรค์ เพื่อมนุษย์ทั้ง
ปวงนับจากสมัยของท่านเป็นต้นไปจะได้เป็นทายาทแห่ง
ความรอด ■

จาก “Joseph Smith—The Mighty Prophet of the Restoration,” Ensign,
May 1976, 94–96 ปรับตัวอักษรตามมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน

ผ่านมลายพระประสูติการ
โดย จูดี แวกเกอร์แมนน์

“เพราะว่าในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของพวกท่านคือพระคริสตเจ้าผู้เป็นเจ้ามาประสูติที่เมืองของดาวิด
“นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพวกท่าน คือท่านจะพบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า...
“พระสิริจึงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย” (ลูกา 2:11-12, 14)

คนหนุ่มสาว

ตัดสินใจครั้งใหญ่ให้ใหม่
ท่านสามารถวางใจให้ต้นหนที่ดี
พร้อมช่วยนำทางท่าน

42

งานฉลอง
“เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”
มองไปข้างหน้าในความ
เป็นหนึ่งเดียวกัน

46, 51

เยาวชน
ปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวให้
เกิดสัมฤทธิ์ผล

52

คริสต์มาส
วิธีแบ่งปันปีศาจวิธี

56

รวมสิ่งนี้ไว้ในรายการ
คริสต์มาสของท่าน

60

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

